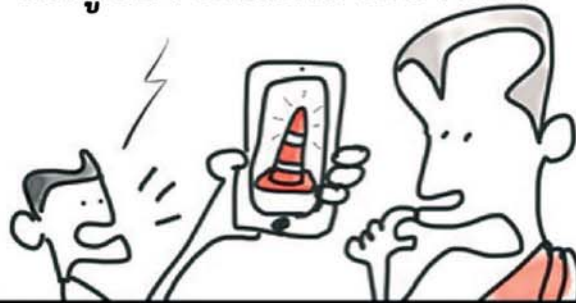

หลวงพ่อฟังคลิปนี้ยังครับ? ฮามาก

"มึงลงจากสวรรค์มาปราบมาร
แต่กูขึ้นจากนรกมาปราบมึง"

สมน้ำสมเนื้อ เกลือจ้มเกลือ
แต่ก็ต้องระวัง...

ระวัง..อย่าพาพวกขึ้นมาเยอะ
ปราบเสร็จแล้วอย่ามัวเถลไถล
รีบกลับไปเร็วๆ

ปีที่ ๙ ฉบับที่ ๒๙ เดือนมีนาคม-เมษายน-พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

ISSN ๑๙๐๖-๖๓๑๗

เจ้าของ

มูลนิธิสวนแก้ว, องค์กรสาธารณประโยชน์

ประธานอำนวยการ

พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

คณะที่ปรึกษา

พระครูศรีปริยัติชยาภรณ์,	พระอาจารย์เพิ่ม ภาสุโร,
พระมหาสุชาติ เกตุจโม,	พระพิพัฒน์ สุทธิญาโณ,
คุณพรเทพ ประดับพลอย,	คุณสมบัติ ชำตะรุปะชีวิน,
ดร.ชัตติยา ดวงสำราญ,	ด.ต.สมใจ คำมูล,
คุณยุพิน เอี่ยมโอภาส,	คุณสมพงษ์ ประเสริฐศิลป์,
คุณปิยวรรณ สายห้วย,	คุณณัศธร เพื่อก่อง,
คุณศิริพร ชื่นครุฑ,	คุณสุทธิพร บุญภักดี

บรรณาธิการ

อัครมมยตา

กองบรรณาธิการ

ว.จิณณโสคติ,	คุณนิชากร โตดนาคี,
คุณอนุชา ยอดขรรยง,	คุณฉัตรชัย รัชตวิริยกุล,
คุณรณธรรณ ต๊ะปัญญา,	คุณเมธีรัตน์ พ็ชรพันธุ์ทวี,
คุณกวินศักดิ์ ชนนันทธร,	คุณสุทธิพงษ์ วงษาซ้าย,
คุณมานพ เกตุรักษา,	คุณอนิรุทธ์ ประเสริฐศิลป์

วัตถุประสงค์ของวารสารกัลยาโน

1. เพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนา
2. เพื่อส่งเสริมศิลปกรรมจรรยาอันดีงาม
3. เพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณีไทย
4. เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมของมูลนิธิสวนแก้วและวัดสวนแก้ว
5. เพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของพุทธศาสนิกชน

ออกแบบสิ่งพิมพ์

สำนักงานวารสารกัลยาโน (ติกัลยาโน) วัดสวนแก้ว
 หมู่ที่ 1 ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140
 Computer Graphics : ว.จิณณโสคติ

เว็บไซต์ / อีเมล

www.kanlayano.org

E-mail : Kanlayano@yahoo.com
bookkan54@gmail.com

พิมพ์ที่ เอกณัฐ์ กราฟฟิค 99/1610 พิศาลโครงการ 8
 แขวงสามตา เขตบางขุนเทียน กทม. โทร. 0 2496 5267

ปรรณาทิการ ชวนคุย

เจริญในธรรม ทุกท่าน

สวัสดีปีใหม่ไทย “วันสงกรานต์” ๑๓-๑๕ เมษายน ๒๕๖๐

ช่วงนี้อากาศในเมืองไทยเรา มีการเปลี่ยนแปลงเข้าฤดูร้อน ฤดูดังกล่าวนำมาซึ่งปัญหาทางอากาศก่อมลพิษระบบทางเดินหายใจ ภัยแล้งขาดแคลนน้ำ น้ำดื่ม น้ำใช้ ตลอดจนการส่งผลกระทบต่อจิตใจ เพราะได้รับการกระตุ้นจากความร้อนภายนอกสู่ภายในเร็วขึ้น การบังคับควบคุมตัวเองมีขีดจำกัด การแก้ปัญหา ก็จะลำบากมากขึ้น ต้องอาศัยความสงบ ความเป็นความเข้าใจ ในการอยู่ร่วมกันผ่านการพูดคุยที่เป็นกัลยาณมิตร ประรณาทิต่อกัน ถึงจะผ่านพ้นไปสู่ความเย็นหรือเข้าสู่ฤดูฝนได้ราบรื่น

นอกจากนี้ ปัญหาสำคัญของคนไทยอีกเรื่องที่น่าเป็นห่วง คือ “การเสพติดความเห็นมากกว่าการแสวงหาความรู้” จนเกิดความคิดเห็นต่าง มีการกล่าวร้าย ให้ร้ายกัน จะจริงหรือไม่จริง ค่อยว่ากันอีกที ดังเช่น มีคนโพสต์พระกำลังนั่งตีม้น้ำโชดาเพื่อรักษาโรคไต แล้วถูกถ่ายภาพนำมาโพสต์ว่า “พระกำลังตีม้สุรา” อีกไม่กี่วันผ่านไป เมื่อความจริงปรากฏ เจ้าของโพสต์ต้องนำดอกไม้มาขอขมาขอโทษกรรมต่อพระสงฆ์ที่ถูกกระทำผ่านความคิดเห็น เป็นต้น ดังนั้น จึงอยากฝากเตือนสติท่านทั้งหลายว่า “การเสพข้อมูลข่าวสารทุกวันนี้ ควรมีการใคร่ครวญก่อน ค่อยโพสต์ ค่อยแชร์ เหมือนกับการใคร่ครวญก่อนการให้ทาน” เมื่อใคร่ครวญดีแล้ว มันจะเกิดคุณประโยชน์ต่อตัวเอง พระศาสนา และสังคมโดยรวม

ในวันที่ ๒๔ เมษายน นี้ เป็นวันสำคัญต่อสมาชิกร่มโพธิ์แก้ว เชื่อว่าทุกคนคงจดจำกันขึ้นใจแน่นอนว่า คือ เป็นวันคล้ายวันเกิดของหลวงพ่อดวงพระพยอม หลวงพ่อของพวกเรานั่นเองในทุก ๆ ปี วันนี้นักสมาชิกร่มโพธิ์แก้ว ต้องตื่นตั้งแต่ตีห้า มาร่วมกันแสดงมุทิตาจิต ณ หน้ามูลนิธิสวนแก้ว เพื่อแสดงออกถึงความศรัทธา ความห่วงใย ความกตัญญู ความรัก และความเสียสละของหลวงพ่อกันได้ช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ได้มีพื้นที่ในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

สำหรับวารสารกัลยาโณฉบับนี้ มีเนื้อหารูปแบบธรรมบรรยายและบทความธรรมะที่หลากหลายเช่นเคย ประกอบด้วย การเกิดมาในวัย ๖๘ ปี ของพระพยอมท่านทำอะไรบ้าง ? เรื่องความรักของมนุษย์ และใครเป็นใหญ่ ฯลฯ ตลอดจนถึงธรรมบรรยายเรื่องอื่น ๆ ที่หลวงพ่อดวงพระพยอมได้เทศน์และสัมภาษณ์ไว้ นอกจากนี้ ยังมีบทความที่น่าสนใจอีกหลายเรื่อง ให้ท่านทั้งหลายได้กระตุกปัญญา เพื่อสร้างชาติรู้ได้เป็นอย่างดี

ท้ายที่สุด ขออนุโมทนาบุญกับทุกท่าน ที่ได้มีส่วนร่วมในการจัดพิมพ์หรือช่วยเหลือในด้านอื่น ๆ จนทำให้วารสารบรรลุเป้าหมาย ขอให้ท่านทั้งหลายมีความสุขในธรรมและช่วยนำความสุขที่ได้ไปเผยแพร่ต่อเพื่อนมนุษย์ให้ได้รับความสุขกว้างขึ้นบนโลกใบนี้. **อตัมมยตา...**

พระพยอมฯ แลกงานการทำกุศล

๐ ทำงาน การกุศล
ผ่าน ผ่านลมแดด

๐ ทุกวัน ทำประโยชน์
สร้างสรรค์ เต็มปัญญา

๐ เป็นพระ ละอามิส
ทำแต่ เรื่องแก่น

๐ โครงการ ท่านทำมา
สามารถ พึ่งตนเอง

๐ โปรเจกต์ เล็กไม่มี
หลายโครงการ ทำมานาน

๐ เช่นเรื่อง นำขยะ
จัดใหม่ แปรรูปพลัง

๐ พิษผล ต้นแบบทำ
พอหลวง ทรงทอดลอง

๐ ปีนี้ ทกลีบแปด
เดินตาม ความพอเพียง

๐ ขอบุญ คุณไตรรัตน์
บุญพา อายุยืน

๐ พระราชธรรมนิเทศ
ครบรอบ “อายุวัฒนมงคล”

จบถึงจน ทกลีบแปด
อยู่ในแควต วงสงฆ์มา

ไม่สร้างโทษ โสภโศภ
แก้ปัญหา ความยากจน

ไม่ยึดติด ในลาภผล
ให้ปวงชน พึ่งตนเอง

หลายโครงการ รับว่าแจ้ง
มีกริ่งเกรง เรื่องทำงาน

หลายโครงการ ที่มีหลักฐาน
ยังสืบสาน งานทุกวัน

มาจัดขยะ อย่างสร้างสรรค์
ขณะนั้น เป็นเงินทอง

พร้อมนั้นอมน้ำ ดำรัสของ
เศรษฐกิจต้อง ความพอเพียง

ผ่านฝนแดด ไม่เคยเกี่ยง
ตามแบบเยี่ยง พอหลวงยื่น

ปกป้องปิด ทุกภัยคืบคลาน
ธรรมพาสืบ ในใจชน

แลกเปลี่ยนเหตุ การกุศล
ของกุศล คุ่มครองเทอญ ๙

ธนาครน้ำ

ชุดแบบแก้มลิง

มูลนิธิสวนแก้วฯ สาขาการบินบุรี จ.ปราจีนบุรี

5 เกิดมา ๖๘ ปี
ของพระพยอมทำอะไร ?

โดย...พระราชธรรมนิเทศ

13 ความรักของมนุษย์

โดย...พระราชธรรมนิเทศ

39 ใครเป็นใหญ่

โดย...พระราชธรรมนิเทศ

61 สก๊อปพิเศษ : ข้อคิดสะกิดธรรม
“ใคร...ถูกหลอก ?”

โดย...พระราชธรรมนิเทศ

63 ทำไมถึง “บวชไม่สึก” ตอน ๑๐

โดย...พระราชธรรมนิเทศ

69 พระพยอมอยากบอก
เรื่อง “เซลฟี ๆ ระเบิด”

โดย...พระราชธรรมนิเทศ

71 สะกิดธรรม จากสวนโมกข์
ถึงสวนแก้ว
เรื่อง “การแก้ปัญหาไม่ถูกจุด”

โดย...พุทธทาส

77 ใครควรอยู่ในธรรม เรื่อง
“การศึกษาในยุคปัจจุบัน”

โดย...พระอาจารย์เพิ่ม ภาสุโร

91 ระเบียบจิต “ปฏิบัติธรรมในชีวิต
ประจำวัน ตอนที่ ๑”

โดย...เรื่องของ “กู”

97 ชุมนุมคติธรรม
“การบวชอยู่ที่บ้าน”

โดย...ละอองธรรม

101 สวนแก้วแฟร์
“ลำไย : เพื่อสุขภาพ”

โดย...มูลนิธิสวนแก้ว

105 ภาพ...พัฒนา

113 ยิ้มเข้าไว้ ใจไม่ทุกข์
“เราไม่ควรเสียเวลากับ
การรู้สึกแยะต่อตัวเอง”

โดย...โยมแอม สัจฆทาน

114 วิตามินใจ “พลาดพลั้ง”

โดย...นายมะเนาว์

115 ประชาสัมพันธ์ “กองทุนผู้สูงวัย
วัดสวนแก้ว” และใบปวารณา

117 รายงานผู้บริจาคทรัพย์พิมพ์
วารสารกัลยาณ

เกิดมา ๖๘ ปี

ของพระพยอมทำอะไร ?

*“เกิดมา ๖๘ ปี ของพระพยอมทำอะไร ?” บทสัมภาษณ์...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ) เพื่อตีพิมพ์ลงในวารสารกัลยาโณ ฉบับที่ ๒๙ ณ วัดสวนแก้ว นนทบุรี วันพุธที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐

ถ้าถามมาว่า เกิดมา ๖๘ ปี
นี้มีการทำอะไรที่ทำแล้วภูมิใจ
ดีใจ มีความสุข และมีความสำเร็จ
ค่อนข้าง เรียกว่า “สมหวังมากกว่า
ผิดหวัง”

ทำบุญภายในช่วงนี้ปั่นปลาย
ชีวิตคิดว่า ถ้าทำได้เรื่องธนาคารน้ำได้
สำเร็จ และเหมือนกับว่าได้สนองพระ
เดชพระคุณของในหลวงรัชกาลที่ ๙ ที่
ทรงตรัสว่า “น้ำคือชีวิต”

พวกเราก็คงจะผ่านวิกฤตน้ำ
ท่วม น้ำแล้งกันมาระบบมตรมซ้ำ ทั้งท่วม
ทั้งแล้ง ทั้งร้อน ทั้งเค็มเข้ามาสะสมอยู่ที่
เมืองนนท์ นี้ก็สร้างความเจ็บปวด เสีย
หายย่อยยับภาคเศรษฐกิจเกษตร

เพราะฉะนั้น ถ้าเราทำอะไร แล้ว
ทำให้มีน้ำเก็บน้ำใช้ ยิ่งที่วัดเวลาเจอ
วิกฤตน้ำประปาไม่พอใช้ เช่น มีคณะ
เข้ามา ๓๐๐-๕๐๐ คน มีนักศึกษา
ราชภัฏเข้ามา ๔๐๐-๕๐๐ คน อาบ
น้ำเสร็จไป ๔๕๐ คนเหลืออีก ๕๐ คน
ถูสน้ำเสร็จน้ำหมดพอดี

แบบนี้เราเจอบ่อยจำเป็นต้อง
เปิดน้ำขวด ให้คนละ ๑๐-๒๐ ขวด ล้าง
สบู่อุดตัว ลองคืดดูถ้าเรายังปล่อยให้
วัดมีปัญหาขาดน้ำไม่มีแท็งก์เก็บถัง
เก็บ ไม่มีร่องคลองหนองบึง ไม่มีแก้มลิง
หลุมขมนครกไม่มีฝายอะไรที่จะเก็บตุน

น้ำ ไม่มีบ่อบาดงบาดาล มั่นทรมาน
แต่ไหน

แต่ถ้าเราแก้เรื่อง ๒-๓ ตัวนี้ได้
น้ำก็ไม่ขาด มีรดต้นไม้เพียงพอ มีบริโภค
อุปโภค อุตสาหกรรมอะไรที่จำเป็นต้อง
ใช้ แปรรูปหน่อมมั้งหน่อไม้ ต้องต้มต้อง
อะไร ? มันก็ต้องใช้น้ำ แต่สิ่ง
สำคัญที่สุดของน้ำ คือ รักษา
ระบบนิเวศกุ่ม หอย ปู ปลา
จะไม่สูญพันธุ์

คนไทยนี้ปล่อยปลาปล่อยเต่า
แต่ไม่เคยคิดที่จะลอกบ่อบึง หนองคลอง
ให้ปลาได้มีน้ำ ปล่อยปลาแต่ไม่มีน้ำ
เหมือนกับที่เราทราบข่าวว่า วัดได้เงิน
ทอดผ้าป่ากุศล แต่สร้างเจดีย์หมด
แต่ไม่ได้ทำแท็งก์น้ำ บ่อน้ำ พอน้ำ
วัดไม่พอก็ไปขอชาวบ้านใช้ ชาวบ้าน
ที่เขาขุดบ่อเขาก็ต้องใช้น้ำของเขา
เขาก็ต่อว่า พระเหมือนกับบริหาร
เงินบุญไม่เป็น สิ่งจำเป็นของวัดกลับ
ไม่มี

สิ่งที่ในหลวงท่านตรัสว่า
ถ้าวัดมีไฟแต่ไม่มีน้ำ จะอยู่
ยาก เหมือนวัดมีเจดีย์แต่ไม่มี
น้ำ ผู้วัดมีน้ำแล้วไม่มีเจดีย์ จะ
ดีกว่า อยู่รอดกว่า ดีกว่า

หลวงจีนนักปราชญ์จีน ก็ได้พูดเอาไว้ว่า “การตั้งตม่น้ำเล็ก ๆ ไร่ให้คนเดินทางที่กระหายหิว ได้ดื่มสักจอกสักขันสักแก้ว ก็จะได้บุญมากกว่าสร้างเจดีย์ ๗ ชั้น”

มันสวนทางกันไหม ? กับบุญในบ้านเรา ที่กำลังระดมเงินไปทำแต่เจดีย์กัน โบสถ์ใหญ่เจดีย์ใหญ่ วิหารใหญ่ แต่ตม่น้ำที่เคยตั้งไว้หน้าบ้านค่อยหายไปจางไป ความเมตตาปราณีแก่คนที่เดินทางมาด้วยความหิวโหย นี่มันแทบจะไม่เหลืออยู่หน้าบ้าน

สัญลักษณ์ของความเมตตาต่อผู้เดินทางด้วยความหิวโหย โรยราหายไปเกือบจะหมด

ฉะนั้น ปีนี้ อาตมาจึงได้ตั้งใจ “ลือกบุญ” ว่าจะทำแต่เรื่องน้ำ ธาราน้ำ มีการขุดบ่อน้ำเป็น ๑๐๐ ไร่ มีการทำหลุมขนมครก แก้มลิง ทำฝายน้ำ เจาะบาดาล รวมทั้งรถขนน้ำ เพื่อขนส่งทางการเกษตรอย่างสะดวก อย่างเต็มที่

นี่แหละคือ สิ่งที่ตั้งใจเหลือเกิน ว่าบั้นปลายของชีวิตจะสร้างผลงานชิ้นนี้ เอาไว้ให้ใครได้ดูต่างหน้า หน้าตาเราไม่มี แต่หน้าที่ที่เราได้ทำเอาไว้ในโลก ในประเทศ ให้ความอุดมสมบูรณ์ แก่น้ำอุปโภคบริโภค และน้ำเพื่อการเกษตรอุตสาหกรรม รักษาระบบนิเวศ ให้กุ้ง หอย ปู ปลาได้อยู่อุดมสมบูรณ์

ฉะนั้น วัดนี้ก็เลยคิดที่จะสร้างเจดีย์ อยากรจะระดมทำ แต่ก็น่าปลื้มใจที่เราทำมาได้ ๗๐-๘๐ เพอร์เซ็นต์ เพราะเครื่องไม้เครื่องมือ

...ชีวิตนี้ที่สร้างบุญสร้างกุศลมา
จะเป็นสร้างศาลา สร้างหอระฆัง สร้างหอพักนักศึกษา
ศาลาเล็กศาลาน้อย ถนนหนทาง
ชื่อที่ดินอะไรต่าง ๆ ก็ทำมามากมาย
แต่ก็ต้องบอกว่า
ประทับใจเหมือนกัน ! แต่มันน้อย...”

เราดี มีแม่คโครชุด ดัก เจาะไม่ต้องรอ
หน่วยงานราชการ เพราะหน่วยงานมี
แต่รายงานมาว่า จะเอานั่นมาช่วย เอา
นี่มาช่วย แล้วผลที่สุดก็เจียบต่อม ไม่
ได้จริงจัง สำเร็จเสร็จสิ้น แล้วอาตมา
เองก็ชักจะกลัว ๆ ด้วยซ้ำว่า อาจจะ
มาชูปมือเปิบ เอาผลงานที่เราทำไป
รายงานเป็นความดีความชอบ เข้าตัวเอง
ด้วย ยิ่งไปกันใหญ่ สู้เราทำของเราเอง
จะดีกว่า ด้วยน้ำพักน้ำแรงลำแข้งของ
เราเอง ทำให้มีบึงน้ำบ่อน้ำเป็น ๑๐๐ ๆ
ไร่ และสำคัญ คือ แก้มลิงหลุมขนม
ครก ฝายน้ำ แท็งก์น้ำ บ่อบาดาลเรา
สร้างไว้ไว้อย่างปาฏิหาริย์ ๘-๙ แท็งก์
สำเร็จไปเรียบร้อยแล้ว เหลือแต่บ่อบ
าดาลที่วัด ถ้าได้สำเร็จเสร็จสิ้นมี
แท็งก์น้ำขึ้นมาอีกสักแท็งก์หนึ่ง
ซึ่งสำเร็จไปแล้ว ๑ แท็งก์

แท็งก์ใหญ่ถ้ามีอีกสักแท็งก์
หนึ่ง น่าจะปลอดภัยเรื่องต่อนรับคณะ
ต่าง ๆ ที่มาพัก ๑๐๐-๒๐๐-๔๐๐-
๕๐๐ น่าจะสู้ไหว ถ้าเราตุนน้ำไว้

นี่แหละจึงเรียกว่า ความภูมิใจ
จริง ๆ เราได้ลือกบุญไว้เลยว่า ปีนี้
ไม่ยอมรับบุญอื่นเลย บุญเล็ก บุญ
น้อย บุญใหญ่ บุญมากอะไรก็ตาม
ถ้าใครอยากจะทำสร้างเจดียไปวัด
อื่น ไม่ต้องมายุ่งกับเรา ไม่อยากจะ
ให้เรามาเสียเวลาพร่าบุญไปกลับ
เรื่องบุญอื่น ๆ แต่มันก็เสียตายคิดซ้ำ
ไป ไปหลงบุญที่ไม่ค่อยมีประโยชน์
ซะเยอะ

เอาเงินบุญญาติโยมไป
ทำที่เป็นประโยชน์น้อยขึ้น
เยอะ แต่คราวนี้แหละที่จะ
ปลาบปลื้มภูมิใจยมบาลคง
ไม่เขกหัวแน่ว่า เอาเงินของ
ญาติโยมที่ตั้งใจทะนุบำรุง
พระพุทธศาสนา เอามาใช้อี
หลุยฉุยฉก

แต่คราวนี้คิดว่า มันจะเป็น
กอบเป็นกำ เป็นปึกเป็นแผ่น และ

อยู่ยาวนานแน่นแฟ้นไปชั่วชีวิตคนรุ่น ๑ รุ่น ๒ ก็เป็นไปได้ เช่น สระน้ำที่วัดขุดไว้ ตลิ่งปูนหินปูทรายใส่อัดเรียบร้อย มั่นน่าจะอยู่ได้เป็น ๑๐๐ ปี

แตงก์น้ำเขาบอกว่า เป็น ๕๐ ปี เป็น ๑๐๐ ปี ปอน้ำที่ ขุดไว้ฝายน้ำที่ทำไว้เชื่อเหลือเกินว่า อยู่ได้น่าจะไม่ต่ำกว่า ๕๐ ปี หรือ ๑๐๐ ปี

อื่น ๆ ทำไว้ เดี่ยวก็หมดไป เคยทำอุปกรณ์สื่อการสอน ว่าดีใจ เดี่ยวนี้มันก็หมดสมัยตกรุ่น ที่ขึ้น ๆ สร้าง ๆ อะไบบาง อย่าง มันก็ตกรุ่นไปเยอะ เมื่อก่อนมีโทรศัพท์เครื่องใหญ่มาก ตกรุ่น ต่อมาเครื่องสไลด์มีเครื่องถ่ายวิดีโอวงวิดีโอตกรุ่นหมด

แต่น้ำจะไม่มี คำว่า “ตกรุ่น” จะบอกว่า น้ำบ่อนั้นตกรุ่น น้ำถึงนั้นตกรุ่น อาตมาเชื่อว่า ไม่มีคำว่าตกรุ่น ถ้าเรามีบ่อน้ำเก็บน้ำไว้ ไม่มีทางเลยว่า เรื่องน้ำจะตกรุ่น น้ำจะมีประโยชน์ยั่งยืนถาวร จำเป็นต่อมนุษย์

อย่างที่เรียกว่า “น้ำคือชีวิต” นี้แหละจึงเรียกว่า เรา สร้างชีวิต ให้ชีวิต ให้ความชุ่มฉ่ำ ให้ความมั่งคั่ง ให้พืช ให้ผลออกมาเลี้ยงคน

...ความภูมิใจประทับใจในอายุวัย ๖๘ เรียกว่า “นั่งปลื้มกับน้ำ”
พอเห็นมีน้ำ เห็นเขาเอาไปรดต้นไม้ ออกงาม ก็นึกปลื้มใจ
สบายใจ มีความสุขใจ มีความภูมิใจ ถึงเราจะคิดเข้าไป...”

ต้องถือว่า ชีวิตนี้ที่สร้างบุญสร้างกุศลมา จะเป็นสร้างศาลา
สร้างหอระฆัง สร้างหอพักนักศึกษา ศาลาเล็กศาลาน้อย ถนน
หนทาง ซื่อที่ดินอะไรต่าง ๆ ก็ทำมามากมาย แต่ก็ต้องบอกว่า
ประทับใจเหมือนกัน ! แต่มันน้อย

ความภูมิใจประทับใจในอายุวัย ๖๘ เรียกว่า “นั่งปลื้มกับน้ำ” พอ
เห็นมีน้ำ เห็นเขาเอาไปรดต้นไม้ ออกงาม ก็นึกปลื้มใจ สบายใจ มีความสุขใจ มี
ความภูมิใจ ถึงเราจะคิดเข้าไป แต่มันก็ยังไม่สายเกินแก้ ยังไม่แยเกินไป ยังพอ
ทำได้ตั้ง ๓๐-๔๐ เพอร์เซ็นต์แล้ว ต่อยอดอีกนิดเดียว ก็น่าจะถึงจุดที่เรียกว่า
ไปรอด ไปโลด แล้วความมั่งคั่งของต้นหมากรากไม้ นี่ ใส่ปุ๋ย
ไปแต่ไม่มีน้ำ มันก็จืด !

เทียบเคียงได้ชัดว่า ทุเรียนปีที่แล้ว แล้งน้ำไม่พอรอด ออกลูกออกดอก
มาร่วงหมด แต่มาปีนี้ ออกเยอะติดเยอะ เพราะรดน้ำได้อย่างพอเพียง

ไม่ขาด รดชุ่มตลอด ลูกก็โต ใบก็ดำเขียวเข้ม ซึ่งเห็น
แล้วก็มีความสุขใจ ภูมิใจ พอใจ

เพราะฉะนั้น ปี ๖๐ ใครอย่ามายุ่งบุญอื่น ๆ ถ้า
อยากทำบุญแบบอื่น ก็ไปวัดอื่นเลือกเอา ส่วนถ้าจะมา
ทำบุญวัดสวนแก้ว ขอให้พูดถึงเรื่องธนาคารน้ำกันเป็นหลัก
อย่างอื่นเป็นรอง ล้างทานเป็นรอง ถวายเงินทองอย่าง
อื่น อาตมาก็คงจะทะเข้าไปในธนาคารน้ำหมด แต่เชื่อว่าปี
นี้จะไม่ซื้อที่ ใครให้ที่เปล่า ๆ ก็จะไม่เอา กลัวว่า เดี่ยวรับ
โอนมาแล้วไม่มีสิทธิเหมือนผู้โอนอีก มันเป็นเรื่องที่เข้าใจ
มาเยอะแล้ว

เพราะฉะนั้น ก็จะทุ่มเทเงินทองในปี ๖๐ นี้ หรือ
ปี ๖๑ เล่นเรื่องน้ำกันอย่างเดียว มุ่งมั่นทำเรื่องน้ำ
กันอย่างเดียว เพื่อจะได้มีดีมี มีภาคเกษตร มีทำ
อุตสาหกรรม มีรักษาระบบนิเวศ เอาไว้ให้กุ่ม หอย ปู
ปลา มันได้แหวก ได้ว่าย เห็นแล้วสบายตาสบายใจ
เป็นอย่างนัก ในอายุวัย ๖๘ เจริญพร.

“...ทุเรียนปีที่แล้ว แล้งน้ำไม่พอรอด
ออกลูกออกดอกมาร่วงหมด
แต่มาปีนี้ออกเยอะติดเยอะ
เพราะรดน้ำได้อย่างพอเพียงไม่ขาด
รดชุ่มตลอด ลูกก็โต ใบก็ดำเขียวเข้ม...”

“บุญช่วย บุญพวาสนาส่ง บุญรอด”

ร่วมบุญ...ช่วย-ส่ง-รอด กับพระราชาธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

๑

บุญช่วย : ช่วยให้น้ำ แก้วกฤตยธรรมชาติ ต้องมีธนาคนำ ร่วมช่วยกันสร้าง

“กองทุนธนาคนำ วัดสวนแก้ว” ผ่าน...ธนากรกสิกรไทย (ออมทรัพย์)

สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่ **บัญชีเลขที่ 013-1-41776-4**

๒

บุญพวาสนาส่ง : ส่งเสริมช่วยเหลือดูแลคนยามแก่ยามเฒ่า ไม่ปล่อยให้เขา

ตกต่ำยามอายุสูงส่ง ปล่อยให้คนแก่ตกต่ำไม่ได้ ตามส่งเสริมด้วย

“กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว” ผ่าน...ธนากรกสิกรไทย (ออมทรัพย์)

สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่ **บัญชีเลขที่ 382-2-48554-4**

๓

บุญรอด : “เราจะตายกันแน่ ถ้าหากมีฉาชีพมีเยอะ” ทรัพย์สินชีวิตเราจะไม่ปลอดภัย เพราะฉะนั้นสังคมก็ต้องรอดด้วย

“กองทุนสัมมาชีพ วัดสวนแก้ว” ผ่าน...ธนากรกสิกรไทย (ออมทรัพย์)

สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่ **บัญชีเลขที่ 013-1-42109-5**

ติดต่อสอบถามข้อมูลกองทุน โทร. **06-1576-9829, 08-5658-1221**

ความรัก

ของ มนุษย์

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)*

วันนี้นึกถึงคำพูดคำเทศน์คำสอนของหลวงปู่พุทธทาส เมื่อประมาณเกือบ ๓๐ ปีที่ผ่านมา แต่เอามาตรวจสอบกับสถานการณ์ปัจจุบัน เราน่าจะนำคำเทศน์คำสอนนั้น เอามาในวันสำคัญอย่างนี้สักครั้งหนึ่ง ท่านบอกว่า...

โลกขาดสันติภาพเพราะไม่มีคนที่มันรักผู้อื่น มีแต่การเกลียดชังผู้อื่น เกลียดแม้กระทั่งจะใช้ถนนร่วมกัน ก็เกลียดเพื่อนร่วมถนนจนไม่มีสันติภาพในการใช้ถนน เราจึงเห็นกลุ่มวัยรุ่นไล่ขับลุงวิศวะหรือกลุ่มอื่น ๆ ที่เขาทำเรื่องใส่กันแบบไม่มีสันติภาพในการใช้ถนน หรือคดีกราบรถกฐินี้ มันก็เกินไป ไม่มีอะไรจะแสดงออกถึงความรักผู้อื่น และท่านก็บอกว่ารักผู้อื่นสักตัวเดียว

*“ความรักของมนุษย์” บรรยายโดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ) เนื่องในโอกาสวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา “วันมาฆบูชา” บรรยายแก่ประชาชนทั่วไป ณ โบสถ์ธรรมชาติ (ภาคบ่าย) วัดสวนแก้ว นนทบุรี วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เพราะวันนี้เป็นวันที่พระสงฆ์ แสดงความรักต่อพระพุทธเจ้า แสดงความรักต่อพระธรรมที่พระองค์ทรง สั่งสอนทำให้เดินทางจรมาเจอกันโดย ไม่ได้มีนัยหมายเป็นพัน ๆ รูป

ต้องเรียกว่า **ความรักทำให้ศีล ดี จะดีงามหมด ท่านบอกว่า รักผู้อื่น นี้ ศีล ๕ ศีล ๑๐ หรือจะมีก็ร้อยศีล ก็ตามมันจะสมบูรณ์ได้ ขอให้ มี สัจจะตถุญาณมนุษย์ แสดงออกให้ ชัดเจนว่า รักผู้อื่นแล้วสัจจะตถุญาณ มนุษย์ ๕ ประการ ก็จะปรากฏแทน วิกฤตการณ์ และก็ป็นสันติภาพให้ โลกน่าอยู่ สัจจะตถุญาณมนุษย์ ๕ ประการ**

๑) **อันดับแรกเลย คือ มีส่วน เกินไว้ช่วยเหลือผู้อื่น ไม่ใช่เกิน ไม่ กินเกินจนเป็นเหตุให้มีส่วนเกิน หรือ ตระเตรียมสำหรับช่วยเหลือผู้อื่น ฟัง**

ดูให้ดีอีกนิดนะ คนบำส่วเกิน กินเกิน เขาจะไม่มีส่วนเกินเหลือช่วยผู้อื่น หรือ เตรียมไว้จะได้ให้ผู้อื่นบ้าง เพราะมัน กินชะเกิน ใช้เกินชะเกิน ทุ่มหม่ตกแต่่ง เตี่ยวนี้ ต้องเรียกว่า “เกิน” คิวนี้ต้อง สักกันแพงเกิน

เตี่ยวนี้เขามีอาชีพสักคิวแต่งคิว ตั้งเป็นหมื่น...กินได้ตั้งหลายมือ ถ้าเขา ไม่ยุ่งเรื่องเกินพวกนี้เขาจะมีส่วน เหลือที่เกินไว้ช่วยผู้อื่น สัจจะตถุญาณ มนุษย์ที่ดีที่สุด คือ เตรียมของไว้ช่วย ผู้อื่น น้ำท่วมไม่ได้ช่วยเขาเลยก็แย่ น้ำแล้งขาดแคลนหิวโหยอดอยาก ไม่ได้ช่วยเขาเลย

คนช่วย ๆ นั้นจะมีความเชี่ยวชาญ ในชีวิตเกิดขึ้น นั้นสัจจะตถุญาณ ข้อที่ ๑ ตระเตรียมส่วนเกินที่ตนเองสมถะ มักร้อยสันโดษ

เหมือนอย่างที่เล่าว่า สมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ ๒๐ ท่านตรัส ท่านไม่มีส่วนเกินแม้กระทั่งรถประจำตำแหน่งท่านก็ไม่มี รัฐบาลก็ต้องหาให้ แต่ท่านมีงบประมาณในการศึกษาที่โยมถวาย ท่านก็เอาไปช่วยสนับสนุนในการศึกษา พระถ้าหากไม่ใช้ส่วนเกินเยอะพระก็จะมีส่วนเหลือไปช่วยผู้อื่นเยอะเหมือนกัน

อย่างเช่นวัดนี้เรามีการช่วยคนชราเด็กกำพร้า คนพิการ คนตกงาน หมา แมว วัว ควาย เราเลี้ยงดูช่วยเขาให้หญ้าให้น้ำ เดือนหนึ่งตั้ง ๒-๓ แสนนะโยม แต่วัดนี้มีให้ เพราะวัดนี้ไม่มีรถหิ้วไม่มีอะไรแพง ๆ ไม่มีอะไรที่ประโยชน์ใช้สอยมันแพง ซื้อแต่ประโยชน์ใช้สอย อะไรที่มันใช้สอยได้ไม่แพงเกินอันนั้นเป็นตัวส่วนช่วย

ถ้าเรารักผู้อื่นไม่อยากกินเกินคนเดียว ไม่อยากใช้เกินคนเดียว อยากจะเตรียมไว้ช่วยผู้อื่น มันก็กลายเป็นเพิ่มบารมีด้วยสัญญาตมณุญย์ ข้อ ๑ คือ จะเก็บส่วนเกินตระเตรียมไว้ช่วยผู้อื่น ไม่กินถลุงเล่นซะเพียงแต่ผู้เดียว

เดี๋ยวนี้ฟังดูแล้วก็ตกใจคนบางคนกินอาหารบ่าบมมือเป็นแสนอย่าง

นี้ เสื้อผ้าลองทำบาบอะไรคู่ละ ๓-๔ พัน หมืนหนึ่ง เดี่ยวนี้อะไรที่มันแพงเกิน ซื้อกินกันจนเป็นหนี้เป็นสินกันก็มี อย่างว่าแต่จะเหลือช่วยผู้อื่นเลย ตัวเองยังขาดแคลนอีก ไม่ลดส่วนเกินจะไม่มีส่วนเกินช่วยใครเลย ตลอดชาติไปเลยนี้ไม่ได้แข่งนะแต่มันเป็นสังขาร

คนที่มีช่วยผู้อื่น คือ คนไม่ตะต้องส่วนเกินกินไป จึงมีส่วนเหลือเตรียมไว้ให้ผู้อื่นได้บ้างเห็นเขาข้าวว่า “น้ำท่วม” ก็อยากช่วย มีอะไรพอช่วยได้ก็ช่วย !

คนที่ไม่ได้ช่วยก็ลองคิดดูเถอะที่กินเหล้ากินได้ ซื้อยาเสพติดนี้บ่าบอที่สุด ไร่ที่สุด ! ไปกินยาเสพติด ของเจ้าไซชะนะอะไรนี้ จนจนเงินไทยออกให้ลาว แล้วขนยาบ้าของลาวเข้าไทย มาทำลายคนไทยเสียอีก มันเป็นเรื่องที่น่าอัปยศ สำหรับถ้าเป็นพุทธบริษัท ลูกใครติดเหล้าติดยาติดส่วนเกิน บุหรีก็เป็นส่วนเกิน ถ้าไม่กินไม่ใช้มันก็สุขภาพดีอีก สัญชาติญาณมนุษย์ ข้อที่ ๑ ถ้าใครไม่ทำให้เกิด ขอรภัยเดียวจะเป็นสัญญาตมณุญย์สัตว์มาเกิดแทน จะแย่งเขากินแย่งเขาใช้

๒) ทำคอร์รัปชันไม่ได้ จะไม่สร้างความเสียหายให้แก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เพราะถ้ารักผู้อื่น มันจะโกง มัน

จะกินบ้านกินเมือง มันจะทำตัวเป็น
ปลวกกัดกินบ้านเมืองจนผุกร่อนได้
อย่างไร !

แหม ! เห็นเขาส่งล็อตคนโกงเข้าไป
ไปให้รัฐบาลเชือด ล็อตละไม่รู้เท่าไร ๆ
๑๐๐-๒๐๐ คน ข้าราชการส่วนต่าง ๆ
กรมกระทรวงต่าง ๆ ถูกส่งเข้าไปให้
พิจารณาโทษ ประมูลอะไรก็โกง ซื่อ
อะไรก็คอยจะเอาเปอร์เซ็นต์ส่วนกิน
เงินเดือนก็ได้อยู่แล้ว

ฟังดูแล้ว ก็พาคนติดคุกติดตะราง
กะไฉนเรื่องคอร์รัปชันทุจริต เขาบอกไหน
โยมลองนึกดูสิปราชญ์บ้านเราคน
หนึ่งพูดไว้เกือบ ๓๐ ปีแล้วมั้ง “ถ้าบ้าน
เราไม่มีคอร์รัปชันทุจริตอาจจะมี
ถนนทองคำสักเส้นหนึ่ง” สักกิโล ๒
กิโลก็ได้ ถนนลาดทองคำ

ใครพูดจำไม่ได้แล้วหรือ
ปราชญ์คนนั้น ?

อาจารย์หม่อมคึกฤทธิ์ ปราโมช
สมัยท่านเป็นนายก ท่านได้พูดไว้ว่า...
“ถ้าเมืองไทยไม่มีคอร์รัปชัน
ทุจริต เราจะเป็นประเทศที่
มีถนนลาดทองคำได้”

เออโยม ! เราขี้ตว่า รัฐบาลยุค
นี้เป็นรัฐบาลที่โกงน้อยที่สุดใช้เปล่า ?
แต่โยมได้ดูเขาไล่ลำดับไหม ? รัฐบาล

ที่โกงน้อยที่สุด คือใคร ? “คุณชวน”
รัฐบาลชวนเขาบอก...โกงน้อยที่สุด
แล้วก็ตามมาด้วยไม่น่าเชื่อท่านบรรหาร
ท่านชวลิต เขาบอกโกงก็ไล่ ๆ ลงมา
รุ่นลงมา แต่น้อยที่สุด คือ คุณชวน
จนกระทั่งยุคคุณทักษิณก็ยังโกงน้อย
กว่า แต่ก็ยังมากกว่า ๒-๓ ท่านที่กล่าว
มา แต่ไม่น่าเชื่อพอถึงท่านคุณอนันท์
ปันยารชุน ก็ยังน้อย แต่มาถึงรัฐบาล
ทหาร นี่ตอนนี้เขาบอกว่าอันดับ ๑ เลย
โกงมากกว่าเพื่อนเลย ไม่รู้ ! ตัวนายก
เรามั่นใจว่าไม่น่าโกง แต่คล้าย ๆ กับ
ว่าลูกน้องเห็นนายใหญ่อาจจะเอา
บ้างหรือไงก็ไม่รู้ !

แต่ว่าเขาจัดลำดับนะ นี่ไม่ใช่
เอาตามจัดเอง ถ้าขึ้นพูดเองวัดไม่ได้
อยู่กันล่ะ ต้องไปโทษทหารโกงอยู่ยาก
แต่ที่เขาจัดหนังสือพิมพ์ลง เรากลาย
เป็นประเทศตอนนี้คอร์รัปชันทุจริต สู้
พวกสิงคโปร์ ฮองกง เขาไม่ได้เลย ตอน
นี้ก็มีไทย เขมรโกงใกล้เคียงกันเลย

ทุจริตคอร์รัปชัน นี่เพราะมันไม่มี
สัญญาตมณมนุษย์ ที่จะหามาให้ ได้
มาแบ่ง จ้างแย่ง จ้างกิน จนลำตัวเป็น
ปลวก เป็นมอด กินบ้านกินเมืองจน
ประเทศตอนนี้แย่มากที่สุด เราเจริญไม่ทัน
เขาแล้ว เวียดนามก็เลยเราแล้ว พม่า
ลาว เขมรก็ทำท่าจะเลยเราแล้ว เพราะ

ไอ้ตัวปลวกกับตัวมอด นี่มันเยอะเกิน
ไป

นี่ใจเห็นไหม? ถ้าไม่เป็นสัญชาติ-
ญาณมนุษย์ มันจะเปลี่ยนสัญชาติญาณ
มนุษย์ไปเป็น? “ปลวก มอด” แหม!
ได้ร่างมาเป็นคนสัปดนไปเป็นปลวก
เป็นมอด มันเสียชาติเกิด

เพราะฉะนั้น วันสำคัญอย่างนี้
นึกถึงหลวงพ่อบ้านเขาเรื่องพวกนี้มา
กล่าวเตือนไว้พยายามเพิ่มสัญชาติญาณ
มนุษย์

“สัญชาติญาณมนุษย์” นี่นอก
จากไม่แย่ง ไม่เอา แล้วยังแบ่ง ยังปัน
ยังให้อีก ที่เรียกว่า “หามาให้ ได้มา
แบ่ง แบ่งเขาไม่มี” ยิ่งเป็นชาวพุทธ
นี่เข้าไปบาตรทุกเช้า ก็แกลังกิเลสยก
ตั้งแต่เช้า โยมไปดูที่เขาโกง ๆ กิน ๆ
กันนี่นะ

บางที่เขาจัดอะไรนะปีที่แล้ว ?

กรมที่ดินที่ ๑

ตำรวจที่ ๒

โรงเรียนรัฐบาลเรียกใต้โต๊ะ
แป๊ะเจี๊ยะที่ ๓

ปีนี้จัดอันดับใคร ๆ ต่อใครบ้าง
ล่ะ ? เขาว่าอะไรนะพวกปกครองห้อง
ถิ่น อบต. อบจ. ปีนี้อันดับหนึ่งเลย แล้ว
ก็ตำรวจก็ยังติดแชมป์อยู่เดิม แต่กรม
ที่ดินไม่รู้เหลือที่เท่าไร! สงสัยก็แชมป์
ไม่แพ้เท่าไร **เพราะว่าใจนดออก...
แบบไม่รู้! ออกไม่ชอบด้วยกฎหมาย
เยอะแยะไปหมด**

เอาละสรุปว่า ถ้ายังสร้างความ
เสียหายแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง สัญชาติญาณ
มนุษย์...เสีย! สัญชาติญาณสัตว์มอด
ปลวกเกาะสันดานเราติดเราทิ้งสัญชาติ-
ญาณมนุษย์ไปทำไม? ทำไมไม่ประคอง
รักษา...แล้วชาติหน้าจะได้เป็นมนุษย์
ใหม่นี้? แปลงร่างตั้งแต่ยังเป็น ๆ ในชาติ
นี้ ชาติหน้ารับรองว่า ไอ้จอมปลวก
เรียกแหมเลย “มาทางนี้ มาเข้าอยู่
ในนี้” อันนั้นมันทำพาสปอร์ตเตรียมไป
เป็นปลวกเป็นมอดในชาติหน้าอยู่แล้ว
ทำพาสปอร์ตนรกอยู่แล้ว

๓) สัญชาติญาณมนุษย์จะต้อง
เป็นอย่างไร? เป็นอันธพาลไม่ได้ ก็
จะมีสัญชาติญาณอันธพาลทารุณ

๕๕

...สัญชาติญาณมนุษย์ นี่นอกจากไม่แย่ง ไม่เอา แล้ว
ยังแบ่ง ยังปัน ยังให้อีก ที่เรียกว่า
“หามาให้ ได้มาแบ่ง แบ่งเขาไม่มี” ยิ่งเป็นชาวพุทธ
นี่เข้าไปบาตรทุกเช้า ก็แกลังกิเลสยกตั้งแต่เช้า...”

โหดร้ายอย่างน่าขยะแขยงต่อเพื่อนมนุษย์ โยมได้ดูข่าวไหม ? เดี่ยวนี้เขาทำอะไรกันแบบ เขาต้องออกตั้งหน่วยอะไร ? “**อย่าทารุณเด็กสตรี**” ก็เห็นยังทำกันอยู่เนี่ย ทำกันจนน่าเกลียดน่าขยะแขยง

เด็ก ๆ ไม่น่าถูกทารุณขนาด ไฉน ! ตีซะนับปีนไม่ได้ ตัวน้อย ๆ ถูกจับฟาดข้างฝาตายก็มี ทารุณเด็กทารุณเพศอ่อนแอกว่านี้ เดี่ยวนี้กระทั่งคนแก่คนเฒ่าก็โดนทารุณ หรือไม่ทารุณก็ถูกปล่อยให้อยู่แบบไม่ได้มีการเอาอาหารเลย **สัญชาติญาณข้อที่ ๓ นี้ สำคัญมาก**

เดี๋ยวนี้อันธพาลเยอะจริง ๆ มัน เป็นสัญชาติญาณอะไรที่เป็นอันธพาล ? อันธพาลนี้มันมาจากคำว่า “**ผู้อ่อน**” คนอ่อนแอเขาถึงต้องเป็นอันธพาล ถ้าคนเข้มแข็งนี้ใจเป็นใหญ่ ใจแข็งแกร่ง

อย่างสมมติว่า ถ้าเกิดเรื่องอะไรกันในกรณีลุงวิศวะหรือเด็กวัยรุ่น ถ้า ๒ คนเข้มแข็ง อีกฝ่ายหนึ่งรีบขอโทษ อีกฝ่ายหนึ่งรีบให้อภัย ถ้าขอโทษเข้มแข็ง อภัยเข้มแข็ง มันจะไม่มีการทะเลาะเบาะนอนกัน แล้วจะไม่มียิงป้องกันตัวกัน

ที่จริงนะ ลุงวิศวะนี่ก็บรรลุนิติภาวะสูงกว่าพวกวัยรุ่น วัยรุ่นเขาก็ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ยิ่งยังงี้ละยิ่งขึ้นอย่างนี้โดนโหดโยม ? ยิ่งอย่างนี้โดนโหด ? คงระดับนี้มันคงจะโดน ก็คงมีเจตนาชนิด ๆ โหดชนิด ๆ เหมือนกันแหละ ถึงว่าจะโดนรุมโดนยิงก็ตาม แล้วคำพูดของเด็กก็เหลือเกิน “มึง ! เก๋าเทร่อ” แหม ! นี่เขาก็ไม่รู้ผู้หลักผู้ใหญ่

นี่ความเป็นอันธพาล คือ **คนอ่อนแอ ในการที่จะมีความเข้มแข็ง ในการขอโทษ อย่างนี้ว่า “ขอโทษ !”**

เป็นผู้อ่อนแอ รีบขอโทษนั่นแหละ...
เข้มแข็ง ! แล้วรีบให้อภัยนั่นแหละ...จะ
เข้มแข็ง ! และลดความรุนแรง

อย่างที่เคยเล่าว่า ยายกับหลาน
นั่งทานข้าวกันดี ๆ หลานพูดสะดุดหูนิด
เดียว ยายวางจานข้าวโครมเข้านอน
เลย เจ้าหลานก็ไม่รีบพูด ว่า “ยาย !
หนูขอโทษนะ” ยายก็น่าจะหันมา
“โอ้ ! ไม่เป็นไร ยายให้อภัยเสมอ”
ยายกับหลานก็จะกินข้าวกันอร่อยทั้ง
คู่ นี่เข้านอน ๆ หิวทั้งคืน ก็เลยกลายเป็น
เรื่องคนอ่อนแอ ถึงต้องอดต๋องหิว
ถ้าคนเข้มแข็งมันจะอยู่กันสบายจะ
ประคับประคองกัน ฝ่ายหนึ่งมันพลาด
ในเมื่อเขาขอโทษอีกฝ่ายหนึ่งต้องเข้ม
แข็งให้อภัยแบบไว ๆ จะไปเจ็บแค้น
อะไรกันหนักหนา จะแสดงออกท่าทาง
อันธพาลทำไม ?

นี่โยม ! ยายงอนวางจานข้าว...
เข้านอน นี่โยมว่า ยายเป็นอันธพาลได้
ไหม ? หรือคนแก่เข้าข้างกัน (ไม่เป็น
นะ ไม่เป็น ๆ) ถ้าพูดอย่างนี้เข้าข้างกัน
ถ้าเป็นยายที่เข้มแข็งรีบให้อภัยหลาน
ไว ๆ ก็กินข้าวกับหลานต่อไปอย่าง
สบายใจอิมปากอิมท้อง

นี่ไปนอนหิวแล้วเข้าพุงนี่จะมี
แรงแข็งแรงไหม ? ก็อ่อนแอต่อไปอีก
นี่ “อันธพาล” แปลว่า “ผู้อ่อน” เขา

เป็นคนอ่อนแอ เขาถึงต้องแสดงท่า
อันธพาล

ถ้าเรามีศีลธรรมเข้มแข็งจะ
ออกทำอันธพาลได้อย่างไร ? จะไหวก
เหวกไววาย จะไล่ทำร้ายทารุณได้
ไฉน ? จะไปทำให้คนอื่นเขาเจ็บปวด
ทำไม ? ทำอะไรที่น่าขยะแขยงเดียว
นี้มันแกละอะนะ โอ้โฮ ! ใครดูคูลิป
ไหมโยม ? เดี่ยวนี้รถเฉี่ยวชนกันนิด
เดียว เอาไม้กอล์ฟลงมาพาดกัน รถก็
ไม่ได้บุบได้แหงอะไร แต่คนสิ ! เล่น
กันปากแตกฟันฟงหัก ฟันกันแขนเขิน
ขาด โอ้ ! คูลิปสมัยนี้แล้วมัน เขาก็เข้าใจ
ถ่ายภาพไว้นะ รู้สึกอันธพาลบนถนนนี่
เยอะจริง ๆ ใช้รถใช้ถนนแบบอันธพาล
พาดกันไป พาดกันมา เดี่ยวเดี๋ยวก็ลง
มาพาดฟันกัน ติดคูกข้างหนึ่ง ตาย
ข้างหนึ่ง **สัญญาตญาณข้อที่ ๓ แล้ว**
สัญญาตญาณมนุษย์นอกจากไม่
เป็นอันธพาล ต้องแสดงความเป็น
สุภาพบุรุษสุภาพสตรี

เดี๋ยวนี้ แปลก ๆ ทั้งผู้หญิงก็
สามารถเป็นอันธพาลผู้หญิงไล่ตบตีกัน
ยังกับ แหม ! แข่งกันจะเป็นอันธพาล
ผู้หญิงอันธพาลชายไม่ให้หน้าหน้า
ผู้ชาย ไล่ตบไล่ตีกันแบบน่าขยะแขยง
ถ้าไล่ตบตีกันแย่งผู้ชายอีก โอ้ ! ยิ่งแ่
เลย

๔) สัญชาติญาณข้อที่ ๔ ถ้ารักผู้อื่นแล้วเขาจะซื่อสัตย์ต่อเพื่อนมนุษย์จะไม่มีแฉ่งความเท็จว่า คนใช้สักเงินไปตั้งล้าน ๒ ล้าน ยายอะไรนะที่แฉ่งความเท็จเยอะนะ? หญิงไก่อะไรนี่ ไอ้โฮ! คดีก่ออะไรไม่มีความรู้สึกเลยว่า เราใส่ร้ายเขา เราทรยศคนใช้ของเรา เป็นเจ้านายที่แย่งที่สุดและความซื่อสัตย์สุจริตนี้ โยมรู้ไหมว่า เวลาพระให้พร จะมีพรอยู่ข้อหนึ่งว่า “อนวัชชพลัง”

ที่ลงท้ายว่า “อายุ วัฒน โสขัง พลัง” อนวัชชพลัง จัดเป็นพลังขับเคลื่อนประเทศชาติครอบครัว หรือตำบล หมู่บ้านก็ตาม ง่ายๆ ก่อนครอบครัวใครไหน สามีภรรยาอยู่กันด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ก็จะไว้เนื้อเชื่อใจกัน จะไม่ระแวงแคลงใจก็อยู่กันสบาย จะประกอบอาชีพขับเคลื่อนครอบครัวให้เศรษฐกิจแข็งแรงมั่นคง สถานภาพทางสังคมไม่ด้อยกว่าใครแน่นอน

แต่ทุกคนนี้สังเกตดู ที่เตียงหักหย่าร้าง ส่วนใหญ่มักจะมีมาจากเล่นไม่ซื่อ ทั้งซื่อสัตย์สุจริตเป็นตัวหนึ่งที่จะเป็นพลังให้ประเทศชาติเข้มแข็งมั่นคง ถ้าประเทศไทยนี้ข้าราชการซื่อสัตย์สุจริตนักการเมืองซื่อสัตย์สุจริตไม่มี คดี นี่เห็นเขาตัดสินกันแล้วต้องเสียค่า

ชดเชยประเทศชาติที่เสียหายเป็นหมื่น ๆ ล้าน นักการเมืองก็เป็นพัน ๆ ล้าน ข้าราชการก็เป็นพัน ๆ ล้าน รู้สึกข้าราชการมีคนหนึ่งต้องจ่าย ๔ พันล้าน เรื่องข้าวเรื่องจีทูจีเรื่องอะไร นี่แล้วตอนนั้นนะดูไม่ได้เลยประเทศไทยซื้อเครื่องบินมาก็ไม่ได้ใช้ รถดับเพลิงดับเพลิงซื้อรถซื้ออะไรกันก็ไม่วู้! มันปลอม มันเทียม มันหลอก

พูดง่าย ๆ ประเทศไทยนี้เสียค่าโง่ไปบานเลย โง่! เพราะเล่นไม่ซื่อทำตัวเป็นมอดเป็นปลวกกินบ้านกินเมืองแล้วสัญชาติญาณมนุษย์ ข้อนี้พอซื่อสัตย์สุจริต นี่มันก็จะรักษาความกตัญญู กตเวทีไว้ได้ด้วย โยม! ลูกสาวฟ้องแย่งมรดกแม่มันสุจริตไหม? เอาละถึงศาลตัดสินให้ชนะ แม่ประนอมแพ้อย่างนี้ ลูกสาวชนะ แต่ไม่ได้กตัญญูไม่ได้สุจริตได้ไปแม่ไม่เต็มใจให้ ออกอาการหนักแล้วนะ

พอซื่อสัตย์สุจริตแล้วนี่ ถ้าเรารู้สึกประเทศชาติมีบุญคุณ แผ่นดินนี้ให้น้ำให้พืชพันธุ์ธัญญาหารเรากินอิ่มหน้าสำราญไม่ต่างกับประเทศใด ๆ ที่ว่า สมบูรณ์ร้าย

ตอนนี้จะโยมได้ดูเจ้าพวกนี้ไหม ? ที่เขาย้ายอพยพหนีพวกมนุษย์ย้ายอพยพ แล้วก็ตายกลางทะเล อดอยากตาย ทำไมเขาทำประเทศเขาอย่างนั้น ทำไมเขาไม่รักษาแผ่นดินเกิดชาติภูมิของเขา ชาติภูมิสถานที่เกิดของเขา เขาเนรคุณกันยังไง จนแผ่นดินลุกเป็นไฟ จนอยู่กันไม่ได้ต้องอพยพหนีกัน จนโดนลัดลัทธมป้อะไรล่ะ แถบออกแถวว่า จะกันพวกนี้ เต็มวันคนไปอยู่

เมื่อก่อนนี้ได้ยินคำนี้บ่อยไหม ? **“มาฟังพระบรมโพธิสมภารในประเทศไทย”** คนจีนมาจากเมืองฟั้นทะเลไกล เสื่อฝืนหมอนใบ พอมาตั้งเนื้อตั้งตัวได้ ก็จะถูกว่า โชคดีที่มีพระเจ้าอยู่หัวฯ เป็นพระบรมโพธิสมภารให้เราได้ฟัง และเขาก็ไม่เนรคุณ นี่เขาก็มาทำถวายในหลวงอะไรต่ออะไรกันนี้ เขากตัญญูไหม ? เขาซื่อสัตย์ต่อแผ่นดินที่เขาอาศัยได้ทำมาหากินได้ร่ำได้รวย แล้วเขาก็ตอบแทนด้วยการประพฤติตัวที่ไม่เล่นไม่ซื่อกับบ้านกับเมืองเรานะ

**“...โชคดีที่มีพระเจ้าอยู่หัวฯ
เป็นพระบรมโพธิสมภารให้เราได้ฟัง...”**

๘๘ ...ประเทศไทยที่อยู่กันเป็น
ทุกข์ทุกวันนี้ มันเป็นเรื่อง
ชวนกันแตกแยก ชวนกัน
ทะเลาะเบาะแว้ง เข้าข้าง
ข้างนี้กันอยู่
แต่ว่าเขาบอกว่าเจ้า
ความแตก นี่มันก็จะ
ประโยชน์กับอีกพวกหนึ่ง...”

ดังนั้น ก็แสดงว่า เขามีความ
กตัญญูกตเวที เขาก็ร่วมแรงร่วมใจ
สามัคคีกับคนไทย จะเชื้อสายอะไร
ก็แล้วแต่ แม้แต่พวกซิกซ์พวกแขก
พวกอะไร ก็เห็นเขาแสดงออกของ
ความกตัญญู และพร้อมที่จะร่วม
แรงร่วมใจ กับคนเจ้าถิ่นเจ้าที่โดย
ไม่ได้คิดทะเลาะเบาะแว้งขัดแย้ง
แต่แหมนี่ ! อากรณ์น่าเป็นห่วงนะนี่
แต่ครานี้รู้สึกว่าคุณทางดีนะ เขากำลัง
รณรงค์ให้ปรองดองกัน

นี่เขามานิมนต์อาตมา
แล้ว ให้ไปพูดเรื่องปรองดอง
เป็นพระติดไม้กับเขาเหมือน
กันนะไม่รู้ว่า จะ พูดแล้วเขา
จะเชื่อหรือเปล่า

ไหนโยม ? ใครเคยได้ยิน
สุภายิตที่พระพุทธเจ้า ตรัสเรื่อง
พุทธายิตเรื่องสามัคคี นี่เป็น
สิ่งที่น่าสนใจมาให้ แต่ถ้าแตก
แยกจะนำความทุกข์มาให้

ไหนใครนึกถึงบทสามัคคีที่คันทู
ที่สุด แสดงความเป็นชาวพุทธที่เป็นพหู-
สูตหน่อยล หรือเป็นพุทธะ ธรรมะ
รอดหมด “สามัคคีคือพลัง” อะไร
อีก ? ทำไมหุดาอาภัพกันขนาดนั้นโยม !
“สุขา สังฆัสสะ สามัคคี” สามัคคี
นำสุขมาให้ ถ้าเราเป็นคนที่ขาด
ความปรองดอง เราก็จะนำทุกข์
มาให้ประเทศ

ประเทศไทยที่อยู่กันเป็น
ทุกข์ทุกวันนี้ มันเป็นเรื่องชวนกัน
แตกแยก ชวนกันทะเลาะเบาะแว้ง
เข้าข้างข้างนี้กันอยู่ แต่ว่าเขา
บอกว่าเจ้าความแตก นี่มันก็จะ
ประโยชน์กับอีกพวกหนึ่ง

อเมริกาที่เขาไม่ยอมให้คน
ปรองดองกันเท่าไรหรือ เพราะเขา
ขายอาวุธไม่ได้ ถ้าเขาทำสงครามกลาง
เมือง มันก็ได้ใช้อาวุธทำหั่นกัน เขาก็
ขายอาวุธได้

ถ้าปรองดองกันหมด แกนนำก็
จะเหงาปลุกระดมใครไม่ขึ้น จะเดินถือ

กระสอบก็ไม่มีใครใส่เงิน มันก็เลยอะไรล่ะ ? รักษาผลประโยชน์และอำนาจเลยขาดความปรองดองขาดความสามัคคี “**สุขา สังฆัสสะ สามัคคี**” อะไรจะนำสุขมาให้เท่ากับความสามัคคี ความปรองดองไม่มี แต่อะไรจะนำทุกข์มาให้เท่ากับการแตกแยก ร้าวฉาน ซิงซัง ไม่มีทุกข์ไหนเท่านี้

ตอนที่เขาออกไปปลุกกระตม ยึดถนนหนทาง ยึดโน้นยึดนี้กัน โยมว่า ยึดสนามบินดอกไม้สวย ๆ ที่จะส่งไปต่างประเทศ กล้วยไม้ก็เน่า เครื่องบินขึ้นไม่ได้ ๖-๗ วัน ปลายทางปลายทาง ส่งต่างประเทศแพง ๆ เป็นแสน ๆ ตายคาตู้หุ้ม ตายคาถุงออกซิเจนหมด

เจ้าของเป็นทุกข์ไหม ?

ธุรกิจเป็นทุกข์ไหม ?

ถ้าเมืองไทยนะสามัคคีกันดีนะ ทหารจะยึดไหม ? ฝ่ายค้านรัฐบาลปรองดองกันดี ถ้อยทีถ้อยอาศัย ไม่สาดโคลนใส่กัน ไม่เล่นการเมืองแบบอันธพาล แพ้ในสภาเล่นบนถนน ก็เล่นกันแบบนี้ก็ไม่รู้นะ ! แต่คราวนี้น่าจะดีนะ น่าจะสามัคคีได้ โยมว่ามีแววใหม่เทียวนี้ ?

สถานการณ์สุกงอมอย่างนี้ยังสามัคคีไม่ได้ ประเทศไทยปิดประตูสามัคคี ปิดประตูปรองดองเท่ากับปิดประตูไม่รับความสุข แล้วจะเปิดประตู

รับความทุกข์ ทหารตำรวจต้องมัวไปห้ามทัพไทยต่อไทยรบกัน

เจ้าพวกค้ายาก็สบายไหม ?

ตำรวจทหารก็มัวทำทางนี้ เขาก็ส่งยากันทางนั้น ประเทศชาติก็หายนะ ทุกข์ก็เกิดกับลูกหลาน คูสิ ! มันซื้อรถหรู ๆ มาอวดเรา ตอนนี้อยู่ในประเทศลาว ๒๐ กว่าคัน ได้จากเงินค้ายาเสพติด เพราะเรามาแล้วแต่ขัดแย้งทะเลาะกัน

แล้วคูสิ ! ทุกข์ไม่ทุกข์ล่ะ ตอนที่มือเหืองมีแดง ตีนตบ มือตบ นกหวีด ฯลฯ ผัวกับเมียยังทะเลาะกันเลย พี่กับน้องยังทะเลาะกันเลย แล้วเขาสุขหรือทุกข์นี้ มีผัวเมียเลิกกันตั้งหลายคู่ นะ ผัวแดงเมียเหือง ผัวเหืองเมียแดง ผัวนกหวีดเมียตีนตบ สลับกันไปข้างหนึ่ง ไม่ได้เรื่องเลย ควรจะปรองดองดีแหละ !

นี่ก็หมอเหวงโทรมาเมื่อ ๒ วัน อยากจะนิมนต์ให้ไปพูดเรื่องปรองดอง ถ้าพวกนกหวีด ตีนตบอะไร มือตบนิมนต์บ้างก็ดีนะ น่าจะนิมนต์ให้ครบทุกข้างทุกสี เดี่ยวจะหาว่าเราจะไปอยู่ข้างแดงอีก ทะเลาะกันอีก ตายโหงเลย ! แต่จะพูดให้ปรามว่า “**แดงพอได้แล้ว**” ถ้าเหลืองมานิมนต์ก็บอก “**เหลืองก็พอได้แล้ว**” บ้านเมืองบอบช้ำมามาก

แล้ว “สามัคคีกันดีกว่า !”

แต่ท่าที่เขาตอนนั้นก็เริ่มดิ้นะ เห็นคุณจตุพรฯ เคยพูดรุนแรง เดี่ยวนี้รู้สึกจะดี จะพูดมีเหตุมีผลในการที่อยาก จะเห็นความเดินไปของประเทศชาติได้

ดังนั้น สัญชาตญาณมนุษย์ ควร จะแสดงออกชัดเจน มีทั้งข้อสัจย์ มี ทั้งกตัญญูทเวทิต สามัคคีปรองดอง ถ้าสัญชาตญาณมนุษย์ ข้อที่ ๔ ดี ประเทศชาติก็มีความเจริญก้าวหน้า ไม่มีคนคดโกง ไม่มีคนทรยศ ครอบครัวก็ซื่อตรงต่อกัน จนไว้เนื้อเชื่อใจกันได้ ไม่มีใครระแวงแคลงใจต่อกัน สวรรค์ในครอบครัวก็มี แล้วยิ่ง ในครอบครัว ลูกไม่เนรคุณ ไม่ฟ้องแย่งมรดกแม่ อะไรต่าง ๆ ให้พ่อแม่ น้ำตาไหล และไม่เนรคุณต่อประเทศ

แล้วตอนนี้เนรคุณต่อประเทศ มันบัดชบที่สุด “มันตัดต้นไม้” โยมคูใหม่ อะไรล่ะ? น่านโมเดล แหม ! มี (ต้องขอพูดซ้ำบางคนไม่ได้ยิน) ใครได้ยินมั่ง กะเหรี่ยง พูดเรื่องรักชาติรักแผ่นดิน สูดยอด !

วันนั้นเปิดฟังพอดีมีกะเหรี่ยง เขาตัวกาแพ มั่งเขาตัวกาแพ แล้วกาแพ เขาขายดี กาแพไม่พอขาย ออกเตอร์มาเยอะเลย เขาปฏิเสธที่ออกเตอร์ เข้ามา เขาว่ายังไงรู้ไหม ? “ถ้าผม รับออกเตอร์

จากคุณ ผมก็ต้องปลูกไร่กาแพเพิ่ม ผมก็ต้องถางป่าเพิ่ม ผมมีรายได้เพิ่ม แต่ป่าไม้ของชาติลดลง”

พูดได้ยังไงคำนี้นะ ! เขาเอาเกินแต่ชาติขาดแคลน เขาทำไม่ลง เขาทำไม่ได้ แล้วลูกหลานจะเอาป่าไม้ที่ไหนมา มีความชุ่มชื้น นี่เมื่อเข้าไปดูหนังสือพิมพ์ “ปลาทาย ๔๐๐ กว่าตัว” ปลาทายอะไร ? ปลาวาฬ ตัวใหญ่ ๆ ตาย ๔๐๐ กว่าตัว เขาสันนิษฐานว่า อากาศร้อนจัด จำประเทศไม่ได้ [๑๐-๒-๒๐๑๓ ประเทศนิวซีแลนด์ วาฬไฟล็ดตเกยตื้น] ร้อนจนปลาต้องกระเสือกกระสนมาตายบนทรายริมหาด ๔๐๐ ตัว ถ้าเก็บมาเต็มโบสถ์เราไหมนี่ ซ้อน ๆ กันนี่ เน่าเหม็นขึ้นเลยนี่ ไม่เคยเห็นมีปรากฏการณ์นี้ คนมันเนรคุณต่อโลก

โลกให้อยู่อาศัยดี ๆ ดันตัดไม้ทำลายป่า ทำน้ำเน่า ทำอุทกภัยพลาสติกขยะเต็มไปหมด แหม ! เมื่อเข้าแอบดูตรงนี้ คุ้มไฮ้ ! มันทิ้งขยะ แบบน่าเกลียดจริง ๆ เลย ไม่มีอะไรจะน่าเกลียดเท่ากับการทิ้งขยะกันแบบมั่งง่าย มันเนรคุณต่อชาติบ้านเมืองหรือเปล่า ใ้อ้ที่ทิ้งอะไรกัน ไม่ดู ไม่รักษา ไม่ถนอมบรรยากาศที่นำอยู่เอาไว้ ตัวเองต้องอาศัยอยู่ แต่ไม่ถนอมใ้อ้ที่ตัวเองอาศัยอยู่ให้มันน่าอยู่ แล้วต้องทนอยู่ทั้ง ๆ ที่

มันไม่น่าอยู่ ก็เพราะว่ามันเนรคุณเกินไป
 ตอนนี้มันเนรคุณต่ออะไรใหม่ๆ ?
 เมื่อวานใครดูข่าวไหม ? เขาว่ามันยาว
 ๗-๘ กิโลเมตร นะ **“ขยะในทะเล”** ไม่รู้
 ใครระยำเอาขยะไปเททิ้งในทะเล ต้อง
 ใช้เครื่องบิน ใช้เรือรบ ใช้อะไรกันไป
 ตัก ใช้ทหารใช้อะไรเยอะแยะหมด ดู
 สิมันไม่รักษาสีสิ่งแวดล้อมเลย เนรคุณ
 ต่อสิ่งแวดล้อมที่ทำให้เราอยู่ได้ อยู่ดี
 แย่มาก ๆ

**สัญญาตญาณมนุษย์เขา
 ไปไหน เขาไม่กตัญญูต่อสิ่งแวดล้อม
 ที่เขาได้อยู่กันสบาย ๆ เขา
 ทำกันจนอยู่กันไม่ได้นี่ นึกถึง
 เจ้าสัตว์เนรคุณตัวหนึ่ง ซึ่งเดียว
 อาจจะไว้เทศน์ตอนเย็น เข้า !
 เล่านิดหนึ่งก็ได้**

กวางน้อยตัวหนึ่ง มันอาศัยสม
 ทุมพุ่มไม้ มันเห็นนายพรานล่ามา ก็
 วิ่งเข้าไปหลบ ในสมทุมพุ่มไม้ที่ใบดก
 ใบบังตัวมัน นายพรานก็ไม่เห็น ก็เดิน
 เลยไป พอนายพรานเลยไป มันดัน
 กินใบไม้ที่พรางตัวมัน หยอดเกลี้ยงเลย
 โล่งเลย นายพรานเดินกลับ ก็เห็นตัว
 มันถนัดเลย ก็เลยยิงมันตายเลย

นี่เจ้าสัตว์เนรคุณต่อต้นไม้ ใบไม้
 มันก็ตาย เพราะมันเนรคุณ ถ้ามันไม่

“ปีนี้ ! ทูเรียนออกดอกสะพรั่งเลย”

กินใบไม้ที่ปรกบังมันนะ มันก็น่าจะอยู่ได้ แล้วตอนนี่เขาบอกว่า มันประหลาดประเทศชาติเรานี้ น้ำพอถึงฤดูแล้ง มันพีบ ๆ มันลงยังงี้ ๆ ไม่รู้ คล้าย ๆ กับมันระเหยเร็ววะ อากาศมันร้อนจัดมันก็เลยระเหยเร็ว มันก็แห้งเร็ว นี่ในวัดนี่สงสัยไม่ทันถึงเมษาปลาตายอีก ลงพีบ ๆ ๆ ๆ เลย อุตส่าห์อัดเข้ามาแล้วทางโน้นก็เริ่มแห้งแล้ว

แล้วเปิดน้ำเข้าก็ไม่ได้ น้ำเต็มเริ่มขึ้นแล้ว น้ำที่จะปล่อยจากเขื่อนจะมากใส่น้ำเต็มก็ไม่พอ ทูเรียนถ้าไม่มีน้ำประปรารดก็ตาย

โยมนี่เดี๋ยวจะบอกข้อสุดท้ายที่สำคัญที่สุด ! สัญชาติญาณมนุษย์ข้อสุดท้าย

๕) พร้อมช่วยเหลือผู้อื่นในกิจกรรม อันเป็นประโยชน์อย่างสูงสุดแก่เพื่อนมนุษย์ พร้อมช่วยเหลือผู้

อื่นในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์อย่างสูงสุดแก่มนุษย์ เช่น กิจกรรมสหกรณ์รวมตัวกัน แต่ว่าปัจจุบันนี้ชาวทำลายสหกรณ์ นี่มันเปลี่ยนเป็นสหกิจ ตอนนี่ติดคุกอยู่ก็เพราะทรยศต่อสหกรณ์ใช้ไหม ? เอาเงินสหกรณ์ไปทำบุญนี้ ทรยศไหม ? คนที่เขาแก่ ๆ เขาฝากสตางค์ไว้เพื่อจะได้ใช้ตอนแก่เอาเขาไปทำบุญ จากสหกรณ์เป็นสหกิจ ถ้าเราสามารถตัวกันเอาง่าย ๆ สหกรณ์ธนาคารน้ำ มาตั้งกองทุนธนาคารน้ำ โฉมประเดี๋ยวนะอีกไม่กี่วันแล้ว ๒๓-๒๔ เมษายน จะทำกิจกรรมสัญชาติญาณมนุษย์ ช่วยกันสร้างธนาคารน้ำ ตอนนี้อาตมาชุดลอกคลองบ่อไป ๑๐๐ กว่าไร่ ได้นำขึ้นมาใช้พืชพันธุ์ธัญญาหาร มะม่วง ทูเรียน อู๋ปีนี้ ! ทูเรียนออกดอกสะพรั่งเลย

กิจกรรมสหกรณ์ เช่น ธนาคารน้ำ กองทุนผู้สูงวัย หรือกองทุนสัมมาชีพ สิ่งเหล่านี้เป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์ โยมว่า...น้ำเป็นกิจกรรมต่อมนุษย์ไหม ? เป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ไหม ?

ไม่เช่นนั้นในหลวงจะตรัสทำไม
ว่า “น้ำคือชีวิต” มีไฟฟ้าไม่มีน้ำ คน
อยู่ไม่ได้ แต่ถ้ามีน้ำไม่มีไฟฟ้า คนยัง
พออยู่ได้

เพราะฉะนั้น เรามาร่วมกิจกรรม
ทำธนาคารน้ำกัน เจตีย์โบสถ์มันเหลือ
เพื่อแล้ว อาตมาขอยกจะเขกกะโหลก
ตัวเอง ทำไมคิดเข้าไปก็ไม่รู้ มาคิดเอา
ได้ใกล้จะ ๗๐ ปี ถ้าอาตมาทำเมื่อตอน
อายุ ๔๐ ปี นี่โยมว่าปานนี้มันน่าดูไหม ?
ถ้าทำตอนปี ๒๕๒๖-๒๓/-๒๙ ใ้ปาน
นี้มันคงจะเป็นปีกแผ่น คงจะมีแท็งก์น้ำ
สักพันแท็งก์ คงจะมีบึงแก้มลิงหลุม
ขนมครก มีรถขนน้ำ สัก ๑๐๐ กว่าคัน
มีได้แน่นอน ถ้าคิดทำเมื่อตอนอายุ ๓๐
หรือ ๒๕ ปี เพราะตอนนั้นกำลังดัง
สุดขีดใช่ไหม ? ไปเทศน์นี่ไอ้โฮ ! คน
ปาเงินบนเวที บอกว่า “ไม่รับ” เขาก็
โยนกองที่จ.อุบลราชธานี นี่นะ ๗-๘
หมื่นคนนะ ตอนนั้นดังสุดขีด ไอ้ตอน

เทพชายได้เยอะ ขายได้ ๔๐ ล้านตลับ
ถ้าตอนนั้นเอาเงินขายเทพมา ทำแท็งก์
น้ำปานนี้ไม่ได้เป็น พันแท็งก์เทรอ ไม่รู้
อะไรหุ้มกะโหลกไว้คิดไม่ออก กะโหลก
พิภพไม่ทันยุคทันสมัย ไม่ทันการณ์
แต่ตอนนั้นมันก็ไม่มีเรื่องขาดแคลน
น้ำ จริงไหม ? แล้วมันก็ไม่มีเรื่องน้ำ
ท่วม แต่ตอนนี้อะไรรู้ไหม ? เมื่อวานนี้
อ่างทอง อยุธยา รวมตัวกันร้องเรียน
ขอน้ำจากชลประทาน

ชลประทานเขาบอกปล่อยไม่ได้
ถ้าปล่อยมากเกินไปไม่มีซับไล่น้ำเค็ม
ชาวนาอยุธยาทำนาไม่ได้ กัน ๒-๓ ปี
ติด ๆ ที่ทำไปก็แห้งตายอีก แล้วทำไม !
มันเป็นเวรเป็นกรรมของประเทศหรือ
เปล่า ? ที่ทำให้อาตมาเองก็นักคิด
เหมือนกันนะ แต่ดันคิดไม่ออก

ตอนที่เศรษฐิกิจดีนี่ ไอ้โฮ ! ตอน
นั้น ถ้าทำตอนนั้นปานนี้ได้บึงพันไร่ แก้ม
ลิง หลุมขนมครก บ่อบาดาล ฯลฯ

บ่อบาดาลนี้ น่าจะเป็น ๑๐๐ จุด
ทำไมตอนนั้นมันคิดไม่ออก มาคิดออก
ตอนโยมไม่มีกำลังจะร่วมแล้ว
เศรษฐกิจไม่ดีคิดได้ โยมก็ไม่พร้อมจะ
ทำเท่าไรแล้ว แต่ก็ยังดีนะ มีคนต่าง
ประเทศบ้างอะไรบ้างที่มากัน บอก
เห็นด้วย ๆ ๆ รายการวิทยุโทรทัศน์ก็
ช่วยประโคม เห็นด้วย ๆ ๆ แต่ฉันช่วย
ได้น้อย เห็นด้วย ๆ ๆ แต่ฉันกำลังแย
อยู่ ก็ยังดีนะ ! ยังช่วยกันได้ แต่ว่าโยมไม่
ต้องติดผ้าป่ากันมาเยอะหรอก เดี่ยวก็
หยอด ๆ ๆ (กระบอก) นี่นะ เอาไปสัก
คนละลูก แต่ว่าบ้านเดี่ยวบ้านเล็ก ๆ
อย่าเอาไปเลย อยากได้เป็นกลุ่มก้อน
บริษัท องค์การอะไร หยอด ๆ ๆ ไป ถ้า
เต็มแล้วนี้พวกเราขี้เตี้อร่อนก็ “เสสัง
มังคลา ยาจามิ” ก็ผ้าช่วยตัวเองก่อน
พระเจ้าไว้ทีหลังได้ นี่ไม่เคยอ้อนขอ
ไม่เคยวิงวอน ไม่เคยขอร้อง แล้วไม่
ได้ชักชวนใครทอดผ้าป่าแบบเอาเป็น
เอาตายมานานแล้ว

แต่ตอนนี้ต้องชวนหน่อย เพราะ
ว่า มันยังงี้ไม่รู้ปัญหาบาตเดี่ยวก็เป็น
ลม มันต้องกินยา น่ากลัวมันจะอยู่ไม่
นาน ยังไงก็ขอให้ธนาคารน้ำ ไปได้สัก
ครึ่งค่อนทางก่อนนะ

คิดว่า ก่อนตายได้เห็นงานชิ้น
โบว์แดง ของชีวิตที่เป็นก้อนเป็นแผ่น

เป็นปึกแผ่น ที่จะช่วยเพื่อนมนุษย์ได้
อาตมามั่นใจ ว่ากิจกรรมนี้ สหกรณ์
ธนาคารน้ำนี้จะช่วยเพื่อนมนุษย์ได้เยอะ
และเพื่อนมนุษย์ที่ชราภาพ เมื่อ ๒ วัน
นี้เขาเรียกอะไร “ไฟ” นะ ที่เขากำลังจะ
ยุให้คนไทยนี้มีลูกเยอะ ๆ ? แก่ไขอะไร
รู้ไหม ? คนชรามากกว่าคนหนุ่มสาว

ในสิ่งไปรษ่องกงนะ โอ้ ! เขา
เรียน ๆ ๆ ดีออกเตอร์ ไม่แต่งงานกัน
ในพวกมีการศึกษาสูงไม่แต่งงาน รัฐบาล
ก็จัดทองเที่ยวเรือสำราญ ให้เขาไปด้วย
กัน นอนใกล้กัน หนัก ๆ ดีออกเตอร์ก็
ท้องกัน ก็ได้ลูกเพิ่ม ประชากรเพิ่ม

มันมีเป็นยุค ๆ นะ ยุคใครล่ะ ?

ยุคจอมพล ป. ก็รู้สึกจะปลุกระดม
“มีลูกเพื่อชาติ”

ยุคจอมพลสฤษดิ์ฯ จอมพล
ถนอมฯ บอก “มีลูกมากยากจน”

ก็เลยได้คุณมีชัยฯ ทำถูก บอก
“มีลูกคนจนไป ๗ ปี” อะไรนั่น ตอน
นั้นทะเลาะกับอาตมา

อาตมาดันบอกว่า “ลูกมากลูก
น้อยไม่สำคัญ ถ้าลูกดี ๆ ยิง ๗ คน
ยิ่งรวย ! ลูกอัปรีัยคนเดียวก็น” พูด
ไปอย่างนี้ ใ้ฉันโยบายคุณครวนั้น เขา
หาว่าพระ “ปากเสีย” ทำให้โครงการ
เขาไม่เข้าเป้า

แล้วนี่ตอนนี่กระทรวง
สาธารณสุขเขาเสนอให้ เขาบอกว่าที่แล้ว
มาปล่อยให้เกิดตามธรรมชาติ

ตอนนี้โยมรู้ไหม ? ประเทศเรา
ช่วยที่สุด พวกอะไรมาเกิดมากที่สุด
พวกอาการอึด เอื่อย เหนื่อยชา ใ้อพวก
อึด ๆ เอื่อย ๆ เหนื่อย ๆ ชา ๆ นี่เขาส่งมา
ให้อาตมาแต่ละคนนะ ๘ โมง เขายัง
ไม่ตื่นเลย ส่งมาจากโน้นนะ สถาบัน
ธัญญารักษ์, รพ.ศรีธัญญา ส่งมาให้
เรื่อย ตอนนี่แยเลย มาถึงใช้ที่ทำที่ มัน
ไม่มีสมองไบรท์อะไรเลย เขาก็เลยทำ
ว่าต่อไปนี่จะมีอะไรตัว “ไฟ” อะไร ?
“ไฟลิก” นี่มาผลิตเซลล์รังไข่ หรือว่า
ให้มันสมบูรณ์ เกิดมาไบรท์สมองไว
ใ้อพันธุ้อึด ๆ เอื่อย ๆ เหนื่อย ๆ ชา ๆ นี่
เขาไม่ให้มันมาเกิดแล้ว แต่เดี๋ยวนีโยม
ว่ามันเป็นเยอะไหม ? ไม่รู้นะ ! ที่อื่น
เขาอาจจะไม่ไป แต่ที่วัดมาบานเลยโยม
ใ้อพันธุ้อึด เอื่อย เหนื่อย ๆ พุดอะไร
ซ้ำ ทำอะไรซ้ำ

นี่อาตมาพอคิดถึงเรื่องนี้แล้ว
ตอนไปปิณฑบาตจะไม่ใช่เป็นพระ
เหมือนองค์อื่น (องค์อื่นนี่นะถ้าเขาใส่

สตาบ์เยอะใส่อะไรเยอะ ก็จะไม่คอยดู
ก็จะให้พรนาน ยืนคอยนาน) อาตมา
นี่ก็จะเดิน ๆ ๆ ถ้ามีควักซ้ำเดินเลย
บางครั้งแหม ! ดึงกระเป๋ามาแล้วนะ
เลือก...อยู่นั้นแหละ ! อาตมาเดินเลย
เขาบอกพระอะไรปิณฑบาตเตลิดเลย
เดินเตลิดเพื่อจะตัดสันดานคนคิดซ้ำ
ทำซ้ำ

พระพุทธเจ้าสอนว่าไง ?

**“อย่าเนิ่นนานล่าช้าต่อกุศล
กรรม”** อะไรที่เป็นกุศลต้องไว
อันนี้จะทำบุญใส่บาตรก็ซ้ำ แล้ว
ไม่ให้พรซ้ำ ให้พรสั้น ๆ **“โยม !
ให้เก่งก็กลับไปหาเก่งด้วยนะ
แล้วหาด้วยมือเยอะ ๆ หาด้วย
หวน้อย ๆ”**

นี่ให้พรสั้นนิดเดียว บางคนบอก
ทำไมไม่ให้พรเหมือนหลวงตา หลวงตา
ให้ตั้งนาน ให้ตั้งเยอะ นั่นโยมก็ไปรับ
เถอะ ถ้าขึ้นฉันให้แบบนั้นนะ คนที่รอ
เราอีกข้างหน้า ๑๐๐-๓๐๐ ชีวิต ถ้า
อยู่กับคนหนึ่งนี่นะ ควักก็ซ้ำ จะใส่ก็ซ้ำ

“...ให้พรสั้น ๆ โยม ! ให้เก่งก็กลับไปหาเก่ง
ด้วยนะ แล้วหาด้วยมือเยอะ ๆ
หาด้วยหวน้อย ๆ...”

ธนาคารน้ำ
ชุดเป็นแบบแก้มลิง
ณ สาขากบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี

ยังแถมให้เราให้พรนานอีก แทนที่วัน
หนึ่งเราจะโปรดได้ ๓๐๐ เหลือ ๑๐๐
เดียว อีก ๒๐๐ เขาเลยเสียโอกาสเลย
อาตมาขอเลือกเอา ไปเร็วไปไว

แล้วโยม ! ที่หลังอย่าให้ตก
ขบวนบุญนะ ที่จริงนะเขาประกาศ
ล่วงหน้าไปตั้งนาน แก่ไม่เตรียมเลย
ไม่มีความว่องไวเตรียมเนื้อเตรียม
ตัวที่จะช่วยจะใส่ จะอะไรเลย แล้ว
บางคนนี่ วันนั้นเจอแก่แล้วแก “โอ้
ดีใจมาก !” ก็มาคุย ๆ ก็ถามแล้ว
โยมจะใส่ไหม ? “ใส่” เดี่ยวของอยู่
นุ่น ! (อยู่ในบ้าน) มาคุยชะตั้งนาน
อาตมาเลยเดินไปเลย แล้วแกก็บ่น
ใส่หลังมา “อะไรคอยนิดก็ไม่ได้”

หัดฝึกให้เป็นคนคิดเร็ว ทำ
ไวบ้าง ฉะนั้น โยม ! ถ้าได้ยินเสียง
เขาบอกว่า “**พระพยอมมา**” อย่า
ช้านะ ช้าอดใส่ตกขบวนบุญ

นี่สำคัญนะสัญญาชาตญาณ
มนุษย์ พร่อมจะร่วมกิจกรรมที่เป็น
ประโยชน์ เช่น กิจกรรมร่วมตัวรวม
แรง สหกรณ์นี้ ถ้าชาวไร่ชาวนา เดี่ยว
นี่เป็นยังงี้รู้ไหม ? เป๊ะเลย ! ที่อาตมา
คิดไว้ ที่ดินแปลงใหญ่ นาแปลงใหญ่
สวนแปลงใหญ่

ถ้าทำนาแบบเดิมก็เป็นชาวนา
แต่ถ้าทำแบบใหม่จะเป็น “**ชาวพัฒนา**”

ชาวพัฒนาก็คือ เอาที่ดินแปลง
เล็ก ๆ นี้ มารวมกัน แล้วก็ขุดบ่อน้ำ
แล้วก็ทำถนนส่ง เพื่อเก็บผัก-ผล
เกษตร เอาปุ๋ย มีปلاميส์ตว์ ถ้าต่าง
คนต่างทำ ๓-๕ ไร่ เจ้ง !

เดี๋ยวนี้ เขานาแปลงใหญ่ สวน
แปลงใหญ่ ดังนั้น ของอาตมาที่ทำนี้ละ
แปลงละ ๕๐๐ ไร่ ๔๐๐ ไร่ วัตนี้เมื่อ
ก่อนมี ๓ ไร่ เดี่ยวนี้ได้ ๑๗๕ ไร่ จึง
เป็นแปลงใหญ่สามารถทำอะไรต่ออะไร
ได้เยอะเลย ถ้าแปลงนิดเดียว แปลง
เพาะซำก็จะไม่พอ

เชื่อไหมโยม ! คนงานนี้ถ้าเขา
ป่วยชะคนหนึ่งไม่มีใครรดน้ำ ๓ วัน ต้น
ไม้ก็ตายแล้ว แต่อยู่กันที่นี้ ๔๐๐ กว่า
คนนี่ไม่สบาย คนนี้ออกลูก คนนี้เขาไม่
เป็นไรเขาก็โปรดน้ำแทน ต้นไม้มันก็งาม
ได้น้ำทุกวัน เพราะรวมกันไง สหกรณ์
นาแปลงใหญ่ สวนแปลงใหญ่

นี่เดี๋ยวนี้เขายังงี้ก็ไม่วู้ สหกรณ์
น้ำ ก็ไม่คิดทำบึงน้ำบ่อน้ำร่วมกัน เพราะ
ต่างคนต่างทำ ๓ ไร่ บอก “ถ้า ๓ ไร่
ขุดน้ำชะไร่ ฉันทเหลือ ๒ ไร่ ฉันทก็
ตาย” แต่ถ้าหลาย ๆ ๑๐๐ ไร่มารวม
กัน เสียที่ดินคนละงาน ๒ งานก็ได้แล้ว
ใส่แล้วเดี๋ยวนี้โยม ! เขารวมตัวทำเรื่อง
อะไรน่าที่ “**รวมตัวกันเลี้ยงจิ้งหรีด**”

ฟาร์มจิ้งหรีด สหกรณ์จิ้งหรีด
สหกรณ์ไส้เดือน เดียวนี้มะที่ดิฉัน ๒ งาน
นะ ขายไส้เดือนได้เดือนละแสน ที่วัด
กำลังจะทำ มันต้องมีคนดูแลพอ พอดี
เขาให้วมา “**ไถ่ชีวิตโค-กระบือ**” มัน
ซื้อออกมา แลกไถ่เจ้าควายนี ทำน้ำ
ให้มันเล่น พอลงน้ำมันดันชี่ซะก่อน แล้ว
แปลกนะ พอชี่มันในน้ำนี่ เราทำท่อ
ระบายออกมา พอเอาสแลนไปดัก แล้ว
เอามาให้ไส้เดือน (ไส้เดือนชอบมาก ๆ)
แล้วไส้เดือนตัวใหญ่ ๆ พันธุ์โอ (โอพิสโธ
โพรา) อะไรต่ออะไรนี่ กินเก่งบรรลัย
เลย แล้วชี่ก้อนเบ้อเริ่มเลย ปุ๋ยก็งาม
น่าดูเลย

นี่ตกลงว่า **ในการรวมตัวกัน
อยู่รวมตัวกันคิด ไม่ใช่ตัวใครตัวมัน
ก็ไปไม่รอด** นี่ศาสนาก็ต้องเป็น
สหกรณ์ อย่างมันแต่แตกแยกกัน
อิสลามว่าอย่างนี้ พุทธว่าอย่างนี้
หนัก ๆ ทำสงครามกันแล้ว แทนที่
จะร่วมไม้ร่วมมือกันชนคนไปหา
อัลลอฮ์ หาพระเจ้า หาธรรมะ
สหกรณ์ศาสนาก็ไม่ทำ ดันทำ
สงครามกัน นี่ภาคใต้หยุดพักเดียว
พอน้ำลด เอาอีกแล้ว นี่เมื่อวาน
ก่ออีกแล้วนะ ระเบิด เผายิงโรง
พักอะไรตั้งหลายแห่ง

ตอนน้ำท่วมเขาบอกระเบิดมัน
ไปซ่อนไว้ในสวนยาง ด้านหมดเลย พอ
น้ำแห้งมันทำใหม่แล้ว สันติภาพไม่มี
เพราะมนุษย์ไม่อยู่ร่วมกันเป็นสหกรณ์
ศาสนา เขาบอกไทยพุทธเมื่อวานโยม
มา หนี ! แกโดนระเบิด เจ็บสาหัส แก
เลยย้ายหนีเลย ย้ายมาหมดทั้งลูกทั้ง
ครอบครัว ไทยพุทธบอกถูกฆ่าเยอะเลย
แต่อิสลามก็โดนฆ่า เดียวนี้ไม่รู้เป็นยัง
ไงนะแทนที่จะร่วมไม้ร่วมมือกัน ชนคน
ไปหาอัลลอฮ์ หาพระเจ้า หาธรรมะ ก่อน
ที่ไถ่ตัวร้าย ๆ กิเลส พญามาร ชัยภูวน
นัฟซุ (อารมณ์ไฟต่ำ) มันจะพาคนไป
หาสิ่งเลวร้ายนี้ ทำไมเราไม่มีสหกรณ์
ศาสนาเกิดขึ้นในโลกช่วยกันดึงมนุษย์ไป

เอาละสรุปว่าอย่างนี้ ถ้า
ผู้สูงอายุไม่มีกองทุนดูแล แกก็
ถูกทอดทิ้ง บางทีหลานไปเก็บ
ขยะ มาเลี้ยงตายายแกที่ถูก
ทอดทิ้ง เดียวนี้โยมดูรายการ
อะไรนะ ทุกข์ชาวบ้าน อะไร
ต่ออะไรดูแล้วแหม ถูกทอดทิ้ง
เยอะเลย ตอนนี่เขาบอกร้อย
ละ ๙ คน อีกไม่กี่ปีข้างหน้าจะ
ตก ร้อยละ ๒๐ คน

คนชราที่เลยรีบทำให้มีเด็ก
อะไรนะ ? เด็กอัจฉริยะอะไรนี่ ที่เกิด

มาทำให้คุณกันระหว่างคนชรา กับหนุ่มสาว ที่ทำมาหากินได้ค่าแรง ได้ภาษีเอามาช่วยคนชรา

ส่วนกองทุนสัมมาชีพนี้แหม! อาตมารู้สึกหนักใจ พระพุทธเจ้า เห็นความสำคัญ แต่พวกเราไม่เห็นความสำคัญ กองทุนธนาคาร น้ามาเร็ว กองทุนผู้สูงอายุได้เยอะ ได้ตั้ง ๓ ล้านกว่า แล้วกองทุนผู้สูงอายุ แต่กองทุนสัมมาชีพ ยังไม่ได้ล้านดีเลย โยมมองไม่เห็นคุณค่า ต่อไปถ้ามีจรรยาชีพมันเยอะนะ ชีวิตทรัพย์สินเราก็กี่ไม่ปลอดภัย คนเขาบอกไม่รู้จะทำมาหากินอะไร ? ก็ไปจี้ ไปปล้น ไปแย่ง ไปชิง อะไรล่ะ ! เจ้าเด็กวิเศษคนนั้นนะ มันอยากได้อิโพน ๖ มันก็เชือดคอเลย

“มิจรรยาชีพ” เห็นตำรวจพูดแล้วตกใจ บอกปี ๖๐ นี้ อาชญากรรม เรื่องจี้ ปล้น ฆ่า จะมากที่สุด เพราะว่าเศรษฐกิจมันซึ่มยาวมาตลอด ทำอย่างไรล่ะ ? สหกรณ์ก็ไม่ใช่สหกิจอยู่กัน อย่าง ถ้ารักผู้อื่นมันจะโกงเขาไปได้ยังไง ?

รักผู้อื่นแล้ว มันจะฆ่าเขาไม่ลง

รักผู้อื่นแล้ว มันจะโกงเขาไม่ได้

รักผู้อื่น จะไปทำให้ครอบครัวเขาแตกแยก ไปแย่งของรักของหวงเขาได้ยังไง

รักผู้อื่นแล้ว จะไปหลอกให้เขาหลงเชื่อ แล้วมาเสียใจทีหลังทำได้ยังไง

รักผู้อื่นแล้ว มันจะไปกินเหล้าเมายาให้คนอื่นรำคาญได้อย่างไร

รักผู้อื่น มันจะเอายาบ้ามาขายเขาทำไม

มันจะไม่มีวิกฤตการณ์ จะมีสันติภาพเร็ว

เมื่อรักผู้อื่นไม่มีความเห็นแก่ตัว มีความรักผู้อื่นถึงที่สุดได้ โดยอัตโนมัติ เมื่อหมดความเห็นแก่ตัว ความเห็นแก่ตัวนี้ตัวชั่วร้ายที่สุด พอเห็นแก่ตัวไป ความรักผู้อื่นจะหมดไป แม้กระทั่งรักครอบครัว ประเทศชาติ สิ่งแวดล้อมไม่ต้องพูดเลย ถ้าเห็นแก่ตัว มันจะเอาไปหมด ฉะนั้น ถึงวันสำคัญอย่างนี้ ช่วยกันทำลายความเห็นแก่ตัว เมื่อหมดความเห็นแก่ตัว ความรักผู้อื่นก็จะเกิดขึ้นถึงที่สุดได้โดยอัตโนมัติเหมือนกัน

การรักผู้อื่นมันจึงขึ้นอยู่กับการทำลายความเห็นแก่ตัว หรือหมดความเห็นแก่ตัวอย่างนี้ หมดตัวตนคือ รักคนอื่น ถ้ารักคนอื่นมาก ๆ ก็ทำลายความเห็นแก่ตัวของตัวเองไปเรื่อย ๆ

ใครเขามาปลุกกระดมให้เกลียดคนอื่น ไม่รวมมือกับเขาเด็ดขาด ที่แล้วมา

เขาปลุกกระดมให้เกลียดทักษิณก็เกลียดคุณทักษิณ

เขาปลุกกระดมให้เกลียดอภิสิทธิ์ก็เกลียดท่านอภิสิทธิ์

เขาปลุกกระดมให้เกลียดใครก็เกลียด ง่ายตายเหลือเกินที่จะรับมาเกลียด รับมาเกลียดแล้วก็ไม่รู้ตัวเองด้วยว่า “กูเกลียดเขาเพื่ออะไร” เราได้ประโยชน์อะไร ?

นี่แหละอีก ๒ วัน ก็จะเป็นวันวาเลนไทน์ จะรักกันหัวปักหัวปำ จะรักแบบโคถึกคึกพิโรธกัน คึกชิงนาง คึกชิงชายอะไรกันไม่รู้

ฉะนั้น พระเมตตาของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นพระเมตตา

คุณชนิดที่ไม่มีเห็นแก่ตัว ไม่เรียกร้อง
ความสุขจากใคร มีแต่จะแผ่ปัน ปันไป
ให้ บุคคลที่ไม่มีความรู้สึกรู้เห็นแก่ตัว
หรือมีตัวตนจะเอา จะได้ จะเป็นตะพึด
ตะพือ กระเหี้ยนกระหือรือ จะเอา จะมี
มี จะเป็น จนไปล่วงล้ำสิทธิของคนอื่น

ดังนั้น เมื่อหมดความยึดถือ
ในตัวตน จึงรักผู้อื่นได้ง่ายที่สุด แต่
ถ้าตัวตนขวางทางความรักผู้อื่นเข้า
มาไม่ได้ ใจตัวขวางทางมันก็จะขับ
ไล่ความเมตตา ความรัก ผู้อื่นหาย
ไปกระเจิงไป เมื่อพิจารณาดูให้ดี
จะเห็นว่าความเห็นแก่ตัวนี่ เป็นศัตรู
ของมนุษย์นั่นเอง ยิ่งเพาะความเห็น
แก่ตัวเท่าไร ก็ยิ่งเพาะศัตรูมากขึ้น
เท่านั้น เพาะลองดูสิ ศัตรูเยอะ
เพราะอะไร ? เพราะมันเห็นแก่ตัว
มันเอาเปรียบมาขายเรา นี่ ตอนนี่ศัตรู
เพียบเลยเห็นไหม ? ใจที่รวมหัวจม
ท้ายกันค้ำกันขายนี่

ไอ้ไอ้ตอนนี้นะ ! ท่านผู้บัญชาการ
ตำรวจปราบปรามยาเสพติด พุดดีเหลือ
เกิน “จะทำให้มันจนเหมือนขอทาน”
จะยึดทรัพย์มัน ให้มันจนเหมือนขอทาน
มันเห็นแก่ตัวเอาของชั่ว ๆ มาขายให้
เขาติดเขาหลง แล้วมันรวบจนซื้อรถ
หรู ๆ มาวิ่งอวดเรานี่ ไอ้เราก็งงเห็นแก่
ตัวอีกแบบหนึ่ง เห็นแก่ตัวว่า “กูต้อง

ลองกินให้ได้” เขาวามันอย่างนั้น เขา
วามันอย่างนี้ ผลที่สุดเห็นแก่ตัวโง่ ๆ
กับเห็นแก่ตัวแบบงก ๆ ไอ้คนขายคน
ผลิตเห็นแก่ตัวงก ๆ ใช้ไหม ?

ไอ้คนไปลองกินนี้ เห็นแก่ตัวโง่ ๆ
เอาตัวไปลองทำวิมานอะไร ? ไปลอง
ให้เป็นทาสมันทำไม มันมีตัวตนว่ากูจะ
ลองชนิดหนึ่ง กูจะลองแค่เม็ดเดียว แหม !
แล้วกูจะเลิก ไอ้ตัวกูโง่ ๆ แบบนี้ มัน
ทำให้ต้องเป็นทาส ต้องเอาเงินไทย
ออกไปให้ลาว เอายาบ้าของลาวเข้า
ประเทศไทย เข้าปากเข้าท้องลูกหลาน

เออนี่ที่เขาบอกว่า...อะไรนะ
เซลส์แมนที่มันหายไปละนะ แล้วเขา
บอกมันคลังยาบ้า ตอนนี่เจอศพแล้ว
ไอ้ยี่นี่เป็นเรื่องข่าวใหญ่ เขาบอกมันกิน
เกินขนาดนะ แล้วมันวิ่งพล่านว่าใคร
ต่อใครจะมาไล่ฆ่ามัน แล้วผลที่สุดเขา
กำลังสอบคดีว่า มันถูกให้อภัยเข้าไป
โดยฝ่ายตรงข้าม เพราะว่าไอ้ยี่นี่ไปมีกิ๊ก
ไปมั่วกับแฟนเขา แม่่ม่งแม่่ม่าย อาจ
จะเป็นสามีของผู้หญิงคนใดคนหนึ่ง
เอายากรอกมันไป เขาบอกกินทีเดียว
๗๐ เม็ดเท่าไรนี่ มันก็คลังเลย คลังวิ่ง
พล่านก่อนตาย เขาไปเจอหลักฐานแล้ว

สรุปจบเดี่ยวจะต้องออกรายการ
วิทยุอีก นี่ทำงานรับใช้ศาสนานี่นะ
เหนื่อยแต่ก็สนุกเนอะ สัมภาษณ์ทุก

วัน วันนั้นก็สัมผัสภาพเรื่องราวมาซะ เรื่องวาเลนไทน์ เดี่ยวพรุ่งนี้ก็ไป
อภิปราย วันที่ ๑๔ ก็ไปอภิปรายรักอย่างไรให้มีสันติภาพ

ตกลงวันนี้สัญญาตญาณมนุษย์ ๕ ประการ ทวนหน่อยดีไหม ?

๑) มีส่วนเกินไว้ช่วยเหลือผู้อื่น ไม่ใช่เกิน ไม่กินเกิน จน
ไม่มีส่วนเกินไว้ช่วยเหลือผู้อื่น หากมีสัญญาตญาณมนุษย์ ลดส่วน
เกินเพื่อให้มีส่วนเกินไว้ได้ช่วยเหลือผู้อื่น

๒) ไม่สามารถทำคอร์รัปชัน ไม่สามารถเปลี่ยนตัวเป็น
มอด เป็นปลวกกินบ้านกินเมือง

๓) จะรักษาความเป็นมนุษย์ดี ไม่มีสันดานอันธพาล ข้อ
ที่ ๓ จะไม่ทารุณ ไม่โหดร้าย จะไม่ทำอะไรให้ใครลำบากอย่าง
น่าขยะแขยง จะไม่ต้องมาพูดเรื่องทารุณเด็กและสตรี เพราะ
จิตใจมนุษย์แล้วทำไม่ได้ ใ้พวกที่ทำ ๆ นะมันชิงเดรัจฉาน
มาเกิด

๔) มีความซื่อสัตย์ กตัญญูกตเวที ออยากสามัคคี ออยาก
ปรองดอง ช่วงนี้ใครมีอารมณ์อยากปรองดองสามัคคี ชื่อว่า
สัญญาตญาณมนุษย์ ที่ประเทศชาติและโลกต้องการมากที่สุด
โลกนี้ตอนนี้ถ้ามถေး ! ต้องการอะไร ? ถ้าไม่ต้องการสามัคคี
ปรองดอง ออยากมีสงครามกันก็ไม่ใช้สัญญาตญาณมนุษย์
สุดท้าย

๕) พร้อมที่จะช่วยกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ ถ้าทางวัด
เสนอว่า “ธนาคารน้ำ” เป็นกิจกรรมหนึ่ง “กองทุนผู้สูงวัย”
กิจกรรมหนึ่ง “กองทุนสามอาชีพ” กิจกรรมหนึ่ง สิ่งเหล่านี้
เป็นกิจกรรมช่วยเพื่อนมนุษย์ ทั้งคนชรา ทั้งคนขาดแคลนอาชีพ
โอกาสไม่มี ก็จะได้มีโอกาสทำมาหากิน

อาตมาเห็นเด็ก ๆ เขามาที่นี้ มาแล้วมีร้านอาหาร เอาเด็กที่นี้ไปทำงาน เขาว่าให้ตั้ง ๓๐๐-๔๐๐ บาท จนเด็กที่นี้เกือบขาดแคลน เพราะเราให้ ๒๐๐-๓๐๐ บาท เขามาให้เป็นร้านอาหาร ให้ ๔๐๐-๕๐๐ แล้วมีทีปอีก

เดี๋ยวนี้ ร้านอาหารแถวนี้มาเอา เด็กที่นี้ไปเกือบหมดเลย ขาดแคลนแล้วเหมือนกัน แต่มานึกปลื้มใจเราเป็นที่แหล่งให้เขามาพบกันระหว่างผู้ไม่มีอาชีพกับผู้ประกอบอาชีพประกอบการร้านอาหารเจอกัน เราเป็นสะพานบุญให้เขาได้เจอกัน ยอมนอนให้เขาเป็นสะพานให้เขาข้ามไป

แต่ก็มีตัวเล็ก ๆ ตัวน้อย มันทุด ไม่รู้ขออยู่กับหลวงพ่อดีกว่า เพราะเข้าบิณฑบาตมา ก็แจกมัน เข้ามาก็หิวคนละ ๓ ถุง ๔ ถุง อาตมานี้ก็เดินไปให้คนชราเองเลยก็มี เดี่ยวนี้คนชรามาถามเรื่อยเลยมีอะไรให้ทำบ้างล่ะ “นี่รดกิ่งไม้ กวาด” ก็ดีขึ้น เอาละแค่นี้.

“ธนาคารน้ำ” เป็นกิจกรรมหนึ่ง

“กองทุนผู้สูงวัย” กิจกรรมหนึ่ง

“กองทุนสามอาชีพ” กิจกรรมหนึ่ง

สิ่งเหล่านี้เป็นกิจกรรมช่วยเพื่อนมนุษย์

ทั้งคนชรา ทั้งคนขาดแคลนอาชีพ

โอกาสไม่มี ก็จะได้มีโอกาสทำมาหากิน

ใครเป็นใหญ่

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)*

วันนี้จะได้นำเรื่องสติกับผัสสะ หรือว่าผัสสะที่ฉลาดฝึกฝนอบรมดี เมื่อมีผัสสะที่มีสังฆมอรรถศึกษาฝึกฝนมาดี มันก็จะเพิ่มปัญญาที่ดี ที่สามารถเอามาใช้ประโยชน์ควบคุมไม่ให้ชีวิตกับทุกข์มันเชื่อมต่อกันได้

“ทุกข์กับชีวิตเชื่อมกันตรงผัสสะ” คือ เมื่อมีตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ เรียกว่า ทวารทั้ง ๖

๖ ประตุ นี้ถ้าใครรักษาไว้ไม่ดี เสียประตุมันจะแยกว่านักฟุตบอลที่เสียประตู คือ ฟ่ายแพ้ยับเหินหมดทั้งชีวิต ถ้านักฟุตบอลเขาเสียประตู เขาก็แค่ไม่ได้ก้าวหน้าอะไรขึ้นไปในทางกีฬา แต่เรานี่ลิ้มมันจะไม่ก้าวหน้าทั้งชีวิตเลย ปล่อยให้ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ เมื่อมีการกระทบที่ไม่ฉลาดก็จะเกิดอย่างหนึ่ง

ผัสสะที่ฉลาด ชีวิตก็จะเปลี่ยนไปอีกแบบหนึ่งเลย คือไม่ปล่อยให้ชีวิตเกิดกิเลส เกิดทุกข์ แต่กลับจะรู้ว่า ควรจะทำอย่างไรกับสิ่งที่ตาเห็น หูได้ยิน ลิ้นได้ชิมอาหาร ฯลฯ

*“ใครเป็นใหญ่” บรรยายโดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ) เนื่องในโอกาสเทศน์ต้นเดือนประจำวันอาทิตย์แก่ประชาชนทั่วไป ณ ลานธรรม วัดสวนแก้ว นนทบุรี วันอาทิตย์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

ถ้ามรดกธรรมที่หลวงปู่พุทธทาส ท่านเคยฝากไว้ว่า **ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ** นี้ เป็นสิ่งต้องควบคุมให้ดี ถ้าใคร ควบคุมดีเป็นมรดกธรรมดีที่สุด กว่า มรดกแก้วแหวนเงินทอง

แก้วแหวนเงินทองจะสลาย หายหมด ถ้าตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ มั่นเป็นใหญ่ มั่นลากเราไปทั้งนรกและ สวรรค์ ท่านบอกว่า มันจะเกิดเป็นได้ ทั้งนรกขึ้นมาทันทีถ้าใจ แต่ถ้าฉลาด ปฏิบัติถูกก็เป็นสุขเป็นสวรรค์ขึ้นมาได้ทันทีเหมือนกัน

ตา หู จมูก ฯลฯ ลากเราไปสวรรค์ ก็ได้ นรกก็ได้ ถ้าผัสสะแล้วร้อนอกร้อนใจ เรียกว่า **ไปนรก** ท่านใช้คำว่า **“ฉผัสสา- ยตนิกรนรก” “ฉผัสสายตนิกรสวรรค์”** คือว่า สวรรค์บนฟ้า นรกใต้ดินนะก็ค่อย ว่ากันอีกเรื่องหนึ่ง แต่สวรรค์ในอก นรก ในใจ ที่เกิดจากผัสสะ แล้วพลิกผัน

บางคนได้สวรรค์ บางคนก็ได้นรก ได้เป็นประจำอยู่เรื่อย ๆ ถ้าในแถบไหน ฝึกมาดีก็จะไปแถบนั้นได้เรื่อย ๆ จนเป็น สวรรค์อยู่ได้ตลอดนาน ๆ ก็ยิ่งดี เรียก ว่า **เกิดอยู่ในสวรรค์ตลอดเวลา**

ที่เราบอกว่า **“เย็นใจไปนิพพาน ร้อนใจไปนรก ตีใจก็ไปสวรรค์”** ทำ ยังไงให้ใจดี ให้ตีใจก็ยังไม่พอนะ ทำจน ใจมันดีขึ้น ๆ ฉลาดขึ้นตอนผัสสะ ที่เขา บอกว่า เป็นหนี้เป็นสิน ใช้จ่ายเกินตัว หลงไหลส่วนเกิน เพราะเราปล่อยให้ตา

หู จมูก ลิ้น กาย ใจ มันไปใหญ่ซะ ๔-๕ เจ้าตัวสุดท้ายแยเลย

ที่จริงเราเคยได้ยินภาชิต **“มโน ปุพพังคมา ธัมมา”** มีใจเป็นใหญ่ แต่ว่าส่วนใหญ่อันไหน ๆ คนนี้ เราจะ สังเกตว่า ตามันใหญ่ ลิ้นมันใหญ่ หูมัน ใหญ่ ฯลฯ มันบังคับจิตใจหมดกำลังที่จะ ควบคุม

ควบคุมไม่ดี ฝึกไม่ดี พอตาเห็น ของอะไรในห้าง หรือร้านค้าย่อย ปลีก ย่อยอะไรก็ตาม มันจะเกิด **“แหม ! เจ้านี่ ออยากได้”** ตัณหาทำให้ตาหันไป สายไป สายมา (ไอนั่นก็อยากได้ ไอนั้นก็อยาก ได้ ใจก็อ่อนไป) จนกระทั่งซื้อจนสิ้นบ้าน เป็นส่วนเกิน ใจก็ยังตามเพลินไปเรื่อย ๆ

ถ้าวันใดคน ๆ นั้นถูกฝึกฝนมาดี สามารถควบคุมใจ บอกตาเลย บอก **“มีง จะใหญ่กว่ากูไม่ได้อะ”** ไอนั้นไม่ควรซื้อ ไอนั้นเป็นส่วนเกิน ไม่ซื้อก็ได้ หักห้าม ใจไว้ ถ้าใจมันเป็นใหญ่กว่าตา กว่าลิ้น มันก็คงไม่กินไม่ใช้ ไม่ซื้อไม่หา อะไรที่ มันแพงเกิน ฟังเห็นเขาซื้อรถคัน ๒๐ ล้าน ๓๐ ล้านบาท คิดแล้วก็ไม่รู้เขาใช้ ประโยชน์ใช้สอยหรือประโยชน์ใช้สอย

ถ้าตาเป็นใหญ่เขาก็เอาประโยชน์ ใช้สอย เจออะไรสอยแพงเท่าไร ! ใจบอก **“กุยอม”** ยอมจ่าย ยอมซื้อ ยอมหา ยอมให้ ยอมใช้ไปหมดเกลี้ยง มันก็เลย กลายเป็นเรื่องชาตินี้ทั้งชาติ เป็นทาสหุ ทาสตา ทาสลิ้น ทาสสัมผัส

สัมผัสอะไรนิดหน่อย แพงเท่าไร
“ใจก็อ่อน” นี่มันสัมผัสดีนี่มดี (ชื่อเดอะ
 มีเดอะ คนอื่นเขามีจนหมดแล้ว เหลือบ้าน
 เรานะยังไม่มี) ในที่สุดเดี๋ยวนี้เห็นเด็ก ๆ
 เขากอดตุ๊กตาสวย ๆ เขาก็ลูบคลำโอบ
 อ้อม นุ่มนิ่ม

ตอนนี้ลองคิดดูสิ ทั้งสัมผัสทาง
 กาย ทางตา ทางหู มันเล่าโลม มันรุก
 จูโจมจนกระทั่งใจพ่ายแพ้ยับเยิน ใจไม่
 แข็งแกร่ง ใจไม่โตไม่ใหญ่ มันก็อ่อนแอ
 ไปเรื่อย ๆ สิ่งไม่ควรมีก็ต้องมี สิ่งไม่ควร
 จะได้ก็ต้องเอาให้ได้ แค่เห็นไอโฟน ๖ ยอม
 ตกนรกหมกไหม้

เหมือนเด็กผู้หญิงคนหนึ่ง มีเงิน
 อยู่หมื่นหนึ่ง ไอโฟน ๖ มันหมื่นสาม ไป
 ซื้อเขาก็อยากได้เดี๋ยวนี้ เงินไม่พอ เขาก็
 ไปขออนอนกับเจ้าแกที่ขายไอโฟน ๖ เพียดู
 เจ้าแกเป็นคนดี บอก **“หนู ! ลุงไม่ทรยศ
 กับครอบครัว หนูก็รอหน่อยซี หาสตางค์
 สักพักแล้วค่อยมาซื้อก็ได้”**

เจ้าความอยากได้ เขาตวาดเจ้าแก
“ไม่เอาก็ไม่ต้องมาสอน” นี่เจ้าเด็กคน
 นี้ตามันใหญ่กว่าใจ ใจมันอ่อนแอ ท้อแท้
 ถ้าไม่ได้มันจะตายอะ ชีวิตเขาจะเหมือน
 ไม่มีความหมายเลย

เพราะฉะนั้น ใครปล่อยให้ตาเป็น
 ใหญ่ ลากไปห้างนู่น ห้างนี้ ชื่อห้างชื่อ
 นี้ แม้กระทั่งอาตมาเดี๋ยวนี้ชักเริ่มรู้สึก
 แล้วก็เขามานิมนต์ก็ไม่ไปแล้ว นิมนต์ไป
 ต่างประเทศ ไปทัวร์อินโดจีนเดีย ไปก็
 แค่นี้ ๆ เท่านั้น กลับมาก็มาคุยหน่อย
 ไปที่นั่นมาแล้วไปที่นั่นมาแล้ว ถูกตอลาก
 ไป ถูกหลอกไป

หนัก ๆ เข้า ใจนี้ตัวสุดท้ายนี้ ถูก
 เจ้าตัวหน้า ๆ ลากชะตัวเองถลอกปอก
 เปิกเจ็บปวด ไม่พอกิน ไม่พอจ่าย ไม่
 พอขัดดอกขัดหนี้ ก็วุ่นวายชีวิต ก็เลย
 บอกกันว่า ถ้าอยากชีวิตดี ต้องเป็นชีวิต
 ที่ฝึกฝน ควบคุมผัสสะให้ดี เพราะว่า
 ประตุพวาร ถ้าเราเสียประตุแล้ว มันจะ

เสียเงินเสียทอง เสียข้าวเสียของ เสียอะไร
ออกไปเรื่อยๆ ๆ เยอะแยะหมด

ฉะนั้น ถ้าจะเรียนศาสนากันแล้ว
ต้องเรียนที่ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ เป็น
พระไตรปิฎก ถ้าอ่านพระไตรปิฎกเสร็จ
๓ รอบ แต่พอตาเห็น ก็ไม่ได้ควบคุมอะไร
ปล่อยให้ตาเป็นใหญ่ลากไปต่อ พระไตร
ปิฎก ๔๕ เล่ม ไม่มีประโยชน์สำหรับคน
ที่ไม่ควบคุมผัสสะ

เพราะฉะนั้น ท่านจึงบอกว่า การ
เรียนธรรมะในศาสนาที่ ก ข ก กา ของ
ธรรมะ คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ

เวลาเด็กสมัยก่อนเรียนหนังสือ
ไปเริ่มเรียนด้วยอะไรกัน ? ก ข ก กา
ใช้ไหม ? ถ้าไม่เรียนตัวนี้ได้ยวมันจะอ่าน
ผลสมอะไรไม่ได้ เริ่มต้นที่ ก ข ก กา แล้ว
ก็อ่านผลสมตัว จนอ่านออกเขียนได้ แต่
เริ่มที่ไหน ? ก ข ก กา

ฉะนั้น จะรู้ธรรมะ จะเห็นธรรม
แล้วได้ประโยชน์จากธรรมะ ก็เรียน ก ข
ก กา ที่ตา หู จมูก ลิ้น กาย แล้วก็ดูใจ
สิ ว่าใจยังใหญ่กว่า เจ้า ๔-๕ อย่าง
ข้างต้นไหม ? ถ้าใจด้อยกว่าอ่อนกว่า เล็ก
กว่า เพราะบางกว่า รับรองชี้ข้าตี ๆ เลข
ทั้งชีวิตนี้

นี่โยมเราไม่ได้เป็นคนใช้ ยังไม่ได้
ถูกรับใช้อยู่บ้านใคร ไม่มีนายจ้าง เราไม่
ได้เป็นคนใช้ ในทางโลก แต่ทางธรรมถ้า
เป็นชี้ข้าหู ตา ก็ต้องเรียกว่า “ลูกจ้าง”
ต้องคอยหามา คอยรับใช้ปรนเปรอหู ตา

ไปเรื่อย ๆ ต้องเรียกว่า “ชี้ข้า” อย่าง
แย่งที่สุด อย่างนี้กะหนงตัวไปหนา ที่นั่ง ๆ
นี่โยม ! ฉันไม่ได้เป็นคนใช้ใคร ฉันไม่มี
นายจ้าง อาจกะหนงตัวได้แต่ทางโลก
แต่ถ้าทางธรรมนะ ถ้ามัวตัวเองว่า หมด
เปลืองไปทั้งชีวิตนี้ เพราะถูกหู ถูกตา
ลากไปใช้ไหม ?

แล้วบางที่ท่านก็เปรียบว่า เจ้าพวก
ตา หู จมูก ฯลฯ นี่มันเหมือนมีสัตว์
หลายชนิด ที่มันผูกโยงกัน เจ้าคนมัน
ก็จะบินขึ้นฟ้า เจ้าเต่ามันก็จะคลาน
ลงน้ำ มันลากดึงเรา ตามันก็อยาก
จะไปเห็นรูป หูมันก็อยากจะฟังเสียง
อะไรดี ๆ ที่ไพเราะ นาน ๆ หูพอจะ
คิดฟังธรรมะนี้ มันมีน้อย ๗-๘ วัน
จะคิดฟังสักที

ส่วนใหญ่ตา หู จมูก ลิ้น กาย
ทั้งหมดนี้มันรับใช้กิเลส มากกว่าที่จะ
มารับใช้เกี่ยวกับเรื่องศาสนาเรื่อง
ธรรมะ ถ้าหากว่ายังดูอะไร เห็นอะไร
แล้ว จิตยังร้อนรุ่มก่ลุ่มทุกข์ ก็ขอให้รู้
เถอะฝากหูฝากตาไว้กับนรก แต่ถ้าหู
ตาเห็นอะไรแล้วเย็นอกเย็นใจ มีความ
สุข สบายใจดีใจ ก็เอาหูกับตานี้เข้าเก็บ
ธนาคารสวรรค์ เปิดธนาคารสวรรค์
แล้ว

ยิ่งกว่านั้นอีกเห็นอะไร ได้ยินอะไร
ล้วนแต่ใจเย็นเย็น เย็นยะเยือกไม่ต้องใช้
แอร์ไม่ต้องใช้พัดลม ใจเย็นนี้มีสภาพแบบ
ไม่มีอะไรมาเผาไหม้ โลภะก็ไม่เผา โทสะ

ก็ไม่เผา โมหะก็ไม่เผา

ช่วงใดที่โลภะ โทสะ โมหะ ราคะ ไม่มี ช่วงนั้นเขาเรียกว่า เป็นนิพพาน ชิมลอง แต่เราไม่ค่อยสังเกต ก็ไม่รู้เลยว่าตอนนี้อะไรมันเข้ามาในใจ นรกเข้ามาหรือยัง สวรรค์เข้ามาหรือยัง นิพพานเข้ามาหรือยัง

วัน ๆ หนึ่งก็เปิดแต่จอ ดูแต่จอ ไม่ได้ปิดจอดูใจ ใจก็เลยเป็นทาสที่จอบ ตา มันพาไปก่อน แล้วใจมันก็หลงติด ต้องมีตอต่อไป ละครเรื่องนั้น ละครเรื่องนี้ ดูไปก็ถ้าเกิดเครียด เกิดอินกับมันมาก ๆ พอนางเอกที่เราชอบ ถูกกลั่นแกล้ง เพลอ ๆ อยากจะยกขาถีบจอ ใส่หน้าอินังตัวร้าย มันก็เลยกลายเป็นเรื่องตาพาไปนรกอีก แล้ว จะนอนอยู่แล้วนะ จะนอนแล้วนรก มาเยี่ยมอีก มาเยือนอีก โอ้โฮ ! แสดงว่า ชาตินี้ทั้งชาติ สลับฉากกันอยู่อย่างนี้ เต็มวตอนไหนนางเอกได้ดีขึ้นมีน ก็ คอยแอบปลื้มเขาอยู่ข้างจอ แต่ลืมดูใจ สิปัญหาใหญ่

ที่ใจมันด้อย มันอ่อน มันแพ้ตาอยู่ ทุกวัน นี่ก็เพราะว่าเราไม่ได้ฝึกฝนให้ดี ถ้าฝึกฝนดี สติดี ปัญญาดี เชื่อว่า นรก ความร้อนใจ ความเดือดร้อนที่มันมีอยู่ในขณะนี้ ที่เคยมีกันเป็นประจำ ที่ผ่านมานะ ถ้าเราอยู่ สังเกตดู เออ ! มันมาจากอะไร พอตาเห็น แหม ! บางทีพออยากได้หนัก ๆ มันก่อตัวร้ายขึ้นมา คือตัวอะไร ?

เกิดเห็นแก่ตัว ต้องเอา ต้องได้ เหมือนอย่างเจ้าคนที่เขาเห็นไอโฟน ๖ เจ้า นักศึกษาคนนั้น แล้วมันก็ปาดคอเขา แย่ง โทรศัพท์เขา มันก่อนนรกเลย แล้วเขาก็ ไม่ใช่ นรกแต่ตัวเขา นะ โอ้มันนะตัวนรก แน่ล่ะ พ่อแม่ของคนตาย เพื่อน ญาติ ครูบาอาจารย์ ของนักศึกษาที่ตายก็ได้ รับกระทบ เจ้านี้เกิดมาก่อนนรก

บางคนจึงเรียกเขาว่า ขออภัย ! “สัตว์นรกมาเกิด” อะไรยังนี้ “ชิงนรก มาเกิด” หรือนรกส่งมันมาเกิด สงสัย ออกจากคุกไม่ได้แล้วล่ะคราวนี้ ติดมา ๘ ครั้ง ออกมาได้เดือนกว่า ๆ เขาก็ทำอีก เจ้านี้เขาสั่งสมนรกของเขา มาเต็ม ๆ ใน กะโหลกพิภพเขา นี้ นรกเต็มหัวเลย บรรจุ

“...เห็นแล้ว ระวัง ๆ

อย่ารัก อย่าชัง อย่าดูวาบไปกับมัน อย่าเห็นแก่ตัว”

มาจะต้องก่อเรื่องเดือดร้อนให้คนนั้นคน
นี้ พอก่อให้เขาเดือดร้อนตัวเองก็ตอง ?
ที่เขาบอก “กรรมใดใครก่อ ก็สนองเขา”
เข้าไปในเรือนจำครั้งนี้นะ อาตมาเชื่อเลย
เจ้าคนนี้ เพราะว่าเขาค่าเรือนจำด้วย ที่ ๘
ครั้งยังปล່อยมัน เขาค่าพวกเจ้าอธิบดี
กรมราชทัณฑ์พิจารณาอย่างไรให้มันเป็น
นักโทษชั้นดีออกมา เชื้อไปเหอะ ! เข้าไป
คราวนี้หลายตุ๊บ ป่านนี้คงนุ่มแล้วนะ โยม
ว่ามันคงเป็นกระท้อนที่เขา “ทุบตุ๊บ” มัน
มีอมันเท่าเขาแหละ

นี่เพราะฉะนั้น ใครที่มันไม่ควบคุม
ถ้าวันนั้นเขาควบคุมผัสสะดี พอตาทเห็น
ปั๊บ ! วันนั้นเขาบอก “เห็นแล้ว ระวัง ๆ
อย่ารัก อย่าชัง อย่าดูวาบไปกับมัน
อย่าเห็นแก่ตัว” พอตาทเห็นนี้ แล้วเขา
เกิดเห็นแก่ตัว ที่แรกเขางกมันอยากได้ พอ
อยากได้มันสังสม ปั๊บ ๆ ๆ เป็นเห็นแก่ตัว
“กูต้องเอาให้ได้” จะถูกจะผิดไม่สนใจ
กูต้องได้ มึงจะตาย กูต้องได้ แล้วกูจะ
เป็นอะไร ก็ขอว่ากันทีหลัง

เจ้าพวกนี้เอาตาไว้ข้างหน้า เอาใจ
ไว้ข้างหลัง “ตาไม่มีอนาคต” นี่เพราะ
ฉะนั้นเรามีหูมีตา ต้องอย่าให้ตาหูนี้ ลิ่น
ลื่นนี้ มันใหญ่กว่าใจ เขาจะกินอะไรอร่อย
ชนิดหนึ่ง บาปกรรมจะตายก็ยังคงกินอีก

กินแล้วแสลงโรค ก็ยังคงกินอีก เอาลิ่น
เป็นใหญ่ เอาสุขภาพเป็นรอง ที่จริงใจ
มันไม่ห้าม

เดี๋ยวนี้นะถ้าเรารู้จักอย่าตามใจ
ปาก อย่าตามใจลิ้น ใจมันต้องไม่ตามอะ
มันต้องใช้สติปัญญาใคร่ครวญ อันนี้ควร
กินไหม ? แพงขนาดนี้ควรซื้อไหม ?
แหม ! อะไรชิ้นหนึ่งที่เขาบอกว่า โลละล้าน
โลละแสน ไข่อะไรนะไข่ปลาอะไร ? “ปลา
คาเวียร์” โลเท่าไร ? “โลละแสนกว่า”

อาตมานะ พันหนึ่งยังไม่ซื้อเลย
จริง ๆ เผลอ ๆ ร้อยหนึ่งยังไม่ซื้อเลย มัน
กินไข่ไก่แทนก็ได้ กินไข่นก ไข่ปลาอะไร
ตัวอื่นก็ได้ ทำไมต้องไปกินไข่แสนหนึ่ง !
เอามาทำอะไรอย่างอื่น นี่ชมพูนี่ถาดหนึ่ง
ยังไม่ได้ ๕๐๐ เลย ทำไมต้องกินอย่างนั้น
เออ ! มันเกิน ๆ

เจ้าแบบตาพาไปกิน ไปเห็นไปดู
ไปฟัง นี่มันแย่มาก ๆ เลย เกิดมาเป็น
ทาส แล้วยังมีหน้ามาบอกว่า “ฉันไม่
เป็นทาสใคร” ยังอวดทะนงว่า ยังมีอดีตตา
อีโก้ โง่ไปทุกวัน ๆ ว่า “ฉันไม่ได้เป็น
ข้าใคร” แต่หารู้ไม่ว่า ตาลากไปใช้ไป
นั่นไปนี่ บางคนต้องไปประจํานะ แผลก !
เดี๋ยวลูกพาไปเที่ยว เดี่ยวหลานพาไปเที่ยว
แล้วพอทีหลังติดสิ ถ้าวันหลังไม่มาพา

แล้วใจหงุดหงิด “เมื่อไร ! จะมารับกูไปบ้าง”

เออ ! ยาย ย่าทั้งหลายที่หลานพาไปเที่ยวมาก ๆ นะ อ๋อ! นึกว่า “บุญเหลือเกิน ที่ได้หลานดีมาเกิด” หารู้ไม่ว่า “หลานพาเป็นทาสรับใช้ตา”

บางคนกินที่บ้านไม่ได้ ต้องไปกินร้านไกล ๆ แล้วไปโดนลูกหลงตายก็มี เขาทะเลาะกัน เจ้าร้านใหญ่ ๆ คนเยอะอะ มักจะมีเรื่องเยอะไซ้ใหม่ ? นี่ทำไมที่ปลอดภัย แล้วก็มีมรดกตายมือหนึ่งเหมือนกัน กินดียังงี้มันก็ออกมาเหลือง ๆ หมด แล้วทำไมมันงี้ที่จะต้องไปกินที่แพง ๆ ขนาดนั้น

แหม ! ถ้าไอ้ไข่ปลาที่วานี้ละ แสนหนึ่งอิมไป ๓ เดือน เออ ก็ค่อยน่าซื้อหน่อย ๓ เดือน ไม่ต้องเติมอะไรเลย ไข่คาเวียร์ อยู่ในท้องอิม ! มันค่อนข้างาคิด

ไอ้ที่มันไม่ได้เป็นไปตามที่ควรจะแพง คุ่มค่า แต่เราก็ตกเป็นทาสของมัน ทาสลั่น ทาสตา เป็นข้าหาเงินหาทอง เพื่อตา เพื่อลั่น เพื่อหู เพื่อสัมผัสเหนือยแทบตาย หามาใช้บางที่ไม่กี่วัน ไม่กี่ชั่วโมง

สนองความอยากโง่ ๆ จนติดอกติดใจ จนใจนี้ถูกล่ามไว้กับรูป กับเสียง กับรส กับกลิ่นพวกนี้ จนไอ้ไฮโยมจริงไม่จริง ! มันมีจริงหรือเปล่าฟังแล้วมันเหลือเชื่อ น้ำหอมขวดละหมื่น ขวดละแสน มันหอมติดจมูก ๓ เดือนไหมโยม ?

“ต้องทาทุกวัน”

ไอ้แหม ! ยังนั่งนึกเลย เมื่อ ๒ วันเขามานิมนต์ไปเทศน์ที่แปลกที่สุด ไปเทศน์กับคนสักคิ้ว เขาเปิดบริการเป็นธุรกิจใหญ่ เขาบอกเดี๋ยวนี้เป็นพันร้านนะ ธุรกิจสักคิ้วนี้ พ่อแม่ให้คิ้วมาไม่พอใจขอเปลี่ยนคิ้วใหม่ เออ ! สักไม่ใช่ถูก ๆ นะ เป็นหมื่น เป็นแสน สวยไว้ก่อนดอกค่อยผ่อนทีหลัง

นี่มันเป็นเรื่องที่ตาแท้ ๆ เลย ที่มันยิ้มใจชะจวนใจอ่อน ใจเสียศูนย์หมด เจออะไรก็ผึ่งตาตั้งอยากจะได้ทุกครั้ง ที่เห็น ที่สวยถูกอกถูกใจ แต่เดี๋ยวนี้เขาก็ช่างประดิษฐ์ผลิตอะไรใหม่ ๆ ออกมาให้ยั่วหู ยั่วตา ยั่วใจ จนกระทั่งหูตาก็ตะล่อม กล่อมใจ มีเถอะน่า ! เอาเถอะน่า ! คนอื่นเขาก็ซื้อ เราจะมาขาดแคลนขัดสนอยู่ ยังไง ? นี่กิเลสกระซิบข้างหูอยู่ตะพึด

เขาบอกเจ้าตัวกระซิบข้างหูเรานี่ มันเป็นความอยากที่จะได้ นี่มันจะบอก มีเถอะน่า ! ซื้อเถอะน่า ! เขาใช้คำว่า “ซัปปา”

ซัปปา ตัวนี้แปลว่า เสียงกระซิบสั่งข้างหู แต่มันไม่ได้สั่งในหูหรอก ที่จริงมันสั่งไปที่ใจ เอาน่า ! อย่าไปฝึกฝืนอย่าไปห้ามยั้ง เบรกรั้งอะไรเลย ซื้อ ๆ ไปเถอะซื้อไปซื้อมาหนัก ๆ เข้า ไอ้ตัว (ขอร้อง) ใช้คำว่า ไอ้ตัวขมิบนะ ขมิบใจไม่ใช่ขมิบก้นนะ ขมิบใจไม่ซื้อน่า ล็อกไว้ก่อน ๆ

“**ลือกเสี่ย**” เขาเรียกว่า **ลือกรูต** อะไรก็เลยรูตตะพืด เข้ารูตตะพืด เตี่ยวนี้ เขามีบัตรรูตใช้ไหม ? อู้ย ! รูตกันบรลัษ วายวอดหมด นี้เขาเรียกว่า ลือกรูตมัน เสี่ย ถ้าคนเราลือกรูตเสี่ยละก็ไม่มีอะไร เหลือ เจอมันก็ซื้อหมด ๆ มันจะบริโภค อย่างบ้าคลั่ง มันจะสบายใจต่อเมื่อมัน ต้องมีอย่างที่มีมันต้องการ แล้วมันจะเป็น นรกทันที ถ้ามันมีไม่ได้อย่างเขาที่มีกัน แต่ถ้าเราฝึกไม่มี ๆ ไม่จำเป็น ฝึกไปฝึก มามันชินไปเลย ชินไปเลยมันไม่รู้สึกรว่า ตัวเรามีหรือไม่มี คนอื่นเขามียังไงไม่เคย ไปแสร้งเทียบกับเขา

นี่วัน ๆ คอยจะแสร้งไปเทียบ ใ้้นั้น เขาสวย ใ้้นี้เขามีเราขาด พอเห็นเขามี โทรศัพทใหม่ เห็นเขามีอะไรใหม่ ใจก็จะ เอะแล้ว ใ้ช้ขมิบไม่เหลือแล้ว มีแต่รูตไป หมดเลย ก็ต้องบอกพวกเรว่า **ถ้าเชื่อ พระพุทธเจ้าท่านสอนว่า...**

นรกมันอยู่ที่ตา หู จมูก ลิ้น กายและส่งผลให้ใจร้อนรุ่มกัลุ่ม ทุกข์ หรือว่าสบายอก สบายใจ ที่ตาบังคับใจเราไม่ได้ ใจเราเหนือ ว่าฝึกมาดีกว่า สติปัญญาเรามี มากกว่าที่ตาเห็น แล้วมันยั่ว ฝึก มาจนมันแข็งแกร่ง จนเรียกว่า มันหมดอำนาจที่จะบีบบังคับ เรา ให้ต้องเป็นลูกจ้าง ให้เราต้อง เป็นข้า ต้องซื้อต้องหา ต้อง จ่ายต้องใช้

โยมเห็นเวลาพวกคุณนาย เขาพา คนใช้ไปตลาดไหม ? เจออะไรนายก็จะชี้ คนใช้ก็ต้องหิ้ว ! นั่นแหละ แต่เรานะสิ ! เราที่ไม่ได้เป็นคนใช้ แล้วก็ไม่ได้เป็นนาย นี้ต้องหิ้วเองใช้เปล่า ? ต้องซื้อเอง หิ้ว เอง แต่คนไหนมีบารมีอาจจะมีคนช่วยหิ้ว

แหมอาตมา ! พอนึกถึงตอนไปฝรั่งเศส ไปสวิตเซอร์แลนด์ผู้หญิงคนหนึ่ง อยู่ จ.สุพรรณบุรี ชายที่เดินไปได้ ๔๐๐ กว่าไร่ ได้เงินหลายล้านเที่ยวรอบโลก เที่ยวเจออะไรก็จะซื้อ ๆ ซื้อจนหัวไม่ไหวจะฝากพระหิวลิ

อาตมาบอก โยมซื้อเองก็หิวเองสิ จะเอาพระมาเป็นข้าด้วยเลย โอ้ย ! แกซื้อไม่อื่น เพราะชายที่ได้ ๑๐๐ ล้านเที่ยวรอบโลก อายุเท่าไร ? ๘๐ กว่ายังเป็นขี้ข้า ยังเป็นลูกจ้าง ลูกจ้างตา แหมนี่ ! ตามันพาลากคนแก่ ๘๐ อย่างถูกลูกจ้าง อยากรู้อะไร ไปดู อยากรู้อะไร ไปเห็น สังฆารักไม่อยากจะร่วมมือแล้ว แต่ใจลึกลับจะไปตะพึดตะพือ

นี่ถ้าเราเป็นชาวพุทธไม่รู้ ก ข ก กา ธรรมะ คือ ไม่เรียนรู้อะไร หู ตา จมูก ลิ้น กาย นี้จะกลายเป็นคนที่เรียกว่าโอกาสที่บอกเป็นชาวพุทธที่เลื่อนระดับ ที่รับประโยชน์ รับมรรค รับผลจากศาสนา นี่มันไม่เหมือนจะมีเลย จะสร้างโบสถ์ ทอดกฐิน ผ้าป่าที่แห่งที่ที่ แต่ถ้ายังปล่อยให้ตา หู จมูก ลิ้น กายลากถูไป ถูถูถูอย่างนี้

นี่อย่าไปหวังเลยว่า จะเป็นชาวพุทธระดับแนวหน้า ชาวพุทธล้ำเลิศ ชาวพุทธประเสริฐสุด ชาวพุทธทำตัวอย่างนี้ มันจะไม่ได้ นะ จึงบอกว่า นี่ชาวพุทธเราไม่เข้าใจ

ไม่เข้าใจ ๘๓ คือ พวกไม่รู้จักฝึกเรื่องตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ อาตมาไปอยู่สวนโมกข์นี่ บทแรกเลยหลวงพ่อกุศุโณทกเรียกไปเลย แล้วท่านก็ให้อ่านกลอนบทนี้ แล้วก็จำติดหูติดตา กลอนบทนี้ก็คือ **ความทุกข์เกิดจากไหน** เกิดอย่างไร ท่านบอกอย่างนี้

ความทุกข์เกิดที่จิต เพราะเห็นผิดเรื่องผัสสะ

ความทุกข์จะไม่โผล่ ถ้าไม่เฝ้าเรื่องผัสสะ

ความทุกข์เกิดไม่ได้ ถ้าเข้าใจเรื่องผัสสะ

อีกเที่ยวดีไหม ?

ความทุกข์เกิดที่จิต เพราะเห็นผิดเรื่องผัสสะ

ความทุกข์จะไม่โผล่ ถ้าไม่เฝ้าเรื่องผัสสะ

ความทุกข์เกิดไม่ได้ ถ้าเข้าใจเรื่องผัสสะ

แล้วท่านก็สอนต่อเวลาเห็นอะไร สึกาสวยให้เริ่มบอก ให้ท่องคาถาสู้เลย

“เห็นแล้ว ๆ ระวัง ๆ อย่ารัก อย่าชัง อย่าวูบวาบไปกับมัน” นี่ได้ยินแล้ว ๆ เสียงเขาพูดมาแล้ว ต้องระวัง อย่ารัก อย่าชัง อย่าวูบวาบไปกับมัน

ฉะนั้น ถ้าเห็นอะไรในทางสรรพ-สินค้า ยัวหู ยัวตาราคาแพง ก็ลองดู **“เห็นแล้ว ๆ มันแพงเกินกว่ากูแล้ว แพงเกินฐานะ เห็นแล้วต้องระวังแล้ว อย่าให้**

กระเป่าฉีก” หรือจะเดินก้าวเข้าห้าง ต้องนึกถึงผัสสะ “มึงเอ๊ยตา ! มึงไปเห็นอะไรวันนี้ มึงไม่ได้เป็นใหญ่กว่ากูหรือ !” ที่มานี่นะ กูจะคุมมึงให้ตลอด แต่ถ้าตามันบงการเราตลอดนะ เสรีเลย

เสรีวันนี้มันซึ่ซ่าลูกตาซัด ๆ หาซื้อจนเกิน ลำบากในการดูแลเก็บรักษา เยอะแยะไปหมด แต่เป็นเพราะอะไร ? เพราะไม่ได้ทำให้ใจใหญ่กว่าตา

มโน ปุพพังคมา ธัมมา, มโน เสฏฐา มโน มยา ฯ

ใจนี้เป็นนาย กายเป็น ? (บ่าว) แต่เดี๋ยวนี้ตา หู จมูก ลิ้น กายเป็น ? (นาย) ปล่อยให้ใจเป็นบ่าว เป็นทาส เป็นซึ่ซ่า ต้องยอมสยบ ไม่แข็งใจฝืนเถียงอะไรมันบ้างเลย

นี่คนใช้ที่มันไม่ค่อยกล้าเถียงเจ้านายใช้เปล่า ? แต่ถ้าฝึกดี ๆ นะ คนใช้เขาสอนเจ้านายได้ไหมโยม ? มีเหตุมีผล ถ้าไปเจอเจ้านายที่ดี

ใจของพวกเขาเรายังดีอยู่ไหมที่มากันนี้ ? มันน่าจะยังสอนได้นะจริงไหม ? แต่เจ้าคนไม่มาซังหัวมันเถอะ คงสอนไม่ได้ แต่ในพวกเรานี้มันน่าจะใจดีอยู่ ยังเป็นนายที่ดีอยู่ ฉะนั้น เจ้าตา หู จมูก ลิ้น กาย เราควรอบรมลูกจ้าง อย่าให้ลูกจ้างต้องมาอบรมเราเลย

แต่เอาละ ถ้าตา หู จมูก ฯลฯ ที่ฝึกมาดี นี่มันก็ทำให้เดือนเจ้านายได้คือใจว่า อย่างนะ ! ระวังนะ ! เดี่ยวพลาดนะ !

เออเห็นแล้วอย่าปล่อยใจลอยตามไปทุกเรื่องนะ ! เรื่องนี้ควรฝึกก็ต้องฝึก เรื่องนี้ต้องฝึกก็ต้องฝึกก็ต้องฝึกก็ต้องฝึก ต้องหักต้องห้ามก็ต้องหักต้องห้าม ไม่ใช่ตามใจทุกเรื่อง แล้วก็เปลืองทั้งสตางค์เปลืองทั้งชีวิต แทนที่ชีวิตทั้งชีวิตนี้จะได้อยู่ดูตัวดูใจ แต่ “ต้องเที่ยวไปดู ของใครต่อใคร”

อาตมายังติดใจคำพูดนี้ยังไม่หายว่า ทำให้เขาดู ดีกว่าไปดูเขา ? (ทำ) กินให้เขาดู ดีกว่ายื่นดูเขากิน ใช้อันนี้ชอบมาก ๆ

เดี๋ยวนี้ไม่ค่อยอยากจะไปดูอะไรที่ไหนเท่าไรแล้ว เขามานิมนต์ไปต่างประเทศไม่อยากไปเลย ไปก็ไปดูเขาทำ สู้แต่งวัดทำนูนทำนี่ให้เขาดูดีกว่า นี่ตอนนี้งำลังแต่งวัด ๓ จุด จะปรับภูมิทัศน์ใหม่ จะทำให้คนขึ้นมาเดินชมไม้ดอกไม้ประดับ และเจ้าวิธีแหมเห็นผลทันตา

เมื่อวานขึ้นนี้ที่สาขาการบินฯ เจ้ากระถางที่ตูดบาน นี่สุดยอดเดี๋ยวนี้ทำไซซ์ใหม่ มีทุกไซซ์เลย ไซซ์เล็กก็มี ไซซ์ใหญ่ก็มี ไซซ์เล็กนี่ชำตันตอเล็ก แล้วขึ้นไม่หยุดเลย (เออโยม ! ที่หลังเจอเจ้าพวกแก้วกาแพ นี่โยมช่วยเก็บให้หน่อย) เอาตะปูเจาะตูดมัน แล้วเอาน้ำใส่ข้างบนมันค่อย ๆ หยด บางที่เรารดเข้านี่นะ เย็นมันก็แห้งแล้ว มันไปเร็วหมด มันระเหยหมด แต่ถ้าเราเจาะรูเจ้าแก้วกาแพ นี่รดเข้าเย็นยังเหลือติดกันแค่นี้ แล้วไปแหวกดูเยี่ยม

เย็น แล้วเดี๋ยวนี้เขามีวิธีใหม่ เอาน้ำชีวภาพใส่ชนิดหนึ่ง แล้วเอาไข่ (อาตมานี่ฟลั๊กเหลือเกิน เขาถวายเป็นไข่ที่หนึ่ง ๓๐ ถุง ๑๐๐ ถุง) ถุง อย่างนี้ไข่ที่เขาต่อออกมาแล้วนะ เราก็เอามาคน ๆ ใส่แก้วเจาะตุ๊ด แหม่ไม่นึกเลยว่า “**เจ้าต้นไม้ก็ชอบกินไข่**” ชอบกินไข่ เขาเรียกว่า “**ฮอริโมนไข่**” ปลุกงาามนี่นะมีคนแปลกใจ ต้นทุเรียนนี่มันต้องแตกพับแล้วก็หยุด แล้วก็แตกใหม่ แต่ไปดูได้เลยโยม มันไม่หยุดเลย ๓ เดือน แตกไม่หยุดเป็นเรื่องแปลก จนอาตมามานั่งคิดดู

เดี๋ยวนี้นะตามันลากอาตมาไปได้เรื่องเดียว เรื่องดูต้นไม้ “**อู๋ย ! ต้นนี้แตกใบอ่อน ต้นนี้แตกดอก ต้นนี้ออกลูก ต้นนี้ ลูกแก่ ต้นนั้นลูกสุก**” ไปดูแล้วมันเพลิดเพลิด ใครสวยไม่สวย ช่างห้วมัน ขอดูต้นไม้ไว้ก่อน ใครจะยังงมีอะไรชมกันที่ไหน จัดอะไรกันที่ไหนไม่ไปทั้งนั้น เดี่ยวนี้เข้าสวนวันละ ๓ รอบ ไม่รู้เป็น ทาสทาหรือเปล่า ? แต่เขาบอกว่า ถ้าตากับธรรมชาตินี้ ของที่เป็น ธรรมชาติอันตรายน้อย นราก็มาน้อย เพลอ ๆ สวรรค์หล่อดีง ด้วยเข้าไป “**อ้อย ดีใจต้นนี้ ขึ้นไม่หยุดเลย**” สวรรค์ในสวนเรา แล้วตอนนี้รู้ใหม่เกิดอะไรขึ้น ? อาจารย์เกษตรเขามาสอนเลี้ยง ไล่เดือน ตอนนี่ ๑๕ วัน เหลืออีก ๖ วัน จะได้ชี้ไล่เดือนกองมเหิมา เขาแพ็กใส่ถุงขายแพงมากขึ้นห้าง ตอนนี่ไม่พอเลย

นี่ก็ผลที่สุด ผัสสะแล้วปรุงแต่ง
 คิดสร้างสรรค์พัฒนา อย่าผัสสะแล้ว
 คิดแต่เรื่องเฝื่อนๆ มันต้องคิดใฝ่สูง ใฝ่
 สร้างสรรค์พัฒนา ผัสสะมันก็จะพา
 เราไปสวรรค์ก็ได้ นิพพานก็ได้ นี่
 อาตมามา นั่งคิด ๆ ทำดู แล้วตอนนี้
 ไม้ไผ่เราก็เยอะ วัตถุประสงค์เราเหลือเพื่อ
 คิดทำอะไรที่วัตถุประสงค์ต้นเหตุต่ำ กำไร
 ก็น่า

ตอนนี้ นี่ขึ้นค่าแรงเขาได้ ชมพู
 เบื่อเริ่ม ลูกใหญ่ ๆ ตกมาก เสียขายสอน
 เขาไม่จำ บอกพวกหนึ่ง ๑๐ กว่าลูกนี้ เขา
 ห่อหมดเลย เขาต้องเอาตะไกรตัดออก
 ลัก ๗ หึ่งไปเลย เหลือ ๓ เหลือ ๒ มัน
 จะบับเลย เจ้านี่เขาเอา ๑๐ ลูก ตัดเดียว
 แต่เขาเอา ๑๐ ลูกเล็กๆ แค่นี้ แต่ถ้าเขา
 เอา ๓ นี่มันจะเบ้มเลย เสียขายเด็กเขา
 ยังไม่เป็น เขาบอกว่า หลวงพ่อเสียขาย
 มันพวงใหญ่ (เออ ! มึงเสียขายไป กูก็
 เสียขายลูกใหญ่ มึงเสียขายลูกเล็ก) นี่
 ก็ไม่รู้จะทำยังไงจนกว่าเขาจะต้องฝึกไป
 เรื่อย ๆ

แต่เริ่มเห็นอะไรราง ๆ แล้วว่า
 เกษตรกรชาวนา ขึ้นเป็นชาวนาต่อไป
 ไร่ตาย ! มันต้องเป็นชาวพัฒนา เปลี่ยน
 จากชาวนามาเป็นชาวพัฒนา เปลี่ยน
 จากชาวพุทธเป็นอะไรบ้าง ? เป็นจอม
 ยุทธ

จอมยุทธ์เรื่องควบคุมผัสสะ เห็น
 อะไรได้ยินอะไร อย่าให้มันเป็นขี้ข้า
 ต่อไปเลย เห็นเขาสร้างสรรค์พัฒนา
 อะไรดี ๆ เอามาต่อ ยอด มันก็มาจาก
 ผัสสะเหมือนกันนะใช้ไหม ?

สรุปท้าย ที่อาตมารู้สึก ทำไม ?
 ประเทศไทยถึงช่วยแบบนี้ ทำไมให้ลาว
 ขนเงินไทยไปลาว แล้วไทยทำไมโง่งจน
 เขามา เจ้าไชชะนะอะไรนี่ เขาลาวทำไม
 ฉลาดกว่าไทย โยมเขาบอกเป็นหมื่นล้าน
 นะ เป็นหมื่นเป็นแสนล้าน ฟังข่าวไม่รู้จริง
 หรือไม่จริง แต่นักข่าวเขาอ่าน ว่ารัฐมนตรี
 ความมั่นคงของลาว ออกมาเหมือนกับ
 รำพึงรำพันว่า เขาปราบไม่ได้ เขาไม่
 เหมือนดูแต่รู้ไหมดูแต่รู้ใคร ?
 ดูแต่รู้ ประธานาธิบดีฟิลิปปินส์

โยม ! คนที่ปราบยาเสพติด เมื่อก่อนคนไทย ก็คือ คุณทักษิณ ตอนคุณทักษิณเป็นยาเสพติดหายไปบานเลย แต่ว่าคนก็ตายเยอะ ตอนนี้ดูแต่รีเต ตาย ๆ ไปแล้ว ๕,๐๐๐ คน แล้วยาเสพติดลดลง ! เจ้าพวกติดยาวิ่งพล่าน มาขอรัฐบาลช่วยบำบัด ของไทยเอามันไปบำบัดมันหนี เพราะมันบอกออกไปแล้วก็ไม่เห็นมีโทษอะไร ของเขาเอาไปเก็บเลย ถ้าเอามาบำบัดแล้วหนีไปติดอีก เก็บเลย ๕,๐๐๐ คน เขาหมดไป แต่เขาบอก ๑๐๐ ละ เหลือ ๔๐ หาย ๖๐

ของเรามีแต่เพิ่ม ๖๐ เห็นไหม ? อาตมา ไม่รู้จะเขาแปลกใจนะ เขาบอกว่า สื่อลวามนี้ไม่กระดิกหูเลย ไม่มีลงข่าวเรื่องไซชะนะเลย ลงแต่สื่อไทย แต่ลวามมีลวามพวกหนึ่ง คือ ลวามไหน ที่เล่นไลน์ ออกไซเซียลมีเดียอะไรกันนี้ ? ลวามที่อพยพไปอยู่อเมริกา เขาเห็นประเทศเขาเป็นแบบนี้ไม่ได้ เขาก็เลยไลน์กัน แต่สื่อในลวามไม่มีกระดิกแต่เลย

เขาบอกว่าอิทธิพลเจ้าไซชะนะนี้ มันตัวเปี้ยก ตัวใหญ่กว่านั้น เขาเอ่ยไปถึงอดีตนายกรัฐมนตรีของลวามคนที่แล้ว เป็นตัวหุนุน นี่เขาบอกเขามีนะรูปของลูกชาย อดีตนายกคนก่อนไปอยู่ในรูปถ่ายกับเจ้าไซชะนะนี้ แล้วของเรานี้ ก็ลากดาราดารารไปด้วย เป็นไปได้ยังงี้กูเงิน ๖ ล้านไม่มีสัญญา เมื่อกวานนี้ตำรวจเขาเริ่มตั้งข้อสงสัย ดารานักร้อง ที่จริง

ทหารตำรวจ ตำรวจลาวกับตำรวจไทย นี่ทำงานร่วมกันนะข้อมูลข่าวสาร ทำไมไม่รู้เรื่องเลย ปากว่าตา ? (ตาขยิบ) นี่แน่นอน ! มันไม่ใช่ทุเรียนนกหยิบ มันมือหยิบ ทั้งหมดนี้มันก็อันเดียววะ ผัสสะเงินก้อนใหญ่ เห็นเขามีรถ

แหม ! คนพูด ๓ คน ที่พูดเรื่องนี้ ได้โดนใจอาตมาที่สุด คือ ๑) คุณชูวิทย์ กมลวิศิษฐ์ ๒) พลตำรวจโทอะไรที่ปราบยาเสพติดอะ ? ท่านสมหมายมั่ง ! ท่านสมหมาย ๓) ท่านนายกข

เอาท่านนายกข ก่อน ท่านนายกข บอกว่า “เขาห้ามเราแท้ ๆ ทะเลาะกันอยู่ที่นี่ ตำรวจก็เลยต้องมาคุมมือบ ไม่มีเวลาไปจับยาบ้า ไอ้ ! ก็หยุดทะเลาะกันสักทีสิ ประรองตองกันสักทีน่า ตำรวจจะได้ไม่ต้องมาห้ามมือบ จะได้ไปไล่บี้เจ้าพวกนี้”

นี่นายกขพูดยังงี้ มันก็ได้เค้าเหมือนกันนะ ก็ดันมั่วทะเลาะกันอะ ตำรวจไปคุมมือบเยอะนะช่วงนั้นอะ ตำรวจทหารไปเสียเวลาคุมมือบ ถ้าตำรวจทหารบุกจับใจคนนั่นคนนี่ ยาเสพติดกระเจิงอะ และตอนนี้เมื่อวานมีใครเขาพูดว่า

ตอนนี้ได้สงบ เพราะอะไร ? โยมว่าไม่มีระเบิดภาคใต้เพราะอะไร ? “น้ำมันท่วม” ใ้ระเบิดที่มันไปซุกไว้ในสวนยางอะ เสียหมด มันจมน้ำหมด เออ ! นั่งฟังเขาพูดแล้วก็ข้า

ตอนนี้ไม่ต้องไปปราบหรรอก มันสงบ ! เพราะว่าน้ำมันท่วมลูกระเบิดหมดกว่าจะผลิตใหม่ก็คงอีกหลายเดือน น้ำแห่งอีกสักพักค่อยระเบิดใหม่

พล.ต.ท.สมหมาย (กองวิสัยสุข) ที่ปราบยาเสพติด จำชื่อผิดหรือเปล่าไม่รู้นะ บอกว่า เจ้าพวกนี้ มันเอาเงินจากลูกหลาน ไปทำให้ลูกหลานเราหายนะ จะต้องยึดทรัพย์ให้มันจนเหมือนขอทานไม่ยั้งจั้น มันขายยาแล้วไปนั่งรถหรู อวดเรา มันได้เงินจากความชั่ว ของพวกเรา ไร่ ๑ ไร่ แล้วมันมาขับรถแพง ๆ ๑๐ ล้าน ๒๐ ล้าน อวดเรา มันเหยียดเราไหมนี้ ? ประเทศไทย เจ็บปวด นี่คือ คำพูดบอกจะต้องยึดทรัพย์ให้มันจนเท่าขอทาน นี่คำพูดของผู้บัญชาการปราบปรามยาเสพติด

ส่วนคุณชววิทย์ กมลวิศิษฎ์ ก็พูดคล้าย ๆ กันอย่างนี้ นี่ถ้าที่ตำรวจเอาจริงล่ะนะ เพราะว่ามันสร้างความหายนะ มันขับรถแพง ๆ มาอวดพวกเรา นี่ ๓ คนที่พูดครวรินะ มันน่าจะทำให้ประเทศ

ไทย ระวังยับยั้งให้ได้ แล้วปล่อยให้ลาว ขนยา เข้ามา แล้วเงินไทยกลับประเทศเขา GDP เขาอะ ขึ้น ๕ ขึ้น ๖ ของเรา ๓-๒ เห็นมันเศรษฐกิจดีเพราะยา GDP โตเพราะยา ก็ไม่แน่นะ

เออ ! เมื่อก่อนพม่า ตอนนี้พม่า เขาก็สร้างอะไร ๆ ต่ออะไรฐานนะ สร้างโรงแรมอะไรเขาเยอะเลย คนท่องเที่ยวเขาเยอะเลย **ตอนนี้ลาวเอาบ้าง เรายังเสียพม่าว่าแดงไปพักหนึ่ง ตอนนี้ย้ายที่เสียใหม่ ก็ไทยนี่มันช่างหาเรื่องโง่เสียค่าโง่อยู่เรื่อยเลย**

คราวนี้ต้องเรียกว่า **เสียค่าโง่เลย** (เอาเขาเข้ามา เอาเงินให้เขาไป) ไม่เรียกว่า เสียค่าโง่ได้ไง ยังมีศาสนายังโง่กันอยู่ อย่างนี้ ไหนพุทธบริษัท เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน แต่เจ้าพวกนั้นนะ มันก็เป็นคนไม่มีศาสนา มันไม่ได้สนใจอย่างที่พวกเราคิดกันอยู่ ถ้าเขาสนใจคิด แบบเราคิดแบบเราทำกันบ้างนะ ยามันคงมาไม่ได้ หรรอก เขาบอกยาเสพติดเป็นพิษภัยเจ้า

บางคนเห็นยาแล้วคลั่งอยากกินอยากใจ
 อาตมาลองเอายา แสนเม็ด ล้า
 เม็ด ใส่ยามแขวนไว้หน้าประตูกุฏิ โยมว่า
 มันจะเป็นพิษเป็นภัยไหม ? มันก็ฝ่อหมด
 อายุไปภายใน ๑๐ ปี ๒๐ ปี อยู่ในห่อใน
 ยามนั้นแหละ นี่เจ้าคนโง่สิ พอลตาเห็น
 บี้บ ปากกับลิ้นสั้น ใจยอม ใจยอมปาก
 ใจยอมลิ้น ใจยอมตา ใจไม่ฝืนไม่ห้ามเลย
 แต่ถ้าเราเห็นนี้ ยืนเหย้มันเลย “**ไอ้เม็ด
 แค่นี้ก็อภัย มึง ! ไม่มีอำนาจมาบีบใจ
 ญได้หรอก**”

เออ ! แค่นี้มันก็ฝ่อหมดอายุ เจ้า
 เด็กยุคใหม่นี้ปัญญาอ่อนจริง ๆ แล้วเดี๋ยว
 นี้ ไม่ใช่ติดแต่ผู้ชายนะ ผู้หญิงก็ติดเยอะ
 ผู้หญิงนี้ยอมนอนกับผู้ชายเพื่อแลกยา
 เม็ดเดี๋ยวก็เอา มันไม่ไหวเลย “**เจ็บปวด
 ลาว ! เอาเงินไทยไป ไทยไปเอายาเขา
 มา เอามาทำลายลูกหลานตัวเอง เขา
 เอาเงินไปสร้างประเทศ เราเอายามา
 ทำลาย ความยากเกิดเจ้าพวกนี้**” ซึ่ง
 ความยากเกิดจริง ๆ เทศน์แล้วอารมณ์จะ
 ขึ้นอยู่เรื่อย เพราะว่าจริง ๆ มันยังโง่ละ
 เราเป็นคนสอน แล้วคนมันโง่ ก็จะไปสอน
 มันทำไม ?

แหม ! นี่ทุกวันก็มานั่งสอนคน
 ดินี้ เจ้าคนโง่ก็ไม่มา นี่มีไหมที่คนติด
 ยามานั่งฟังมีไหม ? ไม่มี !

ดีแล้ว...มา ! กินยาขายยาไม่มาลัก
 คน เจ็บปวด เจ็บปวดจริง ๆ เลย ยังโง่
 ก็อาศัยญาติโยมช่วยกันปากเป็นบุญ

หน่อย บอกหลวงพ่อย่างนี้ อาตมา
 ก็เคยเจ็บปวด กับไอ้เรื่องยาบ้านี้ ตอน
 นั้นไปเทศน์กับเด็กมัธยม ม.๓ พุดแรงไป
 หน่อย บอก “**ไอ้เด็กติดยานี้ หลวงพ่อ
 ว่ามันโง่บัดซบ ไม่รู้เชื่อโง่มันแทรกมา
 ตอนไหน หรือว่าแม่มันแอบไปนอน
 กับควายมาก็ไม่รู้**” บังเอิญเจ้าพี่ชายเจ้า
 เด็ก ม.๓ นี้ มันติดยา เจ้าน้องเสือกไป
 ถามแม่ “**แม่พระท่านว่า ที่ลูกแม่ติดยา
 นี้ เพราะแม่ไปนอนกับควาย**” โปนรก
 เกิดพล่านมาที่วัด มาตรงนั้นนะ ท่านเทศน์
 บ้า ๆ บอ ๆ อะไร หาวว่าฉันไปนอนกับ
 ควาย วันนั้นก็เลยบอก

“**โยม !! ถ้าอาตมาพระพยอม
 ทำให้โยมเป็นทุกข์ วันนี้พระพยอมขอ
 โโทษ !**” แก๊งนอนกลับบ้านไป นี่แหม !!
 งานเข้าเลย ไอ้เรื่องพวกนี้ ไม่รู้ทำยัง
 ไง ไม่รู้จะหาอะไรมาสอนมาเทศน์ ให้
 มันรู้สึกเกลียดยา กลัวยาว่า จะทำลาย
 เขา ทำลายประเทศ

โยม ! ไหนจะค่าน้ำจับ ไหนจะค่า
 เอาไปบำบัด โยมรู้ไหมที่บำบัดเหล้ากับ
 ยาที่โรงพยาบาลธัญญารักษ์อะ หัวละ
 ๑๐๐ บาทต่อวัน ต้องใช้จ่ายทั้งแพทย์ ทั้ง
 อาหารการกิน แล้วคอร์สหนึ่งเท่าไร ?
 ๓ เดือน ๔ เดือน ต้อง ๒๐๐-๓๐๐ คน
 คอร์สหนึ่งที่เข้าไป เอาไปบำบัดเป็นรุ่น ๆ
 นี่มันไม่ใช่รุ่น จปร. รุ่นธรรมศาสตร์ มัน
 รุ่นอุบาทว์เลย นี่ที่วัดนี้เอาไปบำบัดกลับ
 มากี่ติดอีก แล้วเขาเอามาส่ง พอบำบัด

ครบคอร์สมาส่งที่วัด มีเหลือ ๔ คน มาส่ง ๓๐ กว่า ไม่กินนี่รอดอยู่ ๓-๔ คน นอกกระนั้นไปหมดเลย ๓๐-๔๐ เหลือ ๔ คน นอกกระนั้นไป มีอยู่คนหนึ่ง เลิกได้ดีเด็ดขาด เจ้าเมียเสือกไปมีผัวใหม่ เป็นชู้กันไป กลับไปกินหนักกว่าเดิมอีก

ไอ้ย ! มันไม่มีอะไรเป็นหลักประกันเลยว่่า บำบัดแล้วมันจะเลิกได้เด็ดขาด ใจมันไม่ใหญ่ แต่ใจมันใหญ่มันแข็งแรง มันฝึกมาดี มันไม่มีอะไรจะเป็นภัยเท่ากับ ความเห็นผิดของจิตของใจ พระพุทธเจ้าตรัสศัตรูที่ร้ายกาจของมนุษย์ คือ มิจฉาทิฐิ มันเห็นผิดเป็นชอบ ตอนนี้อยู่มสังเกตใหม่ ? เขาปาร์ตี้ เมื่อ ๒ วันนี่ ขำดี เขาไปปาร์ตี้ยากัน มั่วกันไปหุ้่น แล้วพอถูกจับได้ มันพูดออกมาได้ มันบอกว่า ถ้าทำช่วงนี้ ปาร์ตี้ช่วงนี้ตำรวจไม่จับหรอก เพราะตำรวจมั่วช่วยน้ำท่วม หนอยยังมีตำรวจอีกหน่วยหนึ่ง มาจับ ! เขาก็ว่าอย่างนี้

แหม ! พวกนี้ มันซ้่าหาช่องทาง จ้งหวะ ทำลายตัวมัน ทำลายงบประมาณของประเทศ แทนที่จะเอาไปสร้างถนนหนทางประปา สาธารณูข ไฟฟ้า กลับมาแย่ ๆ แล้วประเทศไทยนี้มีตัวบอกเหตุแย่ที่สุดอีกตัวหนึ่ง

“ข้าราชการ” เขาทำอะไรนี่ ตอนลงมือทำที่แรก ไม่ไปดู ไม่ไปห้าม ไม่ไปย้ง เมื่อกี้นี้นั่งฟังข่าวก่อนออกมาเนี้ ไอ้

กั้งหันลม ที่ จ.ชัยภูมิ อ.เทพสถิต เขาทำเสร็จไปเป็นตั้งเป็นร้อย เป็นหลายอัน จู่ ๆ บอกว่า ใช้ที่ผิดประเภท ที่นี้เป็นเกษตรกรรม ไม่ใช่อุตสาหกรรมผลิตไฟฟ้า ลั้งปิด ๆ แล้วเขาลงทุนไปเท่าไร ทำไม่กี่แรกไม่พูด มันก็เหมือนโดนดุกกล้วยแขกอาตมานี้ เขาทำอะไรไม่บอกว่า เจ้าใจคนนี้ โอนแล้วไม่มีสิทธิ์ “ผู้รับโอนไม่มีสิทธิ์เท่ากับผู้โอน” แล้วเขาช่วยกันโอนทำวิมานอะไรอย่างนี้

ตอนนี่นะ ถ้าโยมไปดูไอ้ลำตะคองนี้ อาตมาสนิทกับหลายร้าน เขาเรือโถออกหมดเลย เตียวนี้เขาจะเริ่มคิดกันแล้วนะ ระหว่างโถกับมันตีความหมายย้งใจ ? ทูบกัก่อนทูบ ก็แงะหน้าต่างวงกบ ออกก่อนก็ได้ ทูบขอบมันนะ แล้วก็เอาออกมา เพราะเพิ่งใช้ปีเดียว เพิ่งใช้ ๖ เดือน ราคา ย้งใหม่ได้เลย ดันทูบหมด เอาแม่โคครตัน

ที่จริงบอกมูลนิธิฯ วัดก็ได้ จะไปแกะเอง จะไปแกะกระแจกมา แกะบาน หน้าต่างมา ไฮ ! มาใช้ได้เยอะเลย ดันทูบหมดเลย แม่โคครลุยเลย เมืองไทยมันประหลาด กฎหมายมันย้งใจไม่รู้ มาเนี้กแล้วนี้อาตมาถึงบอกว่า ไปสู้ความที่ศาลขึ้นมา ๒ ครั้ง เตียวย้งเหลืออีก ๓ นัดบอก “อยากแพ้” ทำไมถึงอยากแพ้ ? แพ้แล้วจะได้อ้างเหตุ ว่าไม่รับราชการมหาดไทย มานิมนต์ไม่รับ เมื่อ ๒ วันศาลอาญาใต้มานิมนต์บอก ไม่รับ เกี่ยว กับเรื่องกฎหมายศาลไม่รับ ช้ามามาก

แล้ว เล่นระบบแคนนอน ตีวัวกระทบคราด กันไปเรื่อย ๆ คือ คนเรานี้แหละ ถ้าเสียอะไร แล้วยอมจำนน มันจะไม่มีเจ้าคนทำเสีย จะได้รู้สึก

นี่อาตมาสร้างอนุสาวรีย์นี้ กรมที่ดินเขาบอกเขาเสียความรู้สึกมาก มาอ้อนวอนให้เราทูป ๓ รอบ บอกเสียค่าเสียหายมาสิ ๑๐ ล้าน จะทูปให้ เขาไม่มีงบประมาณให้ นี่แน่ ! ไม่รู้อะ

อาตมาจะเล่นไปเรื่อย ๆ เพื่ออะไร ? เพื่อจะได้รู้ว่า คนอย่างยายสมยายไฮอะ ไม่ใช่มีแค่นั้น พระก็มีด้วยองค์หนึ่ง ยายสม อายุ ๘๐ กว่าปี ดิตคุณเพราะที่ดินแก

หลังออกจากคุกมา แกอ่านกฎหมายเปี้ยะเลย แล้วขึ้นรถจาก จ.สุรินทร์ มา ขึ้นรถไฟ มาที่กระทรวงยุติธรรม แกได้รับเยียวยาเป็นหลายสตางค์ เราไม่ได้บ้างก็แล้วไป ไม่ได้แต่อาตมาอยากได้ที่

สุด คือ กระตุ่น ข้าราชการ คุณไม่มีความรู้เลยเหรอว่า “โฉนดแบบนี้โอนไปแล้ว ผู้รับโอนไม่มีสิทธิ์ ทำไม ! ไม่สอนไม่อบรมกัน” แล้วรีบโอน จัดการโอนทำไมล่ะ ตัวเองมีส่วนร่วมในการโอนการออกโฉนด ทำไมไม่รับผิดชอบเลย ไม่มีค่าเสียหายให้เลย ไม่เหมือนต่างประเทศ อย่างอเมริกาเนี่ย เขามี “โนตารีพับลิก” ถ้ามีการโอนจ่ายเสียภาษีงภาษีถูกต้อง เข้ารัฐแล้ว ถ้าผู้ยื่นเสียหาย โนตารีฯ เขาจะเตือนวัง รัฐบาลต้องมาจ่ายค่าเสียหายของเราไม่มี ที่ไปมือบตาบ

โอ้โฮ ! จ่ายเป็น ๗ ล้าน จนตอนหลังนี้ ยุกันใหญ่เลยผัวเมีย “มือบหน้ามึงไปนะ ถ้าตายกูดูลูกเอง ๗ ล้านขอให้กูได้รับแทน” เออ ! เล่นพิเรนทร์นี่

เอาล่ะ ! ยังไงนะพวกเรา ถ้าลูกหลานเรารู้เรื่องผัสสะ พอเห็นยานี้ เขา รู้ทัน เขาควบคุมจิต เขามีสติ เขามีปัญญา

อาตมาอยากได้ที่สุด คือ กระตุ่น ข้าราชการ คุณไม่มีความรู้เลยเหรอว่า “โฉนดแบบนี้โอนไปแล้ว ผู้รับโอนไม่มีสิทธิ์ ทำไม ! ไม่สอนไม่อบรมกัน”

รู้เลยว่า ใ้รับมาทำลายเรา กินเพื่อทำลายเรา ทำลายอย่างเดียวไม่พอ เขายังทำลายพ่อแม่มัน

ปีหนึ่งโยมว่า คดีลูกติดยา แล้วฆ่าพ่อแม่มีเมียอะไรไหม ? แล้วยังมีคนเขาพูดกันนะ ที่ไม่เป็นข่าวอีกเท่าไร ? แล้วฆ่าแล้วฝังกลบเลย คนก็ไม่สงสัย มีอีกเท่าไร ? เมืองไทยนี่อะไรก็บอกว่าดี ๆ กัน ฝรั่งเศสนั้นเขาพูดย่อนเจ็บเหลือเกิน เมืองไทยมีอะไรดีหมด เสียอย่างเดียว มีคนไทยประเภทที่มันโง่บรรลั้ย ที่มันไปเอายาเขามา เอาเงินให้เขาไป นี่เจ็บปวด !

เมื่อก่อนนี่เคยพูดเรื่อง “ชาวเขากับชาวเรา” คนชาวเราทางใต้นี้ ทางล่างนี้ เจ้าพวกชาวเขามันน่าจะฉลาดกว่าชาวเรา แต่ชาวเขาผลิตยา ชาวเราซื้อยาชาวเขา ตอนนี้อยู่ไหม ? บนเขานี่มันมีรถ ๔ ประตู รถวิ่งขึ้นลงบนเขา นี่มันมาจากอะไร ? ก็คำพวกนี้กันส่วนหนึ่ง ส่วนหนึ่งเยอะ

เพราะฉะนั้น อาตมาว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเล็กแล้วละ เรื่องยาบ้านี้ ดูแต่ร์เต ประธานาธิบดีฟิลิปปินส์ เป็นคนแรกบอกเขาจะแก้ปัญหายา ชาวเราก็เคยพูดอย่างนั้นนะ เจ้าพวก NGO อะไรนี่ ที่บอกว่า “สิทธิมนุษยชน” นะ ทำไมทำรุนแรง ทำไมไม่เป็นไปตามกระบวนการยุติธรรม ทำไมไม่ทำตามกฎหมาย ชาวเราก็บอกว่า เอาอย่างนี้ละ เขาจะแก้ปัญหายาคนของเขา

ถ้าคิดว่า เขาแก้ไม่ถูก ช่วยมารับคนของเขาไปแก้ให้หน่อย ให้ไปพันประเทศเขาหน่อย คุณอยู่ประเทศอะไรคุณเอาไป เขาอยู่เลยให้มาเอาไปเลย แต่เขามาเอาไหม พวกเจ้า NGO ไม่เอาหรอก เขาก็พูดอย่างนั้นแหละ

แหม ! แต่พอพูดลงโทษรุนแรง แล้วบอกเมืองไทยเมืองพุทธ จะไปวิสามันญอะไร กันแบบนั้น เมืองพุทธแต่ปล่อยให้คนชั่วทำลายคนดีนี่ มันจะเป็นพุทธฉลาดได้ยังไง ? มันไม่ได้ปล่อยให้มันอย่างนี้ แยะ !

น่าเสียดายจริง ๆ เลย ที่คนไทยไปเป็นลูกจ้าง ลูกค้าถาวรของลาว เป็นทาสยาบ้าที่ผลิตมาจากลาว ถ้ารัฐบาลเขาเกิดคิดแบบนี้นะ โลกฉิบหายหมด เมื่อก่อนมันมีประเทศหนึ่ง โคลัมเบีย เขาผลิตโคเคนอะไรต่ออะไรพวกนี้ มันฆ่าอธิบดีตำรวจเลย จำได้ไหม ? มันฆ่าอธิบดีตำรวจเลย มันมีกระบวนการมึงบประมาณ มีอาวุธ มันฆ่าเลย สยดสยองกันหมด

เหมือนลาวตอนนี้ ถ้าหากสื่อไม่เล่นเลย แสดงคุณอยู่ คุณอยู่ไม่รู้เขาใช้มาตรา ๔ อะไร ? ของเรา ๔๔ เอาไม่อยู่ แต่เขาเอาอยู่เขาใช้อะไร ? เออ ! สื่อไม่กระดิกเลย ทั้งทีวี วิทยุ โทรทัศน์ ลาวไม่มีพูดเรื่องยาเสพติด ของเจ้าไซชะนะนี่เลย เหลือแต่ของเรา แล้วเขาบอกเดี่ยวอีกไม่กี่วัน จะรู้ว่า ดารานักกรอง ไฮโซ นักการเมือง คนไหนที่เกี่ยวข้อง เชื่อมโยง

เดี๋ยวดังได้เห็นหน้าเห็นตากัน พวกนี้ทำลายชาติ เพราะเห็นแก่ได้
งกเกินไป เห็นแก่ตัวเกินไป จนทำให้ลูกหลานไทย ถ้าไม่มีคนพูด
อย่างคุณสมหมาย คุณชูวิทย์ ท่านนายกฯ ชัดออกมาอย่างนี้บ้าง
เจ้าพวกนั้นมันคงกำเริบสืบสาน

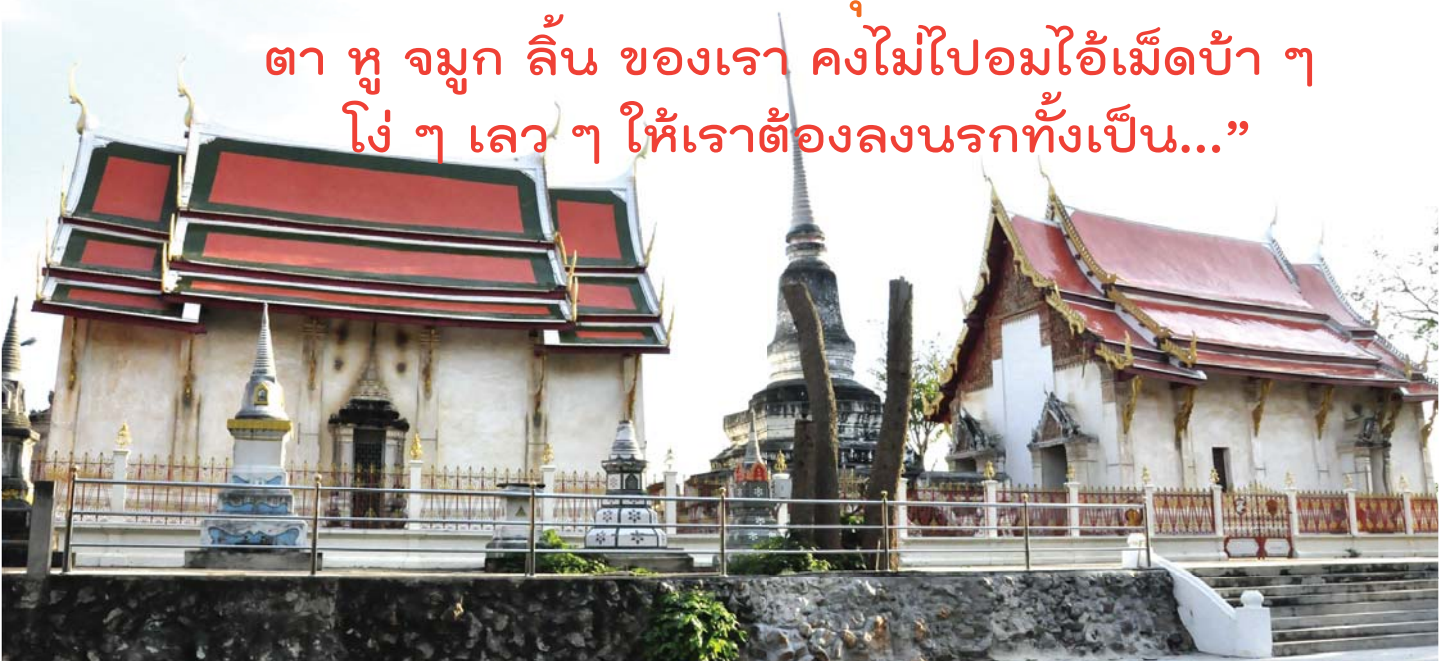
ที่จริงนี้ ดูแต่รีเต นี่แกคงคิดหลายตลบเหมือนกัน เพราะ
ว่ามี NGO ว่าแกเยอะ แต่แกบอกว่า ถ้าผมเสียคนไป ๕,๐๐๐ คน
ในประเทศผม แต่ผมจะรักษาคนดีไว้ ๔๐-๕๐ ล้าน ผมขอเลือก
เอาทางนี้ แกพูดอย่างนี้

ของเรานี้เลือก ? กฎหมายเรามันดีกับคนชั่วมากเกินไป
ไปประเทศก็เลยต้องเป็นอย่างนี้ เอาละโยม ! ในคำสอนที่
พระพุทธเจ้าสอนเรา เชื่อว่า ตา หู จมูก ลิ้น ของเรา คงไม่ไป
อมไอ้เม็ดบ้า ๆ ไร่ ๆ เลว ๆ ให้เราต้องลงนรกทั้งเป็น เป็นนรก
ที่ไม่ต้องรอดตกอยู่ใต้ดิน และถ้าเรามีลูกมีหลานทั้งตระกูล
ของเรา ไม่ติดยาเลย

ความภูมิใจ ดีใจ ก็จะส่งผลให้เราได้สวรรค์ใน
ชาตินี้ โดยไม่ต้อง หลังจากตายแล้วเลย ไม่รู้ชะตากรรม
ถ้ามีลูกหลานแล้วเขาไม่ติดยา ติดเหล้าเลยแค่นี้ คนอื่น
เขาติดงอมแงมนะ แต่ของเราไม่ติด เราจะปลื้มใจ

๘๘

...เอาละโยม ! ในคำสอนที่พุทธเจ้าสอนเรา เชื่อว่า
ตา หู จมูก ลิ้น ของเรา คงไม่ไปอมไอ้เม็ดบ้า ๆ
ไร่ ๆ เลว ๆ ให้เราต้องลงนรกทั้งเป็น...”

เอาล่ะ ในครั้งพุทธกาล แต่ก่อน
มา มันขึ้นอยู่กับรถที่แท้ที่นี้เดี๋ยวนี้ ไม่
ต้องรอนรถตอนตายแล้ว เจ้าพวกค้ายา
ตอนนี้โยมว่า มันกำลังตกรถหรือขึ้น
สวรรค์ ที่เขากำลังเตรียมแฉ เตรียม
สอบ เตรียมมาเส้นทาง เตรียมมายึด
ทรัพย์ เขาบอก “จะต้องทำให้มันจน
เท่าขอทาน”

ถ้ามันจนเท่าขอทาน ตอนนี้มีมันก็
จะอยู่เหมือนนรก ไร้อรรถที่อวดเขา ๒๐ ล้าน
เขายึดหมด มันแจ่งที่มาที่ไปไม่ได้ มันทำ
มาค้าขายอย่างอื่นก็ไม่มี มีแต่ฟอกเงิน
บังหน้ากัน แล้วนี่มันน่ากลัวที่สุดเลย การ
ที่เราเกิดมาชาติหนึ่ง เราเป็นคนที่ไม่ทัน
หู ทันตา ทันปาก ทันลิ้นอะไรซะเลย อะไร
จะเข้าปาก นี่ไม่ทันยับยั้งได้เลยหรือ “**ไอ้
เม็ตบ้า เม็ตโง่งนี่**”

อาตมาเคยเล่าถึงเรื่องนี้ ตอนนั้น
เข้าห้องน้ำปัสสาวะ เจ้าคนหนึ่งมันก็ด่า
ทักษิณตอนนั้น ไร่รัฐบาลทำนี่เมื่อไหร่มัน
จะไปสักทีวะ ก่อนกูซื้อ ๗๐ บาท พอมัน
ปราบหนักขึ้นมา ๑๕๐ เป็น ๒๐๐ เขาก็
ด่ารัฐบาล

ไปอีกครั้งหนึ่งมันมีวัยรุ่นเข้า
ห้องน้ำอยู่ข้าง ๆ เรา มันก็พูดกันดังลั่น
เลย “**เฮ้ย แม่กูร้องไห้เมื่อคืนทั้งคืน**”
เจ้าเพื่อนก็บอก “**มึงทำอะไรอะ**” คือแม่
กูรู้ว่า “**กูติดยา**” ก็แล้วทำไมมึงไม่เลิก
ให้แม่มึงสบายใจอะ “**กูก็อยากเลิก แต่
กูเลิกไม่ได้**” มันก็พูดอย่างนี้ เจ้าเพื่อน

ก็บอก เฮ้ย ! มึงรู้ข่าว มึงดูข่าวบ้างไหม ?
ยานี้เวลามันชนมาขายกันนี่มันชอนมา
ทางทวารก็มี ชอนมาทางอวัยวะเพศก็มี
มึงจะกินมัน มึงก็ใคร่ตรวจดูว่า “**ไอ้เม็ต
ของกูนี่ ออกจากกูของใคร**” เขาก็พูด
อย่างนี้ มันออกจากกูกันของใคร กูจะ
กินมันไปทำไม มึงก็พูดอย่างนี้บ้างสิ

เออ ! ๆ เขาก็คิดดีเหมือนกันเจ้า
คนเดือนเพื่อน แต่ไม่รู้เพื่อนมันจะเลิกได้
หรือไม่ได้ นี่มันรู้เท่าทันตา หูไม่ได้ นี่มัน
ร้ายกาจจริง ๆ มันเป็นสายเกิดของปฏิจ-
สมุปบาท เพราะนามรูปเป็นปัจจัยให้เกิด
สพ่ายตนะ สพ่ายตนะนี่ก็เป็นปัจจัยให้เกิด
ผัสสะ พอผัสสะมีก็เป็นเหตุให้เกิดเวทนา

พอเขาบอกมันกินยาไปนี่ มันได้
เวทนา เคลิ้ม “**เวลาเคลิ้ม**” นี่เขาเรียก
เป็นสุขเวทนาของพวกมัน แต่ทุกขเวทนา
เกิดแก่ญาติแก่พี่น้อง เจ้าตัวเวทนานี้แหละ
เป็นสายที่ทำให้เกิดปฏิจสมุปบาทสาย
ทุกข์

แต่ถ้าวันใดมันเกิดควบคุมผัสสะ
ได้ พอผัสสะควบคุมดับตั้ง พอผัสสะดับ
เวทนาจับ เจ้าความรู้สึกเอร็ดอรรอยซึม
ซับในการรับบริโภค เสพเข้าไปมันก็จะ
“**โอ้ย ! ไม่ได้แล้วเหนื่อย อย่างนี้หา
กันลำบาก ก็แยะ !**”

เพราะฉะนั้น ท่านจึงได้บอกว่า
อาหารที่ดำรงอยู่ของสัตว์โลก ผู้เกิดแล้ว
หรือเพื่ออนุเคราะห์ เหล่าสัตว์ผู้แสวงหา
ที่เกิด ไม่มีอะไรนอกจากคำข้าว มีข้าว

ให้กิน สัตว์กำเนิดเกิดมากินอาหารอยู่ได้
ไม่เคยมีสัตว์ใดต้องกินยาเสพติด ถึงจะ
อยู่ได้ แต่พวกมันนะขาดยาเสพติดมันจะ
อาละวาด ขอเงินแม่ไม่ให้มันก็ตบตีเอา
มันเป็นสัตว์ประเภทไหน ? ไม่กินคำข้าว
กินเป็นเม็ดๆ แล้วอาหาร คือ ผัสสะ

**ผัสสะทางอื่น ๆ นี้ ก็เป็นอาหาร
ชนิดหนึ่ง**

**อาหาร คือ ความคิดอ่านเจตนา
จิตใจ** นี้ก็อีกอย่างหนึ่ง คือ ถ้าคิดได้ ตัดใจ
เลิกได้ มันจะอึดใจเหมือนกัน เหมือนทาน
อาหาร เวลาเราสลดความชั่วได้เราจะ
อึดใจ มันเหมือนอาหาร

**เพราะฉะนั้น ท่านจึงบอกว่า
ความคิดอ่านที่ดี เจตนาที่ดี จะเป็น
อาหาร คือ ส่วนหนึ่ง**

**อาหาร คือ วิญญาณ ความรู้
แจ้งทางทวาร ถ้ารู้ว่า ตา หูจะนำมา
ซึ่งความทุกข์ร้อน ปิดประตูก่อน อย่า
พึงรับ พึงดู พึงเห็นมัน**

อย่างนี้ก็เป็น **ความอึดใจที่ปิด
ประตูความชั่วได้นะ อริยมรรคมีองค์
๘ ก็จะเจริญ ทางเดินอันประเสริฐ
ของชีวิตก็จะเกิด ทางนรกก็จะปิด ชีวิต
ก็จะสบาย !**

เอาล่ะ วันนี้เห็นว่า พอสมควรแล้ว
ต่อไปโยมตั้งใจเหยียดตัวให้ตรง
ดำรงสติให้มั่น เอาสติผูกติดอยู่กับ
ลมหายใจเข้า-ออก.

**“...โยมตั้งใจ
เหยียดตัวให้ตรง
ดำรงสติให้มั่น
เอาสติผูกติดอยู่กับ
ลมหายใจเข้า-ออก...”**

ธนาคารน้ำ
ชุดแบบแก้มลิง (แก้ภัยแล้ง)
ณ สาขากบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี

สี่กั๊กพิเศษ

ข้อคิด สะเก็ดธรรม

จากหลวงปู่พยอม

ใคร...ถูกหลอก ?

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

สะเกตต์ขาว หรือเก็บตก ที่อาตมาจะเก็บมาเล่าให้ฟังในฉบับนี้ ก็คือ

ในเดือนกุมภาพันธ์ ปี ๖๐ มีการขึ้นศาล ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ ศาลก็ประนีประนอม

ฝ่ายประนีประนอมก็พูดดี เขาบอก “ท่านก็เสียหายเสียวยา ก็นี้กว่าทำบุญกับท่านบ้าง”

ฝ่ายทางนั้น ก็บอกว่า “พระพยอมน่าจะ
ทำบุญกับพวกเขาบ้าง”

โอ้เนี่ย ! ก็คือ เก็บตก หรือสะเก็ดขาวที่สะอึกเลย แล้วก็เขาบอกว่า “อาตมานี้ถูกหลอก แล้วยังมีหน้ามาให้เขาเสียวยาได้ยังไง เพราะตัวเองโง่ไปให้เขาหลอก”

ก็ต้องขบอกว่า คนที่เขาพูด
เขาพูดได้ครั้งเดียว เขาไม่พูดตาม
ความเป็นจริง

ทั้งที่เหตุมีอยู่ว่า “ผลกระทบ
ที่อาตมาต้องเสียที่ดินไป ทั้ง ๆ ที่ซื้อ
ไปรังใสจ่ายถูกต้อง กรรมที่ดินโอน
สิทธิให้” แล้วต้องมาเสียสิทธิเพราะคำ
ตัดสินว่า “ผู้รับโอนไม่มีสิทธิเหนือผู้
โอน”

แต่ประเด็นนี้ขบอกเล่าให้โยม
รู้ว่า คนที่นำที่ดินมาขายให้อาตมานี้
เขาเล่าว่า เขาถูกหลอกว่า ให้เซ็น
ยอมรับอย่างนี้แล้ววัดจะไม่เดือด
ร้อน พอหลงเซ็นไป อ้าว ! ทางโน้น
เซ็นให้ ทางนี้ก็ต้องให้ด้วย อย่างนี้
ใครหลอกใคร ?

อาตมานี้เป็นเพียงผู้ได้รับผล
กระทบ จากคนนั้นถูกหลอก (ส่วนใคร
ไปหลอก ! ขบอไม่ได้) แต่คนที่หลอก

เป็นใครก็ขบอไม่ได้เช่นกัน เพราะขบอ
แล้วมันจะยุ่งกันใหญ่ เดี่ยวฟ้องร้อง
กันอุตุสุด เพราะเราไม่ได้บันทึกภาพ
เสียงคนที่ถูกหลอก ถูกไปเซฟตัวไว้ที่
จ.สุพรรณบุรี กล่อมกันตั้งหลายวัน
คนถูกหลอกเขามาหาเล่าให้ฟังว่า...

**“อาตมานี้ได้รับผลกระทบ
จากคนนั้นถูกหลอก แต่ตัวเอง
ไม่ได้เป็นผู้ถูกหลอก”**

เขานั้นแหละ คงมีส่วนรับรู้เรื่อง
ถูกหลอกอยู่หรอก แต่ทำไมยอมรับ
ปรักปรำมาที่อาตมา เพื่อจะไม่ต้อง
เสียค่าเสียหาย

อันนี้เป็นสะเก็ดข่าวเป็นเก็บตก
ที่มาแล้วระบายให้ญาติโยมได้ฟังกัน
คนยุคปัจจุบันนี้เรื่องเห็นกับพระศาสนา
เห็นแก่วัดวาอาราม เห็นแก่ผ้าเหลือง
เหมือนคนสมัยเก่า ๆ คงจางไปเต็มที
แล้ว มันถึงได้เกิดเรื่องอะไรต่อมิอะไร
ที่คิดไม่ถึงเลย

แต่ถ้าไปครวญนี้ก็นึกในใจว่า คน
อื่นขึ้นศาลเขาก็อยากจะชนะ แต่อาตมา
ขอเล่าค้างคาไว้ชนิดหนึ่ง เก็บตกเอา
ไว้เปิดโปงกันทีหลัง **“อยากแพ้ก
อยากชนะ” มีเหตุผลอะไร ?**
ไว้ติดตามฉบับต่อไป.

ทำไมถึง

"บวชไม่สึก ?"

ตอน ๑๐

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

ท่านผู้อ่านคงได้อ่านติดต่อกันมาหลายตอนเกี่ยวกับเรื่อง ทำไมอาตมาจึงบวชไม่สึก ? ที่เขาบวชกัน สึก ๆ บวช ๑๕ วัน ๓ วัน ๓ เดือน หรือหลายพรรษา ก็ยังสึก "ทำไมจึงยังไม่สึก ?"

วันนี้ก็คงจะมาต่อยอดเลยอีกครั้ง อีกนัยที่จริงคงพูดกันได้เป็น ๑๐๐ ครั้งก็ได้ เพราะว่ามันมีอะไรที่ยังเห็นประโยชน์ในการไม่สึก และหวาดเสียวเหลือเกิน ถ้าสึกไปมันจะเสียหายแค่ไหนไม่รู้

เอาเริ่มต้นอย่างนี้ เรามานั่งสังเกตดูว่า **คนนี่เขาเสียเวลากับเรื่องอะไร ? ที่เขาทำให้ชีวิตตกต่ำ เขาชีวิตตกต่ำ เสื่อมถอย ด้อยคุณค่าไร้ประโยชน์ เช่น**

เราเห็นเลยว่า ขณะนี้การหลงใหลกับความสวยงาม ต้องคอยเติมเสริมแต่ง ถึงขนาดมีการสักคิ้วกัน ค่าจ้างสักคิ้วนี้ แล้วยังเวลาสักก็นานกว่าจะเสร็จ

อาตมาไม่เคยไปบิณฑบาตในเขต
ที่คนเขาแต่งตัวกันวิไลศมาหรา แต่งกันจน
อย่างชนิดที่มันบ้าแต่งกันจริง ๆ อย่างที่
เขาบอกว่า “สวยไว้ก่อน” ส่วนจะกัเงิน
มาแต่งมาทำ ดอกผ่อนที่หลังค่อยว่ากัน

แต่เรานี่ไม่คิดว่า จะต้องยอมไป
ทำความสวยกะหน้าตา เนื้อหนัง มีคน
เขาบอกว่า เอ็งทำไมทำนนะ ! จะรักษา
ผิวพรรณให้ผ่องเหมือนบางวัดที่เขา
ผ่องเหลือเกินละ จนกระทั่งเขาไปค้นมี
เครื่องสำอางสำอางอะไรกัน

อาตมาสบู่ที่คนไม่อยากจะเชื่อ
ใช้สบู่เปลือกมังคุด ใช้สบู่ชันโลดไม่มี
กลิ่นหอมเลย เขาถูเพื่อให้ขี้โคลมันออก
ไม่ได้ถูให้ผิวมันผ่อง

“หน้าตาดำช่างมัน...แต่หน้าที่
ดี” ดีกว่าหน้าตาดี...แต่หน้าที่ไม่ทำ ไป
ตากแดดหน่อยก็กลัวดำแล้วงานที่มัน
จะสร้างสรรค์พัฒนา นี่บางทีก็ต้องอยู่
กลางแดด ต้องลุยกลางแดด ที่จะเริ่มต้น
ไปทำอะไรก็ตาม จะก่อสร้างอะไรก็ตาม
มันมักจะต้อง ไปตาก ไปถาง ไปทำกลาง
แดด แล้วค่อยมีร่มตามมาทีหลัง

เพราะฉะนั้น มันก็ต้องดำ ดังนั้น
ก็เลยมาคิดว่า ถ้าเราเอาเวลาไปเติม
เสริมแต่ง ทั้งผิวทั้งตัวส่วนต่าง ๆ โผผมผม
โอ๊ย ! คิดแล้วเราเซฟเวลา หักมุมหลบมุม
หิ้งมุมที่สวยเอามาเสริมมาสร้างมาทำ
อะไรต่ออะไรที่มันเกิดคุณเกิดประโยชน์

กับชีวิตทั้งตนเอง และผู้อื่นอย่างมหาศาล
เลย

ตรงนี้แหม ! ไปได้ชนิดที่เรียกว่า
เห็นแล้ว นี่ถ้ามันงั้นเสริมสวยแต่งตัว ตอน
ก่อนบวชก็เคยไปตัดผม เคยไปย้อมผม
ยื่นหัวไปให้เขาหากิน ตอนนี่ไม่มีใครมา
กินบนหัวเราได้ ไม่มีใครมาเก็บ ๑๐-๒๐
-๕๐ บาท เรื่องคือผิวพรรณ ปล่อยมันไป
ตามธรรมชาติ เอาเวลาไปคิดสร้างสรรค์
พัฒนาอย่างอื่นดีกว่า และที่สำคัญเรา
ไม่เสียเวลาไปเปิดจอลเล็กจอน้อย อาจ
จะมีจอโทรทัศน์ดูข้อมูลข่าวสารบ้าง
หรือรายการที่เราไปอัดไปออกมาเนี่ย ไป
อัดมาไว้เดี๋ยวเขาจะมาออก เราจะได้ดู
เข้าไว้อะไรตรงไหนท่าทางมันไม่เหมาะ
ไม่ควร ยกไม้ยกมือเอียงหน้าเอียงตายัง
งៃ ทีหลังเราจะได้แก้ไข ดูเพื่อปรับปรุง
แก้ไข ไม่ใช่ดูกันเอาเป็นเอาตายเหมือน
เด็กสมัยใหม่ ที่เรียกกันว่า “เปิดจอ จน
ลืมดูใจ”

เรานี้มันเหลือเวลามาดูใจมากกว่า
ไปสนใจในจอ เพราะไม่มีจอโทรศัพท์ดู
ไลน์ ดูเว็บ อะไรเหมือนที่เขาหลงใหลดู
กันเหลือเกินนี่

แม้แต่บางคน เขาบอกหลวงพ่อก
มีคนนั้นคนนี้ดีออกเตอร์นั้น ดีออกเตอร์นี้
เขาเขียนวิพากษ์วิจารณ์ใส่อัดหลวงพ่อก
อย่างนั้นอย่างนี้ ก็ว่าไปเราไม่เสียเวลา
เปิดดูเขาหรอก (เขาอยากว่า ๆ ไป เรา

มืองานทำ ที่มันเป็นประโยชน์กว่า) ไปดู
แล้วจะไปแก้ไขอย่างไรได้อะไรนักหนา
อาจจะโต้เถียงกลับไปมันเป็นการต่อล้อ
ต่อเถียง ต่อปาก ต่อคำ

เจ้าเรื่องต่อล้อ ต่อเถียง ต่อปาก
ต่อคำนี้ แหมบางทีมันก็น่าคิดดู...เบา
กว่าเก่าไปเยอะ ! ตอนยังไม่บวชนี่ เพื่อน
พูดว่าคำ ก็สวนคำ ใครพูดว่ามา ก็มักจะ
ต่อปากต่อคำ เสียเวล่ำเวลา

เดี๋ยวนี้เรามาต่อยอดว่า อะไรที่
ยังทำค้างไม่เสร็จ ไปต่อตรงนั้นดีกว่า
ดีกว่าต่อล้อ ต่อเถียง ต่อปาก ต่อคำ ต่อ
ยอดที่เราปลูกที่เราสร้างอะไรไว้ ที่เห็น
ประโยชน์ต่อโครงการเพื่อนมนุษย์ ไป
ต่อตรงนั้นดีกว่า

ฉะนั้น เวลาต่อล้อ ต่อเถียง ต่อ
ปาก ต่อคำ มันพลิกมาเป็น “**ต่อยอด
กิจกรรมที่เราทำค้างอยู่**” ใจ ! มันทำ
ให้งานไปลืงไปโลด

บางคนก็ยังไม่บอก ๙ แห่ง ๑๐ แห่ง
๑๐ สาขาทำได้อย่างไร ? อ้าว ! จะทำ
มันได้อยู่เพราะเราไม่ใช่แบบเขา เราใช้
โทรศัพท์ก็ได้ แล้วเขาถ่ายภาพมา ก็บอก
“**ใจตรงนั้นมันไม่ได้ ตรงนั้นมันผิด ตรง
นั้นต้องทำแบบนี้**” สั่งปุ๊บ ! ทิ้งจอปิด
จอ คินให้เจ้าของไป เขามาถ่ายให้ดูมา
ทำดู เพื่องานมันจะได้ต่อยอดได้

“**เราดู เพื่อต่อยอด**” ไม่ใช่ดูแบบ
ติดเป็นชั่วโมงครึ่งชั่วโมง โอโฮ ! อันนี้มัน
สูญเสียวเวลาอย่างน่าสงสาร พร้าเวลา
ถูกฉกเวลาไว้กับเรื่องพวกหน้าจอลึก ๆ
หน้าปัดเล็ก ๆ น่าเสียดายเวลา และที่
สำคัญที่สุดอีกอย่างหนึ่ง เราไม่ต้องไป
สูญเสียวเวลากับเรื่อง “**ใจย ! อยากรู้
ตำแหน่งแห่งหน**” ต้องเดิน ต้องวิ่ง ต้อง
เต็น

ฟังข่าวแล้วก็เศร้าใจที่เขาบอกว่า
พระถูกคนหลอก มิจฉาชีพหลอกว่า จะ

อาตมาอยากจะทำเวลาสรรค์สร้างบั้นปลายชีวิต
อะไรที่ค้างคา คาราคาซึ่งไม่เสร็จไม่สิ้น

อยากให้มันเสร็จก่อนตาย

**จึงขอด ขอเว้น ถ้าเป็นไปได้ก็อย่าได้มีการแต่งตั้ง
เลื่อนสมณศักดิ์อะไรให้อาตมาอีกเลย...”**

เลื่อนเจ้าคุณ...เป็นชั้นนั้น ชั้นนี้ ต้องจ่าย
หมื่นจ่ายแสน เรานี้แห่ม ! มันพลิกคนละ
ทาง คนละโลก เขาให้ไปร่วมพิธีกรรม
ทางในรั้วในวัง อาตมายังโชคดีที่ขอ
เจ้าหน้าที่วังที่เขาเคยมานิมนต์ บอก
“ขอเว้นอาตมาสักองค์เถอะ”

อาตมาอยากจะทำเวลาสรรค์
สร้างบั้นปลายชีวิต อะไรที่ค้างคา คาราคา
ซึ่งไม่เสร็จไม่สิ้น อยากให้มันเสร็จ
ก่อนตาย จึงขอด ขอเว้น ถ้าเป็น
ไปได้ก็อย่าได้มีการแต่งตั้งเลื่อน
สมณศักดิ์อะไรให้อาตมาอีกเลย

**เพราะว่าอยากทำอย่าง
เดียว ไม่อยากเสียเวลาไปรับ
ผลที่เป็นลาภ ยศ สรรเสริญ
อยากเห็นผลงานมากกว่าเห็น
พัตเห็นยศ แล้วหมดเวลาไป**

โชคดี ๆ ตรงนี้ต้องถือว่า **“โชคดี”**
และสุดขอดที่ภูมิใจ ปลื้มใจตรงที่เราขอ
ได้ ขอร้องญาติโยม ว่า จะนิมนต์อาตมา

ไปขึ้นบ้านใหม่ไปสวดอะไรกันนาน ๆ ไป
ฉลองนั้นฉลองนี้ ไปงานพิธีต่าง ๆ ฯลฯ

บวชมาเป็นเวลา ๒๐ กว่าปี เวลา
เลยเหลือสร้างสรรค์พัฒนาทั้งวัดทั้ง
สาขา เรียกว่า ไปได้อย่างภูมิใจ มันไปได้
อย่างภาคภูมิใจผลหมากรากไม้ออกมา
เลี้ยงดูคนชรา เด็กกำพร้า คนพิการให้มี
ความสุขแล้วก็ไม่หยุด

เวลาไปบิณฑบาต เมื่อก่อนไม่ได้
รู้รสชาติการบิณฑบาตว่า **มันมีประโยชน์
ยังไ้ ? ตอนแรกก็ไปมั่วแต่รับกินนิมนต์
วันหนึ่ง ๕ งาน ๓ งาน ๔ งาน บางงาน
ต้องไปแต่เช้ามืด เพราะอยู่ไกล ก็เลย
ไม่ได้บิณฑบาต**

แต่เดี๋ยวนี้เพิ่งรู้สึกเห็นประโยชน์
ในการบิณฑบาต ถ้าเราไม่ได้บวชเราก็
ออกบิณฑบาตไม่ได้ ถ้าสึกไปก็ไปบิณฑ
ไม่ได้ เกิดอะไรขึ้นไปบิณฑบาต ?

**มันธรรมดาภิเลสอัตตาตัว
ตน เพราะเรารู้สึกว่า เราเป็นเจ้าของ
อาวาส เราเป็นเจ้าของ แล้วต้อง
มาเดินอุ้มบาตรทำไม เออ ! มัน**

คิดไปอย่างนั้นก็มี

แต่พอเจอคนเขาพูดว่า ฟังเห็นองค์เป็น ๆ องค์จริง ๆ นะนี่ เห็นแล้วปลื้มใจ ขนลุกขนชัน มีความสุขเหลือเกิน มาบ่อย ๆ นะคะ อะไรต่าง ๆ นานา ฯลฯ

เฮ้ ! เราไปแล้วเขามีความสุขแล้ว ได้ข่าวปลา เามาเลี้ยงคนชรา เด็กกำพร้า คนพิการ เห็นคนแก่ ๆ รับของที่เราไปบิณฑบาตเหลือเอามาแบ่งปันให้แกแล้ว แกก็ให้ศีลให้พร “ขอให้หลวงพ่อดีแข็งแรงอยู่ไปนาน ๆ” อะไรต่าง ๆ

ไม่นึกเลยว่า ของที่ได้มาจะไปเลี้ยงคนที่ด้อยโอกาสขาดที่พึ่ง ได้กินได้อิ่ม กินอิ่มนอนอุ่น เวลาบิณฑบาต ๒ ชั่วโมงต่อวัน มันสร้างสวรรค์ในใจให้แกใครต่อใคร เพราะว่า “จิตที่คิดจะให้เขาสบายกว่าจิตที่คิดจะเอา” และเราได้ให้หนังสือธรรมะ ซีดีธรรมะ แกมยังมีผลหมากรากไม้ ส้มโอ มะม่วงมะปรางต่าง ๆ ที่ไปให้เขาด้วย

เฮอ ! ไม่ได้ไปเอาเขาข้างเดียว เขาให้มา เราก็ให้ไป แหม ! เขานี้ มีความสุข “บุญก็ได้ ไล่ก็เต็ม” เลยทำให้ชีวิต ก็เฮ้ ! แค่เราเดินไปนี่ เขาก็มีความสุขเสียแล้ว เพราะเราไม่ไปเยอะ ไม่ไปเป็นร้อยเป็นพัน เดินองค์เดียว แหม ! ที่ได้ยินชัดถนัดหูเลย “โอ้ย ! มาบางวัดมาเป็นพันเขาใส่ไม้ไหว มาองค์เดียวถูกเดียวนี่พอใส่ได้” ใส่แบบสบาย ๆ ไม่เดือดร้อน

ตรงนี้มันทำให้มีอารมณ์อยากบิณฑบาต

ตอนนี้เลยขาดเลย วันพระก็ยังไม่ให้ขาด มิ่งานที่ไหนก็ต้องไปบิณฑบาต ๆ ก่อนจะถึงเวลาเทศน์ โอ้โฮ ! ตอนนี้ต้องเรียกว่า อานิสงส์แห่งการบวช ที่ว่า “บวชดีนั้กแล”

๑) คนที่เขาทำบุญมีความสุข

๒) เราก้ได้ให้สติปัญญาเผยแผ่ศาสนา สืบศาสนาด้วยการให้เทศน์ดี ให้หนังสือ บางคนขอเขาอยากได้เหลือเกิน ให้หนังสือแล้วยังขอซีดีอีก ก็ทั้งฟังทั้งอ่าน และที่ไม่นึกเลยก็คือ คนบางคนนี้ได้ฟังซีดีเทศน์ ได้อ่านหนังสือตามมาทำบุญที่วัด นี่ก็เรียกว่า “เป็นการดึงคนเข้าวัด”

โดยคิดไม่ออกช่วงแรก มานึกตอนหลังนี้เห็นประจักษ์แจ้ง และการให้ศีลให้พร เราก้ให้สติปัญญา มากกว่าให้แบบเพ้อเจ้อ “ให้สวย ให้รวย” นี้ไม่เอา

บอกว่า “ให้เก่ง ก็ต้องหาเก่งด้วยนะ ต้องหาด้วยมือเยอะ ๆ นะ ต้องหาด้วยหยวนน้อย ๆ”

แค่นี้เขาก็หัวเราะมีความสุข แหม ! พูดตรงใจผงเลย เหมือนยังกะรู้

เฮ้ ! เราก้มานั่งคิดว่า เราทำให้เขามีความสุขเดือนเขาได้ เขามีความสบายใจ แค่คนแก่ ๆ ใส่บาตร เราพูดสัพยอกเป็นพรสั้น ๆ “อยู่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรลูกหลานนาน ๆ นะ อย่าเป็น

ร่วมतालรุ่มมะพร้าวหล่นใส่หัวลูกหลานนะ”

ลูกหลานอยู่ข้าง ๆ หัวเราะยิ้มกัน สุขใจ เพราะยายแกเพลอ ๆ ก็ไปเป็นลูกมะพร้าวหล่นเอาไว้บ้าง นี่แค่นี้ลูกหลานเขามีความสุข ส่วนยายก็ต้องระวังตัวว่าจะไม่ไปเป็นร่วมतालรุ่มมะพร้าว

คิดแล้ววัน ๆ หนึ่ง ชีวิตที่บวชนี่มันช่างให้คุณให้ประโยชน์มหาศาลเลย และตอนที่พาดคนพัฒนาเพราะเราลงมือทำด้วย เขาก็รู้สึกฮึกเหิมอยากทำอยากช่วย แล้วก็เจ้าบัจจัยที่เขาใส่บิณฑบาตมานี้ ก็เอามาแจกพวกเด็กที่เขาช่วยพัฒนา เป็นทิปเขาเข้าไป ให้ที่ ๑,๐๐๐-๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ บาท ไปแบ่งกัน

ถ้าไม่ได้ไปบิณฑบาตมาไม่มีรายได้ไปแจกเขา เขาก็คงทำงานให้เราแบบกระท่อนกระแท่น แต่ถ้าเราทำให้เขาแบบนี้ มันทำให้เขามีอารมณ์พัฒนา ฉะนั้นงานพัฒนาก็ไปพื้พั๊บ ๆ เต็มวันนั่นเสร็จ เต็มวันนั่นเสร็จ เต็มวันนั่นขึ้น เต็มวันนั่นขึ้น แล้วโดยเฉพาะพัฒนาด้านเกษตร พอสมองเราไม่ผูกเรื่องไปคิดสิ่ง

สวยงาม ไปคิดเรื่องอยากใหญ่อยากโตมีอำนาจ พอเวลามันเหลือจากงานพระราชพิธีไม่ได้ไป

ก็เลยเหลือเวลามาทำอะไรล่ะ ?

ปลูกต้นไม้ พัฒนาแหล่งน้ำ มันก็งอกงามเติบโต เต็มวันนั่นโผล่ เต็มวันนั่นผุดก็ไม่หยุดเลย

นี่บวชแล้วรู้จักล็อกเวลาไว้ให้ดี อย่าเอาเวลาไปหลงเล่นอะไรในสิ่งที่ไม่ดีต่ออะไรมากมาย และที่สำคัญ ไม่ถูกนิมนต์ไปเสกเลขสักวินาทีเดียว ไม่ว่าจะเสกอะไร เราไม่เคยไปเสกกับเขาเลย

ได้แต่สร้าง-สรรค์-สอน แหม !

คิดแล้วว่ามาถูกทาง อยู่ถูกเรื่อง เวลามันเหลือให้เราได้สร้างคุณบุญบารมีอย่างชนิดที่นึกแล้ว ไม่นึกเลยว่า จบป.๔ ถ้าไม่ได้บวชมันคงทำแบบนี้ไม่ได้ ที่ทำได้เพราะยังอยู่ในผ้าเหลือง ยังอยู่ในธรรมวินัย จึงทำให้สบายใจ ไม่มีอะไรเร้าร้อนนอนทุกข์ หรือผ้าเหลืองร้อน ผ้าเหลืองมีแต่เย็นสบาย มันก็เลยอยู่ได้ ก็อยู่ต่อไปจะมีเรื่องเล่าให้ฟังอีกเยอะ วันนี้แค่นี้ก่อน.

พ

ระพยอม

อยากบอก

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

เรื่องเซลฟี ๆ ระเบิด

สะกิดที่เรื่องหวาดเสียว ตอนนี่ก็คือ ถ่ายเซลฟี (Selfie) แหมผู้หญิง ! ไปบิณฑบาต แต่งตัวก็ไม่เรียบร้อย แถมยังเอียงหน้ามาชิดจะถ่ายรูปเราอีก

โอ้ย ! ขอบอกผ่านในฉบับนี้ไปเลยว่า ขอร้องเวลาบิณฑบาตอย่าถ่ายรูป แล้วจะมาขอให้เราหยุดจะถ่าย ให้ยืนเฉย ๆ แล้วจะต้องเดินไป โอ้ย ! ถ้าเขาเกิดถ่ายสัก ๒๐ ราย ไม่ต้องไปไหนกันแล้ว

“ไม่รู้มาบิณฑบาต หรือให้มาถ่ายรูป” ถ่ายแล้วเล่นไอ้เซลฟี มันน่าเกลียด เอียงหน้าแทบจะติดแก้มเรา จมูกเรา มันไม่ถูกเป็นผู้หญิงผู้หญิง

นั่นก็ฝากไว้ด้วยว่า โดยเฉพาะหญิงสีม่วง สาว (ชาย) ประเภท ๒ อะไรนี่ มองดูแล้ว เดี่ยวถ่ายไปแล้วเดี๋ยวเขาจะหาว่า พระพยอมเอียงหน้าเข้าไป มันจะน่าเกลียดกันใหญ่

ก็ขอบอกว่า “ไม่ได้เล่นตัว แต่ไม่อยากให้ถ่าย” เพราะมันไม่เหมาะสม.

วัดสวนแก้ว ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี

งบทึ แสดงรายรับ รายจ่าย และยอดคงเหลือ

ศบว. ๖

สำหรับปี ๒๕๕๘ สิ้นสุด ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙

รายรับ	จำนวนเงิน	รายจ่าย	จำนวนเงิน
เงินฝากวัดสวนแก้ว	๓,๗๒๙,๒๖๒.๙๙	ก่อสร้างบูรณปฏิสังขรณ์	๑๕๓,๖๕๙.๐๐
เงินฝากมูลนิธิสวนแก้ว	๙,๓๖๕,๘๖๙.๒๕	กิจกรรมวันเด็กปี 59	๑๐๙,๕๙๕.๐๐
เงินฝากกองทุนฯ (ธณก.) [*]	๔๗๕,๙๘๐.๐๘	กองทุนฯ (ธณก.)	๐.๐๐
เงินฝากกองทุนฯ (สววก.) ^{*1}	๓,๑๙๙,๑๐๑.๐๙	กองทุนฯ (สววก.)	๔๙๒,๕๖๘.๐๐
เงินฝากกองทุนฯ (สชก.) ^{*2}	๗๐,๗๓๘.๒๖	กองทุนฯ (สชก.)	๐.๐๐
เงินฝากกองทุนฯ (สทวก.) ^{*3}	๑๓๕,๔๒๙.๒๐	กองทุนฯ (สทวก.)	๓,๒๙๑,๔๗๑.๒๕
รายรับมูลนิธิอื่น ๆ	๑๐,๓๓๖,๐๕๕.๑๗	เผยแพร่-สงเคราะห์-พัฒนา	๑๗๑,๒๒๐,๒๓๘.๑๓
รายรับอื่น ๆ	๑๗๕,๘๔๓,๓๖๓.๔๒	ประปา-ไฟฟ้า	๔๗๕,๘๕๒.๐๔
		รายจ่ายอื่น ๆ	๐.๐๐
		รวมรายจ่าย	๑๗๕,๘๕๓,๓๖๓.๔๒
		รวมรายรับ	๒๐๓,๑๕๕,๗๙๙.๔๕
		รวมรายจ่าย	๑๗๕,๘๕๓,๓๖๓.๔๒
รวมเงิน	๒๐๓,๑๕๕,๗๙๙.๔๕	ยอดคงเหลือ ๓๐ ก.ย. ๒๕๕๙	๒๗,๓๑๒,๔๓๖.๐๓

หมายเหตุ ยอดคงเหลือ ๓๐ ก.ย. ๒๕๕๙ จำนวนเงิน -๒๗,๓๑๒,๔๓๖.๐๓- บาท

(ยี่สิบเจ็ดล้านสามแสนหนึ่งหมื่นสองพันสี่ร้อยสามสิบหกบาทสามสตางค์)

สำรองจ่ายมูลนิธิสวนแก้ว,องค์กรสาธารณประโยชน์

-๑๐,๓๓๖,๐๕๕.๑๗- บาท (สิบสามล้านสามแสนสามหมื่นหกพันห้าสิบบ้าบาทสิบเจ็ดสตางค์)

เงินฝากกองทุนฯ (สทวก.) ฝากไว้กับมูลนิธิสวนแก้ว,องค์กรสาธารณประโยชน์

-๑๓๕,๔๒๙.๒๐- บาท (หนึ่งแสนสามหมื่นห้าพันสี่ร้อยยี่สิบเก้าบาทยี่สิบสตางค์)

เงินส่วนที่เหลือฝากธนาคาร -๑๖,๘๔๐,๙๕๑.๖๖- บาท

(สิบหกล้านแปดแสนสี่หมื่นเก้าร้อยห้าสิบบ้าบาทหกสิบกสตางค์)

ไวยาวัจกร

เจ้าอาวาส

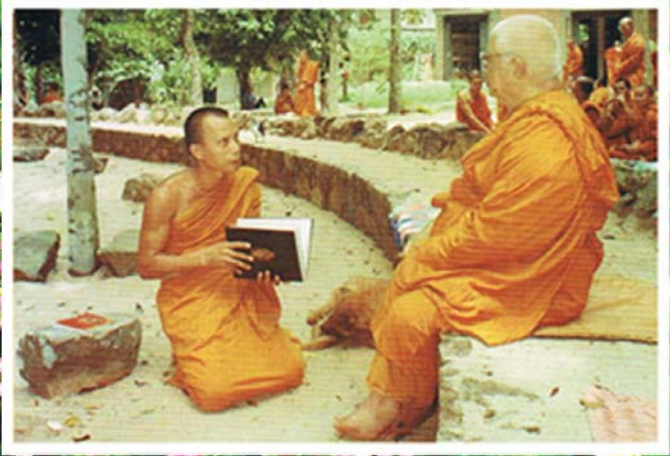
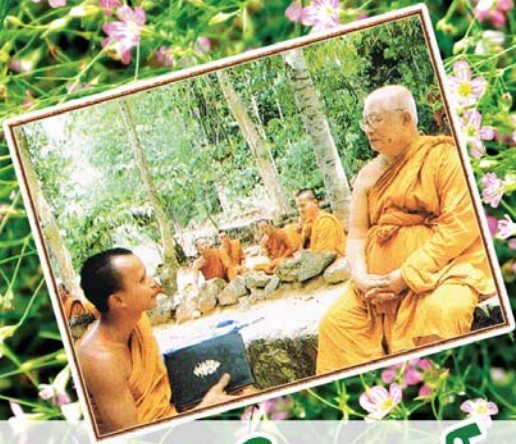

ตรวจสอบถูกต้องแล้ว

ผู้ตรวจสอบบัญชี

* กองทุนธนาคารนำ วัดสวนแก้ว
*1 กองทุนผู้สูงอายุ วัดสวนแก้ว
*2 กองทุนสัมมาชีพ วัดสวนแก้ว
*3 กองทุนโรงเรียนแสงทองเทคโนโลยี วัดสวนแก้ว

จากสวนโมกข์
ถึงสวนแก้ว

สะกิดธรรม

โดย...พุทธทาส

๘๘ การแก้ปัญหา **ไม่** ถูกจุด ๙๙

คนเราในปัจจุบันนี้สนใจแต่เรื่องทางเนื้อหนังและฝ้าแก้ ปัญหาทางเนื้อหนังกันมากยิ่งขึ้นทุกที ไม่ว่าจะเป็นเรื่องส่วนตัว หรือ เรื่องส่วนรวมของโลก

ว่าที่แน่แล้ว เรื่องส่วนรวมของโลกก็สืบเนื่องไปจากเรื่องส่วนตัว ของบุคคล เมื่อบุคคลแต่ละคนเป็นอย่างไร โลกทั้งหมดก็ต้องเป็นอย่าง นั้น เพราะว่ามันเป็นเพียงที่รวมของบุคคลทุกคน เพราะฉะนั้น เมื่อพูด ถึงคำว่า โลก ก็คือ คนทุกคนในโลกนั่นเอง เดี่ยวนี้คนแต่ละคนใน โลกถูกกระทำให้สนใจหรือเข้าใจ เข้าเกี่ยวข้องกับแต่เรื่องทางฝ่าย วัตถุ จึงมีวสาละวนกันแต่เรื่องทางวัตถุมากเกินไป จนถึงกับไม่ สนใจหรือเหลียวแลเรื่องทางฝ่ายจิต จนกระทั่งเรื่องทางฝ่ายจิต กลายเป็นสิ่งที่เร้นลับเข้าใจไม่ได้ และค่อยเลือนหายไปในที่สุด

สิ่งที่จะต้องสังเกตดูให้ดี ก็คือ การที่มนุษย์สมัยนี้ เมื่อสนใจใน เรื่องฝ่ายวัตถุหรือฝ่ายร่างกายมากเข้า ก็จะมีรู้สึกว่ เรื่องทั้งหมดนี้มีแต่

เรื่องเดียวคือ เรื่องทางฝ่ายร่างกาย ไม่ได้แยกออกเป็น ๒ เรื่อง คือ **เรื่องกายกับจิต** เห็นว่ามีแต่กายอย่างเดียว สำคัญอยู่ที่วัตถุอย่างเดียว ถือเสียว่ามันมีปัญหาเดียวคือ เมื่อทางร่างกายหรือวัตถุดีแล้วก็หมดปัญหา แม้ว่าคนสมัยนี้จะมีคำว่า จิตพูดกันอยู่หรือคำว่า วิญญาณพูดกันอยู่ก็มี ความหมายเพียงระบบประสาท ความรู้สึกทางประสาท

ความเข้าใจอย่างนี้ มันดูเป็นเรื่องที่น่าหัว เพราะว่าถ้าคนหรือสัตว์ก็ตามที่มีชีวิตนี้ ไม่มีความรู้สึกทางระบบประสาทเป็นต้นแล้ว มันจะมีชีวิตได้อย่างไร ฉะนั้นเรื่องทางระบบประสาทหรือความรู้สึกเพียงเท่านั้น มันก็เป็นเรื่องที่ต้องมีเป็นธรรมดา และมันเนื่องกันอยู่กับร่างกายจริง เพราะว่าถ้าไม่มีความรู้สึกทำนองนี้แล้ว มันก็มีชีวิตไม่ได้ ร่างกายที่มีชีวิตก็ต้องมีความรู้สึก ที่เป็นความรู้สึก เช่น ระบบประสาท เป็นต้น ที่เขาเรียกกันเดี๋ยวนี้ว่า **จิต**

พุทธศาสนา หรือศาสนาอื่น ที่เป็นเครือเดียวกัน มีความหมายของคำว่า **“จิต”** นั้นเป็นอย่างอื่น จึงมีปัญหาเกิดขึ้น เป็น ๒ ฝ่าย หรือ ๒ เรื่อง คือ ทั้งทางฝ่ายกายและฝ่ายจิต แม้เรื่องทางฝ่ายกายจะหมด

ปัญหาไปแล้ว เรื่องทางฝ่ายจิตก็ยังเหลืออยู่อีกมาก มากกว่าเรื่องทางร่างกายมากมายหลายเท่าหรือหลายสิบเท่า ตรงกันข้ามกับคนสมัยนี้ ซึ่งเป็นวัตถุนิยมจะมีความรู้สึกว่าเรื่องทางฝ่ายกาย หรือฝ่ายวัตถุนั้นมีปัญหามากมายหลายสิบเท่ายิ่งกว่าเรื่องทางฝ่ายจิต จนถึงกับได้พูดว่า **ถ้าเรื่องทางกายดีแล้ว เรื่องทางจิตก็ดีเอง นี่เอาเรื่องฝ่ายจิตไปเป็นของพวกกันอยู่กับเรื่องทางกาย และก็เห็นไปว่าเป็นของชนิดเดียวเท่านั้น เหมือนกับเรือลำนิต ๆ พวงท้ายเรือลำใหญ่ เบื่อเรือ ปัญหามันมีต่างกันอยู่อย่างนี้**

ที่นี่ เราจะพิจารณากันเฉพาะพฤติ-การณของคนในโลกสมัยนี้ ที่มัวแก้ปัญหากันเฉพาะ แต่ทางฝ่ายกาย หรือฝ่ายวัตถุอย่างเดียว เพราะว่าเมื่อเราเข้าใจข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้แล้ว คงจะมีประโยชน์ในการที่จะช่วยกันแก้ปัญหาของสังคมหรือแม้ที่สุดแต่ปัญหาของเราเองโดยเฉพาะ ซึ่งกำลังจะเปลี่ยนไปตามร่องรอยของสังคม คือจะพลอยกลายเป็นวัตถุนิยมไปด้วย ดังนั้น เราจะได้พิจารณากันดูให้ดี ๆ ถึงปัญหาอันนี้โดยเฉพาะ แม้ว่าจะเป็นกรเข้าซากร ก็เป็นการเข้าซากรที่ทำให้เข้าใจได้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป

เออละ เราจะพูดกันแต่เรื่องปัญหาทางฝ่ายกายอย่างเดียว จนกระทั่งถึงเรื่อง

“...โรคประสาท โรคจิตเพิ่มขึ้นมาก เพราะความสมบูรณ์แต่ทางร่างกาย...”

ที่คาบเกี่ยวกันอยู่กับปัญหาทางฝ่ายจิต เมื่อเราแยกออกมาเป็นปัญหาทางฝ่ายวัตถุหรือฝ่ายร่างกายแล้ว เราอาจจะแบ่งออกเป็น ๓ ตอน หรือ ๓ ส่วน

ปัญหาตอนแรกที่สุด ก็เป็นปัญหาเรื่องการไม่มีปัจจัยที่จำเป็นแก่ชีวิต เช่น ไม่มีกิน ไม่มีใช้ ไม่มีอนามัยที่ดี เรียกว่า ไม่มีปัจจัยที่จำเป็นแก่ชีวิต กระทบปัญหาที่คนไม่รู้หนังสือ ซึ่งเดี๋ยวนี้เขาจัดเป็นปัญหาใหญ่ด้วย ไม่ใช่เพียงแต่ว่าไม่มีกินไม่มีใช้ หรือว่าไม่มีอนามัยที่ดีเท่านั้น ยังมีเรื่องไม่รู้หนังสือด้วย

เรื่องไม่รู้หนังสือนี้ อยากจะพูดแทรกเป็นพิเศษที่ตรงนี้ว่า เดี่ยวนี้เขาเห็นว่า เรื่องการไม่รู้หนังสือนี้ เป็นเรื่องสำคัญ เพราะเป็นเหตุให้ขัดข้องในการที่จะก้าวหน้าหรือแก้ปัญหาอย่างอื่น ๆ แล้วก็กลัวกันมากที่สุดพยายามกันมากที่สุด เรื่องที่จะให้คนรู้หนังสือ แต่ถ้าเราย้อนไปดูในครั้งโบราณ ที่คนยังไม่รู้หนังสือมัน กลับกลายเป็นว่า **มีวัฒนธรรมดีกว่าที่รู้หนังสือ มีความสงบสุขในสังคมยิ่งกว่าสมัยที่คนรู้หนังสือ** นี้ตามความรู้สึกของผม จะเท็จหรือจริงอย่างไรก็ไปสังเกตดูเอาเอง ไปศึกษาในแง่ของประวัติศาสตร์ก็ได้

ความเป็นอยู่หรือระบบการปกครองหรืออะไรต่าง ๆ ของคนสมัยที่ไม่รู้หนังสือ นั้น ไม่ยุ่งยากลำบาก ไม่คดโกง เหมือน

กับสมัยที่คนรู้หนังสือ เดี่ยวนี้เขามีปัญหาหนัก เรื่องคนที่ไม่รู้หนังสือ แล้วพยายามกันมาก จะพยายามแต่ปาก หรือเพื่อผลทางโฆษณาอย่างอื่นก็ไม่ทราบได้ แต่เอาตามที่เป็นจริงอยู่จริงนี้ชวนชวายนกันมาก เรื่องที่จะให้คนรู้หนังสือ

เพราะฉะนั้น สมัยนี้เขาจึงมีปัญหาใหญ่ ๆ เพิ่มขึ้นเป็น ๓ เรื่อง คือ เรื่องไม่มีกินไม่มีใช้อย่างหนึ่ง แล้วก็ไม่มีอนามัยดีนี้ อย่างหนึ่ง แล้วก็ไม่รู้หนังสืออีกอย่างหนึ่ง ซึ่งเพิ่งจะเพิ่มเข้ามา ปัญหาตามธรรมชาติแท้ ๆ ก็จะมีเพียงว่า ไม่มีกินไม่มีใช้เพียงพอ และไม่มีอนามัยที่ดี ปัญหาข้อนี้ก็ต้องแก้ได้ด้วยการทำให้มันมี เมื่อมันไม่มี ก็ต้องทำให้มันมีขึ้นมา

ปัญหาถัดไปก็จะมีว่า ในการที่จะทำให้มันมีขึ้นมา จะให้โลกมีกินมีใช้จะให้มีอนามัยดี เหล่านี้ก็มีปัญหาตรงที่ว่า เต็มไปด้วยความยากลำบาก แล้วก็นำมาซึ่งความทุกข์เป็นทุกข์ทางใจด้วยก็ได้ ในการที่จะแก้

ปัญหาเหล่านี้ พวกวัตถุนิยม มุ่งแก้ปัญหา
นี้ด้วยการมีเครื่องทุ่นแรง เครื่องมือเครื่อง
ใช้ที่ประดิษฐ์ขึ้นตามแบบสมัยใหม่ที่เรียก
ว่า เครื่องทุ่นแรงทุกชนิดนี้จะแก้ปัญหา
เรื่องไม่มีกินไม่มีใช้ เขาหวังที่จะพึ่งเครื่อง
ทุ่นแรง หรือว่าความก้าวหน้าด้วยวิชาความรู้
ทางเทคนิคต่าง ๆ เช่น เรื่องการเกษตร
เรื่องการอุตสาหกรรมหรือเรื่องอะไร
ก็ตาม ซึ่งล้วนแต่ว่าเป็นเรื่องเทคนิคที่เขา
ค้นพบได้ใหม่ ๆ ทำให้มีขึ้นเจริญขึ้น ประกอบ
พร้อมกันไปกับการทุ่นแรง คือว่า มีวิชา
ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคที่ประกอบกัน
กับเครื่องทุ่นแรง เพื่อแก้ปัญหาเหล่านี้
แล้วก็หวังกันอย่างนี้ แล้วก็ระดมทุ่มเท
กันลงไปในลักษณะอย่างนี้

ที่นี่จะต้องคิดดูให้ดีว่า การที่มีความ
รู้ มีปัญญาแก้ปัญหาทางวัตถุทำนองนั้น เกิด
เป็นปัญหาขึ้น ๒ ทาง คือว่า คนโดยมาก
ทำไม่ได้ เช่น เราเห็นกันอยู่ว่า ชาวนาส่วน
มากนี้จะมีเครื่องทุ่นแรงไม่ไหว มีไม่ได้ แม้
แต่เครื่องทุ่นแรงขนาดเล็ก ๆ ก็ยังไม่มี อย่าง
ว่าจะเย็บผ้าก็ต้องเย็บด้วยมือไม่มีจักร
จะใช้เย็บ นี่ก็มีไม่ได้ นี้อย่างหนึ่ง แล้วอีก
อย่างหนึ่ง แม้ว่าจะมีได้มีสมบูรณ์แล้วก็
ยังมีความรู้สึกเป็นทุกข์ในทางฝ่ายจิต คือ

ความไม่ได้พอใจ ความไม่พอกกับความ
ต้องการ ความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นเนื่องใน
การแข่งขัน ยิ่งเพิ่มการทุ่นแรงมากขึ้นเท่าไร
ก็ยิ่งเพิ่มความหมายของการแข่งขัน หนัก
มากขึ้นเท่านั้น มันก็มีปัญหาทางฝ่ายจิต
แทรกขึ้นมา ดังนั้น คนจนต้องมีธรรมะ
หรือต้องมีศาสนาเพื่อระงับความกระวน
กระวายในข้อนี้ เพราะว่าขาดเครื่องทุ่นแรง
เป็นต้น ส่วนคนมั่งมีที่มีเครื่องทุ่นแรง ก็
จำเป็นที่จะต้องมีความรู้ทางจิต สำหรับดับ
ความร้อน ความวิตกกังวลความทะเยอ
ทะยานนั้น นี้เรียกว่า ปัญหามันเกิดคาบ
เกี่ยวกันขึ้นมา ชับซ้อนกันขึ้นมา โยงไป
ถึงสิ่งอื่น นี่คือการแก้ปัญหาทางกายมัน
ไม่เพียงพอ มันก็โยงไปถึงการแก้ปัญหา
ทางฝ่ายจิตด้วย

ปัญหาอันสุดท้าย อันที่ ๓ จึงมี
ว่าแม้จะมีกิน มีใช้ มีอนามัยดี กระทั่งรู้
หนังสือกันหมดแล้วก็ตาม ก็ยังหาความ
สุขที่แท้จริงไม่ได้ คือ ทางฝ่ายกายนี้มันหมด
ปัญหาแล้วทุกประการ ก็หาความสุขที่แท้
จริงไม่ได้ เพราะว่าได้มีโรคภัยไข้เจ็บทางจิต
ทางประสาทนี้เพิ่มขึ้นมาใหม่ ในลักษณะที่
ไม่เคยมีมาแต่กาลก่อน โรคประสาทหรือ
โรคจิต ชนิดที่ไม่เคยมีมาแต่กาลก่อนได้

เกิดขึ้นมา แม้แต่เชื้อโรคทางกาย ซึ่งเป็นเรื่องทางกายทางวัตถุแท้ ๆ นี้ มันก็มีแปลกออกมา เนื่องจากทางจิตมันแปลกออกไป ปัญหาเรื่องอนามัยเรื่องอะไรมันก็ไม่มีทางจะสิ้นสุดลงได้ แม้ว่ามีกิน มีใช้ มีอนามัยดีตามที่ต้องการในระดับหนึ่งแล้ว มันก็ยังมีความเพิ่มขึ้นมาใหม่ เป็นความไม่สมบูรณ์ไม่เพียงพออยู่นั่นเอง

โรคประสาท โรคจิตเพิ่มขึ้นมาก เพราะความสมบูรณ์แต่ทางร่างกายหรือฝ่ายวัตถุนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ก็คือ โรคความเห็นแก่ตัวมันเพิ่มมากขึ้น คุณก็ควรเข้าใจคำว่า **“โรคความเห็นแก่ตัว”** นี้ให้ดี ๆ โรคความเห็นแก่ตัวนี้มันทรمانทั้งฝ่ายกายและฝ่ายจิต : เห็นแก่ตัวมากจนนอนไม่หลับ ทรمانทางฝ่ายกาย ทีนี้ทางฝ่ายจิตก็มีความเสื่อมทรามในส่วนศีลธรรมนี้เป็นเรื่องวิญญานไปแล้ว คือมีความเสื่อมทรามทางวิญญานทางศีลธรรม แล้วก็เบียดเบียนกัน ซ้ำพินกัน มีวิกฤตกาลถาวร เป็นสงครามนิรันดรไม่มีที่สิ้นสุดอะไรทำนองนี้ ล้วนแต่มาจากโรคเห็นแก่ตัวทั้งนั้น

การที่เราเป็นโรคจิตประสาท ไปอยู่กันเต็มโรงพยาบาลนี้ก็มิมีมูลมาจากโรคเห็นแก่ตัว ข้อนี้มันยืดยาวต้องไปพิจารณาดูเองอีกทีหนึ่ง พุดกันตั้งชั่วโมงก็จะไม่หมด แต่ให้รู้ว่า ความเห็นแก่ตัวจัดยิ่งขึ้นทุกที ทำให้เป็นโรคประสาทและโรคจิตชนิดทางฝ่ายร่างกาย หรือวัตถุ แล้วก็โรคฝ่ายวิญญาน คือ ศีลธรรมเสื่อมจนเบียดเบียนตัวเอง เบียดเบียนผู้อื่นเบียดเบียนตัวเอง

ด้วยการถูกกิเลสเผาผลาญ เหมือนอยู่ในกองไฟ เบียดเบียนผู้อื่น ก็คือ ไม่มีศีลธรรม แล้วก็เบียดเบียนผู้อื่นด้วยการแย่งชิง ใช้สงคราม ร้อนสงครามเย็น เป็นเครื่องมือสำหรับการแย่งชิง การทำลายผู้อื่น

โรคที่ประหลาด หรือปัญหาที่ประหลาดอีกอย่างหนึ่ง ก็คือ โรควัตถุเพื่อ นี่ผมเรียกเขาเอง เพราะไม่รู้จะเรียกอย่างไร การที่วัตถุมันเพื่อเกินความจำเป็นนักนี้ มันกลายเป็นโทษ เป็นอันตราย เป็นความรบกวนมนุษย์ให้มีปัญหาไม่มีที่สิ้นสุด แล้วก็ยังอยากจะทำอยู่นั่นเอง เพื่อจนต้องเอาไปทิ้งก็ยังมี การทำอยู่นั้น นี้ก็มีมูลมาจากเครื่องทุ่นแรง เดี่ยวก็มีปัญหาเรื่องข้าวไม่มี เดี่ยวก็มีปัญหาเรื่องข้าวมีมากเกินไป มีปัญหาเรื่องดีบุกไม่มี มีปัญหาเรื่องดีบุกมากเกินไป เรื่องยางไม่มี หรือว่ามียางมากเกินไปอยู่กันแต่อย่างนี้

เรื่องวัตถุเพื่อนี้ มีความยุ่งยากซับซ้อนมาก เป็นความปั่นป่วนของโลกทางเศรษฐกิจ และแม้ทางส่วนตัวบุคคล ในบ้านเรือนเต็มไปด้วยปัญหาของวัตถุเพื่อ คือเราไปนั่งพิจารณาดูให้ดี ในบ้านเรือนที่มีทรัพย์สมบัติ มีอะไรเครื่องใช้ไม่สวยงาม เจริญที่สุด นั่นแหละเต็มไปด้วยความเพ้อทั้งนั้นเลย ของที่ไม่จำเป็นต้องมีก็ได้ทั้งนั้นเลย นี่มันเพ้อในส่วนที่จะมีสำหรับใช้สอย สิ่งของที่ขายอยู่ในห้าง ในร้านบริษัท ที่ขายของนี้ก็เหมือนกัน ส่วนมากจะมีสิ่งที่ไม่จำเป็นจะต้องมีก็ได้

นี่คุณทำใจให้ดี ๆ ทำใจให้บริสุทธิ์
แล้วก็ไปนั่งพิจารณา ดู ไปเดินพิจารณา
แต่ถ้าทำใจไม่ได้ ทำใจไม่เป็นธรรมแล้ว จะ
เห็นว่าจำเป็นไปทั้งหมด แต่ถ้าทำใจไม่ดี
ทำใจไม่เป็นธรรมแล้ว จะเห็นว่าจำเป็นไป
ทั้งหมด ของที่ฟุ่มเฟือยนั้นจะมองเห็นเป็น
ของจำเป็นไปหมด วัตถุประสงค์เพื่อเป็นปัญหาหนัก
เป็นการลงโทษของพระเจ้าอย่างยิ่ง ที่ทำให้
มนุษย์ลำบากไม่มีที่สิ้นสุด คือ **ไม่รู้ลึกว่า
เพื่อ** แล้วก็มุ่งหามุ่งสร้างมุ่งทำกันขึ้น
มาให้มากไปกว่าที่มีอยู่แล้วอีก **นี่คือความ
บ้ำหลงในทางวัตถุประสงค์มีอย่างนี้ มัวแก้ปัญหา
กันแต่ทางวัตถุประสงค์นี้ มันมีลักษณะอย่างนี้ มี
ผลอย่างนี้ ที่เราเรียกกันสั้น ๆ ว่า การมัว
แก้ปัญหากันแต่ทางฝ่ายวัตถุประสงค์**

อยากจะทำอย่างจริงจังอย่าง
หนึ่งอยู่เสมอเรื่อยไปว่า อนุชนรุ่นหลังเกิด
ขึ้นมา ก็ถูกกระทำให้มีความเข้าใจผิดโดย
ไม่รู้ลึกตัว เหมือนกับถูกมอมให้มึนเมา โดย
ไม่รู้ลึกตัวในการที่จะลุ่มหลงไปแต่ในทาง
วัตถุประสงค์ เราอย่าลืมว่าอนุชนขึ้นมาในโลก
นี้ เขาจะทำตามอย่างผู้ใหญ่โดยไม่รู้ลึกตัว
นี่มันง่ายข้อนี้ ถ้าผู้ใหญ่เป็นวัตถุประสงค์ ลูก
เด็ก ๆ ก็เป็นวัตถุประสงค์ ถ้าผู้ใหญ่เป็นธรรม-
นิยม ลูกเล็ก ๆ ก็เป็นธรรมนิยมขึ้นมาโดย
ไม่รู้ลึกตัวได้ นี่วัฒนธรรมประจำบ้านเรือน
มีอิทธิพลมากอย่างนี้ ทำให้คนเราเป็นอะไร
ตาม ๆ กันไปโดยไม่รู้ลึกตัว แล้วเป็นกันหมด
เพราะฉะนั้น เพียงชั่ว generation เดียวเท่านั้น
ก็เปลี่ยนได้ ยิ่งมาตั้งหลาย generation เรียก
ว่า หลับหู หลับตา เอากันใหญ่ในเรื่องทาง

วัตถุประสงค์ จนกลายเป็นเรื่องวิ้ง เจริญ อย่างวิ้ง
ไม่ใช่อ่างเดิน เป็นอ่างวิ้ง หรืออ่างวิ้ง
เร็ว แล้วก็ไปลงแหงแห่งความร้อนใจ ทั่วไป
หมดทุกหัวระแหง ไม่ยกเว้นใคร โดยที่คน
เหล่านั้นไม่รู้ว่าเป็นเรื่องอะไรกัน หรือ
มันมีมูลมาจากอะไรกัน นี่รู้แต่ว่า **มันมี
ปัญหายุ่งยากไปหมด แล้วก็มัวแก้กัน
แต่ปลายเหตุผิว ๆ ผืน ๆ ไม่ได้แก้กัน
ที่ตัวต้นเหตุอันแท้จริง คือ เรื่องทางจิต
หรือเรื่องทางวิญญาณ**

ที่นี่ เราดูถึงภาพที่มันเป็นอยู่จริง :
การที่ขาดความรู้สภาพที่เป็นอยู่จริงว่า
เป็นอย่างไรนั้น เกิดมาจากการที่มันขาด
ความรู้ทางฝ่ายจิต หรือทางวิญญาณ ข้อ
สำคัญอยู่ตรงที่ว่า **ผู้ที่กำลังประสบความสำเร็จทางวัตถุประสงค์ ทางฝ่ายร่างกายมีเครื่อง
ทุนแรง มีความรู้ทางเทคนิคดี กำลัง
ประสบความสำเร็จทางฝ่ายวัตถุประสงค์นี้ เขา
ก็อึดใจ พอใจ ยินดีตัวเอง นับถือตัวเอง
ในที่สุด นี่คือใจอย่างที่สุด ไปสำคัญเอา
ว่าปัญหาหมดแล้ว นี่แหละความหลง
หรือความโง่อย่างที่สุดมันอยู่ตรงที่
เข้าใจว่าปัญหาหมดแล้วสบายแล้ว ๆ ดี
กว่าผู้อื่นแล้ว จงไปดูความเข้าใจอย่าง
นี้ของประเทศที่อิมพัฒนา สมบูรณ์ใน
ทางพัฒนาและการสังคมสงเคราะห์**

เดี๋ยวนี้ทุกประเทศรวมทั้งประเทศ
เราด้วย ก็ชะเง้อหวังเรื่องความสมบูรณ์ใน
ทางพัฒนา และการสังคมสงเคราะห์ มีการ
กระทำที่ ให้อยู่ดี กินดีเต็มที่ แล้วก็ประกัน
สังคมสงเคราะห์ ให้คนที่ทุกข์พลภาพเจ็บไข้

หรือคนแก่ หรือคนทั่วไปก็ตาม ที่ต้องการประกันสังคมสงเคราะห์ จะให้ทีมงานทำเรื่องให้เหมือนนายดีเรื่อย ถ้าเจ็บไข้ได้ป่วย ก็มี ส่วนกลางที่จะรักษา ไม่ต้องเป็นทุกข์ นอนตาหลับ นี่เขารู้จักกันแต่เพียง ๒ เรื่องนี้ พวกคุณก็กำลังจะมีความรู้ลึกๆ อย่างนี้ และกำลังบูชาเพียงเท่านี้ได้ นี่ผมคาดคะเนเอา แต่แล้วระวังดูให้ดีว่า นั่นยังเป็นเพียงความโง่ความหลงที่สุดอย่างหนึ่งว่า ปัญหาหมดแล้ว ปัญหาไม่มีเพียงเท่านั้น การที่จะทำให้สิ่งต่าง ๆ ทั้งหมดนี้เป็นไปเหมือนกับเครื่องจักร คงจะควบคุมได้ อย่างนี้เป็นความโง่ความหลงที่สุด ที่แท้มันเป็นเรื่องทางจิตใจ ซึ่งจะควบคุมไม่ได้เหมือนเครื่องจักร

คนที่อยู่ดีกินดีแล้ว มีหลักประกันสังคมสงเคราะห์ดีแล้วนั้นแหละ มันก็ยังมีปัญหา ไม่ใช่ปัญหาทางศีลธรรมมันจะหมดไปได้โดยเหตุที่มีการประกันเพียงเท่านั้น แม้ในประเทศที่มีสังคมสงเคราะห์ดี ก็ยังมีความเสื่อมทางจิตใจ ทางศีลธรรม และกำลังเป็นตัวตั้งตัวตีที่จะฆ่ามนุษย์ฝ่ายตรงกันข้าม เมื่อมีความสมบูรณ์ทางวัตถุทางเนื้อหนัง กระทั่งมีความอุ่งใจทางสังคมสงเคราะห์แล้ว ทีนี้ ก็ทีมงานที่จะต้องทำต่อไป ก็คือ จะต้องมีการฆ่าฝ่ายตรงกันข้ามอยู่

นั่นเอง โดยเหตุที่ว่า เขาจะมาเป็นอุปสรรคทำลายความเต็มเปี่ยมสมบูรณ์ทางวัตถุของเรา เขาจะมาเป็นคู่แข่งชั้น กระทั่งเป็นศัตรู กระทั่งทำลายลัทธินี้ที่เราบูชา โดยหาว่าฝ่ายตรงกันข้ามเป็นอุปสรรคเป็นศัตรูของความเป็นอยู่อย่างนี้ คือ ความหลงบูชาความเป็นอยู่อย่างนี้มันมากเกินไป มันมีการทำสงคราม คือ ฆ่ากันต่อไป ต่อไปอีก อย่างไม่มีสิ้นสุด แล้วก็อนตาไม่หลับเหมือนกัน

ข้อที่เอามาหลอกตัวเอง หรือปลอบใจตัวเอง ให้ชื่นชมยินดีอยู่เพียงแค่งินคืออยู่ดี มีการสังคมสงเคราะห์ดีนี้ มันจึงไม่พอ เพราะเหตุนี้ นี่แหละความเจริญทางฝ่ายวัตถุที่ขาดความเจริญในทางฝ่ายจิต ความรู้ทางฝ่ายวัตถุที่ขาดความรู้ในทางฝ่ายวิญญาณ มันให้ผลเพียงเท่านี้ คือ มัวแก้ปัญหากัน แต่ทางฝ่ายวัตถุหรือฝ่ายร่างกาย ยิ่งแก้เท่าไร ปัญหาก็ยิ่งมากขึ้นในทางฝ่ายวัตถุ ที่เรียกว่า วัตถุเพื่อ วัตถุอาละวาด วัตถุครองโลก วัตถุครองจิตใจของมนุษย์จนมนุษย์ไม่เป็นมนุษย์ เป็นมนุษย์วัตถุ เป็นมนุษย์เครื่องจักรอะไรชนิดหนึ่งไป

โลกสมัยนี้กำลังสนใจ และกำลังเจริญไปแต่ในทางอย่างนี้ ที่กำลังทำให้ตัว

เองเป็นเหมือนเครื่องจักรชนิดหนึ่งในทาง
วัดถุ วิชาเทคนิคต่าง ๆ หรือพวก techni-
cians ต่าง ๆ ที่เขามีกันอยู่ คุณดูเถอะมัน
ทำอะไรได้นอกจากทำให้วัดถุเพ้อ คำว่า
เพ้อ นี่คือมันก้าวหน้า จนล้าหน้าเรื่อง
ทางฝ่ายจิตมากเกินไป ผมขอประกาศตัว
หรือจะเรียกว่าออกตัว หรืออะไรก็ตาม
ว่า ผมไม่ได้คัดค้านการเจริญทางวัดถุ
ไม่ได้คัดค้านความเจริญก้าวหน้าทาง
วัดถุ แต่คัดค้านที่มันเพ้อ หรือมันล้า
หน้าความเจริญทางฝ่ายจิตมากเกินไป
นี่คุณดูให้ดี มันคนละเรื่องคนละอัน

ขอคัดค้านความเพ้อของวัดถุที่
ล้าหน้าความเจริญทางฝ่ายจิต แต่ไม่ได้
คัดค้านความเจริญทางวัดถุ เพราะว่าต่อไป
มันอาจจะมามากกว่านี้อีกมาก ในเรื่อง

ความเจริญทางวัดถุนั้น แต่คนควรต้องรีบ
เพิ่มความเจริญทางฝ่ายจิตขึ้นไปให้ทันกัน
มิเช่นนั้นแล้ว วัดถุนั้นแหละมันจะกัดเอา หรือ
มันจะฝังมนุษย์ลงไปเนรกร ในแหวงใหญ่เนรกร

ความเพ้อทางวัดถุนี้ระวังให้ดี
ถ้าความก้าวหน้าทางจิตใจมันไม่ทัน
กัน อย่างประเทศไทยเราหรือประเทศ
ไหนก็ตาม จะพัฒนานั้น พัฒนานี้ จะ
สร้างเขื่อนยักษ์ จะสร้างอะไรก็ได้ จะ
สร้างระบบไฟฟ้าปรมาณูอะไรก็ตาม
แต่ถ้าความเจริญทางจิตใจไปไม่ทัน
กันแล้ว มันจะมีปัญหาเต็มไปหมด นับ
ตั้งแต่มีการททุจริตในการพัฒนานั้นเอง
มีคอร์รัปชันในการพัฒนาตั้งต้นขึ้นมา
ด้วยอย่างนี้ พัฒนาขึ้นมาแล้วก็ยิ่งเพิ่ม
คอร์รัปชันที่ลึกที่ละเอียดยิ่งขึ้นไปทุกที

นี่มนุษย์ชาติที่เคยได้รับเกียรติว่า
เจริญ หรือเป็นสุภาพบุรุษหรือไม่มีความ
คดโกง นี่มันจะหาไม่ได้แล้วในโลกนี้ ใน
โลกมันกลายเป็นประเทศชาติที่มีความ
คดโกง ความทุจริตอะไรก็ตาม ๆ กันไปหมด
เพราะความเพ้อทางวัดถุ หรือเพ้อในการ
พัฒนาทางวัดถุ เพราะฉะนั้น ปัญหามีอยู่
ว่าทำอย่างไร ความเจริญ ความก้าวหน้า
หรือความรู้ทางฝ่ายจิตจะขนานเคียงคู่กัน
ไปกับความเจริญทางฝ่ายวัดถุ เดี่ยวนี้มัน
กำลังทิ้งกันไกล ทิ้งกันไกลจนทิ้งหมดเลย
จนไม่รู้ว่าจะอยู่ที่ไหน เรื่องจิตทางวิญญาณ
ไม่รู้ว่าจะอยู่ที่ไหน เพราะมีความเข้าใจผิด
อย่างเดี๋ยวนีว่า **ไม่มีความสำคัญ สำคัญ**
อยู่แต่เรื่องทางฝ่ายวัดถุ.

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ใคร่ครวญในธรรม

เรื่อง การศึกษา ในยุคปัจจุบัน

โดย...พระอาจารย์เพิ่ม ภาสุโร

๖ จริยพรพุทธศาสนิกชนทั้งหลาย
ณ โอกาสนี้นำเสนอเรื่องเกี่ยวกับการศึกษา
ในยุคปัจจุบันนี้ มีเหตุระหว่างคุณครู
อาจารย์ และนักเรียน นักศึกษาที่เป็นไปใน
ลักษณะไม่ดีไม่งามบางเรื่อง บางกรณี โดยเฉพาะ
เฉพาะในปัจจุบันนี้ มีสื่อสารเทคโนโลยี
ต่าง ๆ มันเจริญมาก

อาตมามองเห็นว่า ระหว่างครู กับ
นักเรียนและนักศึกษา คงจะไม่ง่ายนักที่จะ
ไม่หลงเพลิดเพลिन หรือติดสื่อต่าง ๆ เหล่า
นี้ เพราะฉะนั้น การอบรมสั่งสอน และการ
รับคำสั่งสอนวิชาการ แล้วนำไปปฏิบัติในกิจ
ประจำวันให้ได้รับประโยชน์ครบสมบูรณ์
คงยาก (จึงนำเสนอหัวข้อการศึกษาดังต่อไป)

ท่านผู้อ่านทั้งหลายได้โปรดทราบ
เถิดว่า เมื่อคนส่วนมากในยุคปัจจุบันนี้มัก
มีนเมาในทางวัตถุกามเสียแล้ว ซึ่งระบบ
การศึกษาจัดโดยปุถุชนคนสามัญทั่วไป
มันก็เป็นปี เป็นขลุ่ย เป็นเครื่องไม้เครื่อง
มือ อันเกี่ยวเนื่องด้วยกาม หรือเรียกว่า
วัตถุกามทั้งนั้นเลย

ถึงแม้ระบบการศึกษาจะพัฒนา
ในลักษณะไหน ปฏิรูปอย่างไร ก็เป็นไป
เพื่อเจริญทางวัตถุ คือ หมายความว่า
ตกจมอยู่ในทาสของกามนั่นเอง

คำว่า “ครู” นี้คือ ผู้นำเด็กและ
เยาวชนทุกคน ได้มุ่งพัฒนาจิตวิญญาณ
การปกป้องคุ้มครองในการบริหาร
ชีวิตจิตใจไปสู่ภาวะที่งดงาม ตามหลัก

“...โลกกำลังมุดอยู่ภายใต้ความมืดในสีขาว หรือแสงสว่างในสีดำ...”

พระธรรมคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้ตรงแนวทางสัมมาทิฐิ และครูต้องเป็นปูชนียบุคคลที่ครบสมบูรณ์ทั้งฝ่ายรูปธรรมและนามธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อสันติภาพในสังคมทั่วไป

ระบบการศึกษาสมบูรณ์

ปัญหาเกี่ยวกับเด็กที่เราสอนอย่างปัจจุบันนี้ มันไม่พอหรือทำให้รู้แต่หนังสือและวิชาทำมาหากิน มันไม่พอ ต้องปลูกฝังศีล สมาธิ และปัญญา ให้ไปด้วยกัน ถึงจะเรียกว่า ระบบการศึกษาที่สมบูรณ์เพิ่มพูนปรกติได้

การศึกษายังบกพร่องอยู่ ก็คือมันผิดพลาดไปตรงที่ ต้องการจะให้เพียงรู้หนังสือหรือทฤษฎีต่าง ๆ อันเกี่ยวกับเรื่องปากท้องคือ วิชาชีพ เรื่องทำมาหากิน แต่มิได้นำการศึกษาไปสู่การพัฒนาพฤติกรรมด้านจิตวิญญาณให้มีคุณภาพมากขึ้น

ท่านผู้อ่านทั้งหลาย เราควรทราบด้วยว่า เพียงสอนให้รู้หนังสือ หรือวิชาทำมาหากิน และระเบียบวินัยเล็ก ๆ น้อย ๆ แล้วปล่อยให้ตามยถากรรม ระวังเถอะลักษณะนี้ บางที่ยิ่งเรียนสูงมาก ยิ่งคดโกงมาก ปลิ้นปล้อนได้มากก็มี

ทางที่ดีเราควรวางระบบแนะนำพร่ำสอนในความไม่เห็นแก่ตัว ตั้งแต่วัยอนุบาลวัยประถม วัยมัธยม และอุดมศึกษาให้ตลอดไปทุกวัย ถ้าอย่างนี้ลูกหลักของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แม้แต่ธรรมะระดับโลกุตระธรรมก็ควรพร่ำสอนในลักษณะเดียวกัน

“เด็กและเยาวชนทุกคนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเข้าระบบการศึกษาแนวทางนี้ ลักษณะนี้ และพยายามเน้นให้รักผู้อื่นทุก ๆ คนตลอดไป และรักสัตว์ต่าง ๆ ให้เหมือนกันกับที่รักตนเอง

ที่สำคัญอีกประการหนึ่งเด็ก ๆ ต้องเรียนแต่พอดี อย่าให้มากเกินไปต้องตรงต่อมัชฌิมาปฏิปทา มิเช่นนั้นเด็กจะเจ็บป่วยสมองอาจถึงเครียดต่อเด็ก ถ้าไปเคี้ยวเข็ญ หรือพร่ำสอนในวิชาหนัก ๆ มากเกินไป เรียกว่ามันเกินพอดี

พ่อแม่หลาย ๆ คน อยากให้ลูกเข้าเรียนเร็ว ๆ อายุยังไม่ครบเรียน แต่ก็ส่งให้ไปเรียน และเร่งให้เรียนอย่างรวดเร็วมากเกินไป ระวังจะล่มสลายเสียหายไปหมด เคยเห็นมามากแล้ว ท่านทั้งหลาย”

มันเป็นธรรมดาว่า ถ้าไม่มีครูที่มีอุดมการณ์ ดังที่กล่าวมาในสังคมโลกมนุษย์ จะฉิบหายอันตรายเกิดทุกด้าน จะหาภาวะสำราญปรกติมิได้ ในประเทศไทยหรือทั่วโลกก็ว่าได้ ถ้าคุณครูทำหน้าที่ให้ดีดังกล่าวนั้นแหละเท่ากับยกจิตวิญญาณให้แก่เยาวชนผลดีจะเกิดขึ้น ทำให้เด็กรู้จักดำเนินชีวิตอย่างปลอดภัย เรียกว่า **เป็นไปตามหลักพุทธธรรม เพื่อนำชีวิตที่ประเสริฐ**

ครูคือใคร ?

นี่มันเป็นเรื่องธรรมดาขึ้นชื่อว่า “ครู” แล้วต้องหนัก ต้องเหนื่อย ต้องอดทนลำบาก เพื่อเด็กได้เข้าสู่ความสำเร็จนี้เรียกว่า **ผลงานของปุชนิยบุคคลอันสูงสุดที่ควรภาคภูมิใจ**

แต่อยากจะโทษว่า เพราะครูสอนไม่ดี เด็ก ๆ จึงไม่เห็นครูเป็นปุชนิยบุคคล มงคลจึงไม่เกิด แต่ถ้าครูสอนให้ดี ทำตัวให้ดี อะไร ๆ ดีเด็กจะเห็นครูเป็นปุชนิยบุคคลที่สำคัญ ปัญหามันจะหมด แต่เดี๋ยวนี้มีปัญหาที่จะเผาประเทศให้ไหม้เป็นไฟไป ก็คือว่า เด็ก ๆ ไม่นับถือว่า ครูเป็นปุชนิยบุคคลไม่เคารพครู นี่ตรงนี้ปัญหา ถ้าเป็นไปในรูปแบบนี้

แต่ถ้าครูสอนให้ดี ทำตัวให้ดี มีธรรมะระเบียบวินัยดี ชื่อว่า คุณครูได้เป็นธรรมบุตรอย่างครบสมบูรณ์แล้ว ย่อมมีความสามารถนำเด็กไปสู่ความเป็นพุทธมามกะได้ง่าย ได้ตรงลงตัว แต่ถ้าไม่

...ไม่เป็นธรรมะ ไม่ประกอบอยู่ด้วย ธรรมะ ถึงจะจัดการ ศึกษาอย่างไร ก็คงไม่ได้ รับผลดีเท่าที่ควร...”

ไปในแนวทางนี้คงยากลำบาก ความเป็นครูจะบกพร่อง เพราะไม่มีอุดมคติของความ เป็นครูที่มาตรฐาน จัดการระบบการศึกษา อย่างถูกต้อง

ถ้ามีคำถาม ๆ ว่า “ครูคือใคร ?” ครูคือผู้ยกสถานะจิตวิญญาณ ของโลกให้มีประสิทธิภาพ

เนื่องจากอะไร ? เนื่องจาก ธรรมชาติต้องการ

เพื่อประโยชน์อะไร ? เพื่อ มนุษย์จะมีประสิทธิภาพในการ สร้างสันติสุข

และโดยวิธีใด ? ก็โดยวิธีเป็นครูที่ ถูกต้องอย่างแท้จริงตามอุดมคติของคำว่า “ครู” และมีธรรมประยুক্তเข้ากับความเป็น ครูผู้ทำหน้าที่อย่างมีความสุข ที่เป็นเอกลักษณ์พิเศษที่เรียกว่า **เป็นธรรมบุตรสุด ประเสริฐ**

ท่านผู้อ่านทั้งหลาย ถ้าการศึกษา นั้นผิดธรรมะ มนุษย์ก็มีจิตใจที่ผิดเพี้ยนไป อะไร ๆ ก็จะมีผลไปหมด คือ **เห็นแก่ตัว จักรุนแรงมากกว่าเดิม**

เคยมีท่านผู้รู้กล่าวไว้ว่า การศึกษา ยังสูญเปล่า ในส่วนที่ไม่ทำให้เกิดสิ่ง

ที่จำเป็น ที่จะแก้ไขปัญหามนุษย์ได้ มีจำนวนมากมายเหลือเกินในยุคปัจจุบันนี้

เดี๋ยวนี้เราทำผิดค่อนข้างมาก เพราะเรามีการศึกษาที่ไม่สมบูรณ์ คือ **ไม่เป็นธรรมชาติ ไม่ประกอบอยู่ด้วยธรรมะ** ถึงจะจัดการศึกษาอย่างไร ก็คงไม่ได้รับผลดีเท่าที่ควร

แม้แต่หนังสือก็รู้ไม่ดีไปกว่าสมัยเก่าก่อน แม้แต่อาชีพก็ไม่ได้ทำให้คนเราเป็นสัตบุรุษที่ไว้ใจได้ เพราะหลาย ๆ คนยิ่งรวยยิ่งเห็นแก่ตัว ยิ่งคดโกงเป็นการใหญ่ นี่ล้วนอันตรายต่อสังคมทั้งสิ้น

คนสมัยก่อนเน้น การศึกษานี้แฝดหรือเคียงคู่อยู่กับศาสนาหรือธรรมะเพราะว่าสมัยก่อนพระเป็นผู้จัดการงานการศึกษา มาโดยตลอด ในเอเชียก็ดี ในยุโรปก็ดี ที่ไหนก็ดีพระเป็นผู้จัดการศึกษาให้ทั้งนั้น

แม้ในสมัยศึกษาดำบรรพ์ยังแฝดหรือเคียงคู่กันมาเรื่อย ๆ แต่บัดนี้การศึกษาตกอยู่ในมือของระบบราชการ และงานเอกชน การศึกษาทุกส่วนจึงพრაไป ไม่ขัดต่อการพัฒนาความรู้และพัฒนาชีวิตอย่างเพียงพอ

การศึกษา ๓ ระบบ

ธรรมดาแล้วการศึกษาเรามีเป็น ๓ ระบบด้วยกัน หรือ ๓ ตอน

๑) การศึกษา เพื่อให้รู้หนังสือ และมีสติปัญญานี้อย่างหนึ่ง

๒) การศึกษา เพื่อประกอบอาชีพต่าง ๆ นี่ประการหนึ่ง ประการสุดท้ายก็คือ

๓) การศึกษา ธรรมะสำหรับความเป็นมนุษย์อย่างถูกต้องสมบูรณ์ ที่เรียกว่า **สัมมาทิฐิ** นั่นแหละ

นี่หมายความว่า เรียนหนังสือ แล้วก็รู้อาชีพ และต่อมาก็รู้ธรรมะสำหรับความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ดังกล่าว เมื่อศึกษากันครบทั้ง ๓ ระบบนี้แล้ว ก็มีผลเป็นมนุษย์ที่เต็มความหมายของคำว่า **“เป็นมนุษย์ผู้มีใจสูง”** ไม่มีเสียหายอันตรายต่อตนเองและสังคมโดยทั่วไป

แต่ถ้าการศึกษาขาดธรรมะคือ ขาดศีล ขาดสมาธิและปัญญา นี้เรียกว่า **ขาดสัมมาทิฐิ**

แม้เรียนจบมาสูงก็ยังอันตรายต่อตนเอง อันตรายต่อพ่อแม่ และสังคมทั่วไป ถ้าลักษณะนี้เรียกว่า **ระบบการศึกษาหมาหางด้วน**

ทางด้านนั้นอย่างไร ? คือ ประเทศใหญ่ ๆ ที่มีอำนาจจัดการงานศึกษา ครั้นมาถึงยุคที่วัตถุนิยม มันเจริญสูงสุด วัตถุนิยมมีอำนาจมากกว่าอะไร ๆ ทั้งหมด

อาตมาใช้คำว่า วัตถุนิยม สมัยนี้หมายถึงความก้าวหน้าทางวัตถุกาม คือเทคโนโลยีต่าง ๆ มาถึงเอานิสัยจิตใจของคนกมลสันดานไปอย่างราบคาบไปหลงใหลในวัตถุกามนั้นเสียหมด

นี่เหมือนกับ กับ (ดัก) ที่คุมจับเอาทางหมาขาด ๆ จนตัวลงไป ประเทศชาติที่จัดการศึกษาที่พ่ายแพ้แก่อำนาจของวัตถุนิยม ก็เขี่ยธรรมะหรือศาสนาออกไปจากระบบการศึกษา นี้เรียกว่า “กับ” คือ วัตถุนิยมจับเอาทางหมาตัวนั้นขาดไปแล้ว จึงกลายเป็นหมาทางด้านนี้ตั้งแต่บัดนั้นมาจนถึงบัดนี้

ปรากฏว่า ชาติที่จัดระบบการศึกษาอย่างหมาทางด้านนี้เหมือนกัน ชาติอื่น ๆ ก็พลอยหลงใหลในอำนาจของวัตถุนิยมนั้น ๆ แล้วเขี่ยธรรมะหรือศาสนาออกไปจากระบบการศึกษาอย่างน่าใจหาย เป็นการจัดการศึกษาอย่างหมาทางด้านนี้มากยิ่งขึ้น ๆ ทุกที่ ประเทศเล็ก ๆ ทนไม่ไหวก็เอาอย่างตามอย่าง จนถึงกับว่า การศึกษาทั่วโลกมันกลายเป็น ระบบการศึกษาหมาทางด้านนี้ไปทั้งนั้นเลย

ไตรสิกขา

บรรพบุรุษเคยกล่าวไว้ว่า ผิดกับคนสมัยก่อน เมื่อสมัยโบราณนั้น พอพูดว่า

“ศึกษา” ศึกษาอย่างนี้แล้วก็หมายถึง สิลสิกขา จิตตสิกขา และปัญญาสิกขา คือ

ทำให้ถูกต้องทางกาย ทางวาจา นี้เรียกว่า สิลสิกขา

ทำให้เกิดความถูกต้องทางจิต ทางวิญญาน เรียกว่า จิตตสิกขา

ทำให้เกิดความถูกต้องทางความคิดเห็น หรือสติปัญญา ความรู้ ก็เรียกว่า ปัญญาสิกขา

ถ้ามีสิกขาหรือศึกษาอย่างนี้ ลักษณะนี้ในโลกก็ไม่มีปัญหา แต่กลับได้ประโยชน์ เพราะตรงต่อหลักธรรมอย่างถาวร

แต่ ณ บัดนี้เด็ก ๆ ทั้งหมดไม่ได้รับการศึกษอบรมทางธรรม ทางศาสนาอย่างนี้ เขาก็ไม่รู้ที่จะกลัวบาป ไม่รู้โทษพิษภัยจะตามมาแก่ตัวเขาเองก็ไม่รู้ และไม่มีชีวิตจิตใจที่จะพอใจในบุญกุศล หรือความดีต่าง ๆ ไม่มี

ปัจจุบันนี้ ไม่รู้ว่าสอนกันอย่างไร ทำให้เด็ก ๆ ไม่รู้บาปบุญคุณโทษ ประโยชน์มิใช่ประโยชน์ และคุณค่าของพระธรรมอย่างไรเขาไม่รู้ หรือเด็ก ๆ บางคนไม่เชื่อเลยก็มี นี่เป็นอย่างมาก

สอนกันอย่างไร จนในโลกนี้ไม่มีใครรักใคร่ ความรักผู้อื่นนั้นหายาก หามาทำยากหยอดตา ก็แทบจะหาไม่ได้ มีแต่การเอารัตเอาเปรียบผู้อื่นค่อนข้างมาก

ส่วนใหญ่การศึกษาไปเป็นทาสช่วงใช้ คือ รับใช้เศรษฐกิจ ใช้นักการเมืองหรือรับใช้กิเลส แต่ไม่ยอมรับใช้ธรรมะ ไม่รับใช้ศีลธรรม และไม่ไปเพื่อมนุษยธรรมอย่างที่เคยมาแต่ก่อน นี่ล้วนก่อปัญหา ทั้งนั้นแหละท่านทั้งหลาย

ปราชญ์ทางธรรมท่านเห็นว่า การศึกษาในขณะนี้มิได้ทำให้คนมีการบังคับตัวเอง หรือควบคุมตนเองเพื่อความมีศีลธรรม จริยธรรมที่เพียงพอ ด้วยเหตุนี้ นิสัยจิตใจของเยาวชน จึงกระด้างกระเดื่องต่อพ่อแม่ และสังคมค่อนข้างมาก

นี่ก่อปัญหาไหลไปสู่ความวินาศด้วยพฤติกรรมต่าง ๆ มันเป็นธรรมดาเมื่อให้การศึกษาที่ไม่ประกอบไปด้วยศีลธรรมอย่างเหมาะสมหรือเพียงพอ ก็ยิ่งสร้างอันธพาลทั่วบ้าน ทั่วเมือง เหมือนปัจจุบันนี้ค่อนข้างมาก เมื่อจัดระบบการศึกษาแบบที่ไม่มีธรรมะอย่างนี้ นี่ก็จะไม่ให้เกิดประชาธิปไตยอันแท้จริงขึ้นมาได้เลย เพราะว่าสร้างเหตุปัจจัยมาขัดขวางเสียแล้ว

กล่าวบาป...กล่าวบุญ

กล่าวต่อไปว่า ที่จำเป็น คือ เราจะต้องบริหารจัดการศึกษาให้เด็ก ๆ ของเรา ได้กล่าวบาปกล่าวบุญ เท่านี้ก็พอ เรียกว่า สัมมาทิสฺฐิ ดำริชอบ ฯ

ลูกเด็ก ๆ ลืมตาขึ้นมาในโลก ๒-๓ ขวบ เรียนชั้นอนุบาล สิ่งแรกต้องสอนเขา

นั่น ไม่ใช่ ก ข ก กา สิ่งแรกที่จะต้องสอนแก่นั่น ต้องสอนให้สอนให้รู้ว่า มารตาคืออะไร ? บิดาคืออะไร ? เราอยู่ได้ด้วยอะไร ? และอะไรเป็นสิ่งสูงสุดของมนุษย์ ? ให้เขารู้จักสิ่งที่เรียกว่า “บุญ”

เป็นพื้นฐานอยู่ในจิตใจเสียก่อน แล้วค่อยเรียน ก ข ก กา กันทีหลัง ก็จะเป็นมนุษย์ที่ปลอดภัย

ปลอดภัยสำหรับตัวเองเขา และปลอดภัยสำหรับสังคมทั่วไป นี่แหละมันสำคัญอย่างนี้

ท่านผู้รู้เคยได้เตือนไว้ว่า ดูเหมือนว่ายุคนี้การศึกษาไม่ค่อยถูกต้องสักเท่าไร จะสังเกตเห็นว่า เหตุผลที่ทำให้เรามีนักการเมืองที่ต่อสู้เพื่อกิเลส ทำหน้าที่เพื่อตัวเอง หรือกลุ่มของตัวเอง พรรคพวกของตนเองนี่ค่อนข้างมาก มีทั่วไป ไม่มีการต่อสู้เพื่อศีลธรรม จริยธรรม วัฒนธรรม หรือต่อสู้เพื่อเอกลักษณ์ไทยไม่มี

การศึกษาที่แท้จริงนั้นต้องเข้าสู่อุดมการณ์ คือ ทำให้คนได้กลายเป็นมนุษย์ผู้บรรเทาหาคะได้ บรรเทาโทษได้ และบรรเทาโมหะได้บ้าง พอประมาณ เพราะมีสติสัมปชัญญะ และหิริโอตตปะคคยกำกับจนเรียกว่า เป็นมนุษย์เป็นได้เพราะใจสูง มุ่งผลดีชีวิตเพื่อพระธรรม

เหตุมีว่า นิสัยคนไทยในอนาคต ก็คือ เด็ก ๆ ในสมัยนี้ เวลาถ้ามีความรู้คู่คุณธรรม ให้เพียงพอดังที่กล่าวมาแล้วนั้น

สังคมโลกมนุษย์จะนำอยู่ นำปรารถนากว่านี้
มันเป็นธรรมชาติความจริงมีอยู่ว่า
การศึกษาสามารถจะแก้ปัญหาทุกอย่าง
ในโลกได้ ถ้าการศึกษานั้นมันถูกต้อง
ตรงต่อหลักศีลธรรม จริยธรรม และ
ปัญญานำมาปฏิบัติที่กาย ที่วาจา และ
ที่ใจ เรียกว่า เป็นไปเพื่อสัมมาทิฐิ นี้จะ
ไม่ผิดหวังอย่างแน่นอน ยังพอผ่อนผัน
ความผิดพลาดได้บ้าง

กิน-กาม-เกียรติ

ปราชญ์ทางธรรมได้กล่าวไว้ว่า
วิชาในภาษาบาลีนั้น ดีมีความดับทุกข์ได้
โดยเฉพาะเรื่องดับทุกข์อย่างเดียวก็นพอ
แต่ส่วนวิชาในภาษาไทยนั้น มิได้มุ่งที่การ
ดับทุกข์ โดยตรงแต่อย่างใด แต่มุ่งส่งเสริม
กิเลสตัณหา อูบาทาน มุ่งงานโลกียะ หรือ
ความพอใจในทางเนื้อหนัง ทางแห่งความ
ลุ่มหลง หรือเรียกว่า กิน-กาม-เกียรติ
นั่นเอง มุ่งบรรเลงแต่อย่างนั้น

โดยความเป็นจริงแล้วมีอยู่ว่า วิชา
แนวทางธรรมเป็นเหมือนกับเพชรอัน
ล้ำค่า ท่านทั้งหลาย เป็นเรื่องจิตที่
บริสุทธิ์ นี่มันส่องแสงได้ เพราะมันเป็น
เรื่องของจิตที่มีคุณภาพในบุคคลนั้น ๆ
ที่ได้พ้นจากการฝึกมา

ส่วนวิชาทางโลกนี้ เหมือนกับ
ก้อนอิฐ มันเป็นวัตถุ มันไม่ส่องแสง
แต่อย่างใด โปรดเข้าใจด้วยเถิด

นี่มันเป็นธรรมดา ๆ ว่า วิชาจะไม่มี
โอกาสส่องแสงได้เลย เพราะหลักวิชา
การทางโลกอย่างนั้น มักเป็นไปเพื่อ
ความเพลิดเพลีนลุ่มหลงในเรื่องกิน
กาม เกียรติ อย่างหนาแน่นตลอดเวลา
ชักพาให้ยุ่ง

ปัจจุบันนี้มนุษย์เรากำลังมีวิชา
ที่สอนอยู่ในสถานการศึกษา ส่วนใหญ่
เพื่อสนองกิเลสตัณหาอูบาทานของ
มนุษย์เรา อย่างรุนแรงที่สุด ๆ นี้ผลผลิต
ที่ออกมา

อันที่จริงแล้วอิสรภาพด้วยสติ ปัญญาที่มีความสำคัญมาก ทั้งฝ่ายโลก และฝ่ายธรรม แต่ความมั่นคงต้องถือว่า ฝ่ายธรรมนี้มีประโยชน์สูงสุด ประเสริฐ กว่าใด ๆ ทั้งหลาย

แต่คนส่วนใหญ่ประพฤติดังใจไม่มี อิสรภาพทางสติปัญญา แต่มาเผยอหน้า ขึ้นมาแก้ปัญหาลังคมในบ้านเมือง หวังให้สงบสุขพันทุกซกัษัย เป็นไปได้หรือ ๆ ผลปรากฏว่า แก้ไป แก้มา ไฟลุกไหม้ทั่วบ้าน ทั่วเมือง จนกระทั่งเดี๋ยวนี้อะไรก็ยังไม่จบ นี้แล้วจะว่าอย่างไรท่านทั้งหลาย

การศึกษาหลับลัทธิ

สักจะความจริง มีอยู่ว่า การศึกษา ในโลกนี้ มันกำลังอยู่ในฐานะเหมือนหลับลัทธิ บ้า ๆ บอ ๆ ก่อเหตุผิดพลาด คือ ไปเรียนสิ่งที่ไม่ต้องเรียนนั้นมากเกินไป นี่หมายความว่า ระบบที่ให้การศึกษาที่เป็น ส่วนไม่ได้อาศัย ใช้ประโยชน์อะไรไม่ได้เลย มันมีมาก มันมากเกินไป เช่น ดวงอาทิตย์ บนดวงจันทร์ บนอวกาศอย่างนี้ โลกที่เรา อาศัยอยู่ เหล่านี้มีความเป็นมาอย่างไร มี ลัทธิฐานอย่างไร มีหน้าที่อย่างไร และมี ผลกระทบต่อมนุษย์ลักษณะไหน เหล่านี้ เป็นต้น นี่เห็นไหม ? ไม่เกิดประโยชน์ต่อ การดำเนินชีวิตประจำวันอะไรเลยใช้ไหม ?

เราต้องสังเกตดูบ้างว่า ระว่างเด็ก ๆ ของเราตอนเมื่อยังเล็ก ๆ อยู่ก็ดี กิริยามารยาททุกอย่าง ว่านอนสอนง่ายไปทุกอย่าง ถึงจะซุกซนบ้างก็ถือว่ายังไร้เดียงสา

แต่เราไม่มีวิชาที่จะปกป้องคุ้มครอง หรือเรียกว่า เช่นชกกีเลสถมหา แต่อย่างใด นี่เรียกว่า โลกกำลังมุดอยู่ภายใต้ความมืดในสีขาว หรือแสงสว่างในสีดำ ด้วยเหตุนี้จึงช่วยกันรีบกระทำให้ ศีลธรรมนั้นได้กลับมา ประมัตถธรรมนำ กลับมา ด้วยการจัดแจงปรับปรุง ปรับปรุงวิชานั้นเสียใหม่ ให้กลายเป็น วิชาที่สมบูรณ์ แต่สังเกตดูยุคปัจจุบันนี้ ปัญหาของมนุษย์นับวันแต่จะไปในทิศทาง ที่รุนแรงยิ่งขึ้น ๆ ดาษตื่นไปทั่ว เพราะ ความก้าวหน้าเจริญรุ่งเรือง ของสิ่งที่เรียกว่า การศึกษาที่นำพาให้เพลินในกามคุณ ทางอายตนะทั้งสิ้น

ปัญหาของเด็ก ๆ ธรรมดา พอเข้าโรงเรียน ได้ไม่เท่าไรนิสัยก็เริ่มเปลี่ยนไปแล้ว มักเปลี่ยนไปในแง่ลบก็มี นี่เพราะอะไร ๆ ใครตอบได้บ้าง

กล่าวต่อไปว่า การเรียนของเด็ก ๆ หรือเราท่านทั้งหลายนั้นยังไม่ค่อยถูกต้องสมบูรณ์ในหลักศีลธรรมมากนัก จึงทำให้หลาย ๆ คนไปหลงไสยศาสตร์ ดำเนินชีวิตผิดพลาดมามากแล้ว

แนะนำต่อไปว่า คำว่า “ตถตา” คือ เช่นนั่นเอง ๆ คำนี้ แม้แต่เด็ก ๆ ก็ควรจะได้รับคำสั่งสอนว่า “มันเป็นเช่นนั้นเอง ๆ แหะลูกหลานเอ๋ย”

อะไร ๆ ทุกอย่างมันเป็นเช่นนั้นเอง ให้มากเข้าไว้ ให้พอเข้าไว้ อย่าได้ไปหลงรัก-หลงโกรธ-หลงเกลียด-หลงกลัว-หลงวิตกกังวลอาลัยอาวรณ์-อิจฉาริษยา-หึงหวงอะไรจนเกินไป นี่เหตุปัจจัยนำมาซึ่งทุกข์โทษ ถ้าไปยึดมั่น หรือเรียกว่าถือสาหาความเหล่านั้นมากเกินไป

ได้สังเกตเห็นว่า ขณะนี้ที่โรงเรียนมิได้สอนกันว่า เป็นมนุษย์กันอย่างไร จึงจะไม่เลวกว่าสัตว์เดรัจฉาน เพราะเดี๋ยวนี้เห็นเด็ก ๆ บางคนมีนิสัยที่เลวร้ายกว่าสัตว์เดรัจฉานก็มี นั่นเพราะอะไร ใครตอบได้บ้าง ?

บรรพบุรุษเราเคยกล่าวเตือนไว้ว่า เดียวนี้การศึกษาทุกสถาบัน และทุกประเภทให้โอกาสแก่ความเห็นแก่ตัวค่อนข้าง

ข้างมาก เช่น ภูเก็ต ภูเก็ต ภูเก็ต ภูเก็ต ภูเก็ต มีอำนาจ เมื่อการศึกษามามุ่งมั่นแต่จะส่งเสริมอย่างนี้ ลักษณะนี้ ไม่ส่งเสริมความมีศีลธรรม ไม่ส่งเสริมจริยธรรม เพื่อนำมาปฏิบัติก่อให้เกิดความดี ความงาม อย่าให้เกิดโทษแก่ตน-ท่าน เพราะเราทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตายด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น การอยู่กินจงอย่าประมาท

และเตือนต่อไปอีกว่า คำว่า “ครู” คือ ผู้ทำหน้าที่เปิดประตูทางวิญญานนี้หมายความว่า ภาวะจิตวิญญาน หรือสติปัญญา ของเด็ก ๆ เขาอยู่ในคอกแห่งความไม่รู้ ครูมาช่วยทำหน้าที่เปิดคอกให้เด็ก ๆ ได้รู้และรู้อย่างถูกต้อง

ครูมิใช่เป็นผู้รับจ้างสอนหนังสือ แต่หน้าที่ของครูต้องเป็นผู้นำทางด้านสติปัญญาวิชาการต่าง ๆ และกิริยามารยาท เป็นโอกาสพัฒนาเด็กทั้งทางกาย วาจา และด้านจิตใจ อุปนิสัยต่าง ๆ ให้อยู่ในแนวทางหลักศีลธรรม จริยธรรม เรียกว่า นำประโยชน์มาสู่ตน สู้สังคมตลอดไป และความจริงมีอยู่ว่า

อันที่จริงแล้วอิสรภาพ
ด้วยสติปัญญา
มีความสำคัญมาก
ทั้งฝ่ายโลกและฝ่ายธรรม
แต่ความมั่นคงต้องถือว่า
ฝ่ายธรรมนี้
มีประโยชน์สูงสุด....”

การศึกษายังไม่เพียงพอ

การศึกษาที่เด็ก ๆ ได้รับความ
โรงเรียนในวันหนึ่ง ๆ มันไม่พอหรอก
เพราะฉะนั้น พ่อแม่ ทุกบ้านนั้นแหละ
ต้องเตรียมต่อทางสุนัขไว้ให้ลูก
หลานที่กลับมาจาก รร. พอคำสั่งก็
เรียกมาพูดกัน อบรมสั่งสอนกันทุก
คืน ทุกวัน นี่เป็นการต่อทางสุนัขของ
การศึกษา ให้ลูกหลานของเราให้ดี
งามตามแนวทางธรรมเรื่อยไป

บางคนเรียนจบปริญญาตรี-โท-
เอก แต่นิสัยจิตใจกระด้างกระเดื่องต่อพ่อ
แม่ ต่อผู้เฒ่า เพราะหลงมัวเมาตัวเองว่า
เรียนจบมาสูงกว่า เรียกว่า หลงตัวเอง
ไม่เชื่อฟังใคร ๆ ทั้งนั้น มักทำอะไร
ตามอำเภอใจ ไม่เกรงความชั่ว ไม่
กลัวบาปกรรม นี่เพราะไม่ได้เรียน
มาเพื่อจิตใจสูง มิได้เรียนมาเพื่อ
พัฒนาอุปนิสัยในทางธรรม

เหมือนคำที่กล่าวว่า ความรู้ต้อง
คู่คุณธรรม อีกประการหนึ่ง การ
ศึกษายังเจริญด้านวิชาการจน
ล้มหลามหัวสมองเขาวงกต แต่แปลก
ว่า ทำไมหมู่เยาวชนส่วนใหญ่มาก่อ
เรื่องร้ายอันตรายต่อพ่อแม่ ทั้งผู้
มีพระคุณทั้งหลาย และต่อสังคม
ส่วนรวมก็มากมาย นี่เพราะอะไร ?

ผู้มีส่วนบริหารการศึกษาไม่รู้ว่าไป
หรือฉลาด ที่มีการขัดขวางวิชาธรรมะ ไม่

ให้สั่งสอนมาก เหมือนแต่ก่อน เดี่ยวนี้มีบ้าง
เล็กน้อยนิดหน่อย และดูเหมือนจะไม่ให้
ความสำคัญเท่าไรเลย ยุคปัจจุบันนี้มัน
เปลี่ยนแปลงไปในทางที่จะทำให้พระธรรม
ของพระพุทธศาสนาลดน้อยถอยลงไป ๆ

บางคนยิ่งเรียนสูงยิ่งโง่ เรียนจบมา
สูงแต่ชอบสูบบุหรี่จัด ชอบกินเหล้ามาก
ทำตัวเป็นคนเจ้าชู้ ขี้โกรธ เกลียดพ่อแม่
ตนเองก็มี เมื่อไม่ได้ตั้งใจ และไม่มีการงาน
ทำที่เป็นหลักแหล่งแต่อย่างใด จบสูงแล้ว
ยังต้องอาศัยพ่อแม่กิน เวิร์กรรมแท้ ๆ

ความจริงแล้วการศึกษา
นี้ ควรตรงตามธรรมชาติให้มาก
ขึ้นจะดีกว่า เช่น รับผิดชอบดูแล
พฤติกรรมกายตนเองให้ดี
พฤติกรรมการพูดให้ดี และรับ
ผิดชอบดูแลจิตใจของตนให้ดี

เหล่านี้ขออย่าให้กระทบกระทั่งผู้อื่น
ถ้าอย่างนี้ภาวะจิตจะสูงขึ้นตรงต่อความ
สะอาด-สว่าง และความสงบ ถูกต้องระบบ
ศึกษา ต้องพัฒนาให้ระมัดระวัง ระวังกิเลส
หรือเรียกว่าต้องบังคับกิเลสไว้ให้ได้
ต้องปรับใจให้เป็น ในแนวทางพุทธธรรม
ให้ยิ่งขึ้น

ดังกล่าวแล้วว่า ระบบการศึกษา
คือ เครื่องมือปั้นโลก ปั้นสังคม เป็น
เครื่องมือปั้นมนุษย์ หรือที่เรียกว่า
หล่อหลอมมนุษย์ ให้เป็นอยู่อย่างเอื้อ
เพื่อเผื่อแผ่กัน ร่วมด้วยช่วยกัน ไม่

กล้าเอาเร็ดเอาเปรียบกัน เพราะว่า มันเป็นบาปมาก เลวมาก

ท่านผู้รู้ชี้แนะนำไว้ว่า การศึกษา ที่มาในแนวทางหลักพุทธธรรม นี้ มันปกป้องคุ้มครองไม่ให้นิสัยจิตใจ ไปหลงเสพติดในวัตถุกามทั้งหลาย ที่หลอกล่ออยู่

กล่าวต่อไปว่า การศึกษาอย่า เมาปรัชญา จักพาให้ลืมตัวมัวเมา เพราะหลงในความรู้ของตนเอง แล้วจะเอาตัวไม่รอด (รอดทางจิต)

เราพุทธบริษัทต้องยึดหลักพุทธ-ธรรมมาเป็นที่พึ่งในสัมมาทิฐิ มิเช่นนั้นอาจ หลงทางได้ การเรียนแบบไทยเรา นี้ไม่เคย เป็นปรัชญาล้วน ๆ อาจผิดเพี้ยนไปได้ เพราะ มีแต่การเปรียบเทียบไม่เป็นญาณทัศนะ ในการเห็นแจ่มแจ้งในสัจจะนั้น ๆ

กล่าวต่อไปว่า ต้องสามารถรู้และ เห็นชัด เมื่อเกิดปัญญาผิดพลาด กับ บุคคลอื่น หรือในหน้าที่นั้น ๆ และจน มีความสามารถแก้ปัญหาเหล่านั้นได้ ด้วยสันติวิธี นี้แนวทางธรรม มิใช่รู้ธรรม สำหรับไว้พูด ไว้รอดคน แต่เราต้องมี ธรรมะสำหรับบรรเทากิเลส หรือให้พ้น จากกิเลส นี้คือทางอันประเสริฐที่สุด

ถ้าแนวทางสัมมาทิฐิแล้ว การ ศึกษาไม่ต้องลงทุนมากไม่ต้องจ่ายแพง แต่ใช้จ่ายในมัชฌิมาปฏิปทา (ทางสาย กลาง) แต่เพียงรักษาไตรทวารมิให้ผิด พลาดดังกล่าว

การศึกษาต้องไม่ฟุ่มเฟือย

ระบบการศึกษาต้องไม่ฟุ่มเฟือย ไม่เพ้อ หรือเพ้อเจ้อในวิชาที่ไม่จำเป็น และ ไม่เห็นธรรมะสัจจะ ความจริง เราเรียกว่า สิ่งแปลกปลอมมาทั้งนั้น

ยุคปัจจุบันต้องจัดการศึกษา ที่มีรากฐานในทางธรรมะให้หยั่งลึก ลงไปในสันดานของเยาวชน ทุก ๆ ระดับ สังคมถึงอยู่รอดจากสิ่งเลวร้าย

ถ้าตรงต่อสัมมาทิฐิแห่งการศึกษา ถ้าจัดการศึกษาชนิดที่หวังผลเพื่อให้ได้คน ดี ๆ ยิ่งกว่า ที่จะให้ได้คนมีเพียงความรู้ แล้วดูแลตัวเองไม่ได้ มักอันตรายต่อสังคม ต่อโลก นี้สำคัญมากญาติโยม

จงสร้างจิตวิญญาณหรือทัศนคติที่ ดี ให้แก่นักเรียนเถิดจะประเสริฐกว่า ถ้า ไปให้เรียนแต่หนังสือ หรือวิชาการต่าง ๆ นี้ช่องทางแห่งความไม่ถูกต้อง ตรองเห็น ประโยชน์ที่ดิ่งตามหลักธรรม

แต่ยุคปัจจุบันปรากฏว่า การศึกษา สมัยนี้ ส่วนใหญ่ให้เก่งทางด้านจินตนาการ คิดนึก การคำนวณ หรือปรัชญาอะไรเหล่านี้ มันมากเกินไป จึงก่อให้เกิดไขว่เขวไปในทางที่ จะเอาเปรียบผู้อื่น หรือเห็นแก่ประโยชน์ ส่วนตนเป็นสำคัญ

เมื่อเหตุผลมาในลักษณะนี้ ต้อง จัดการให้อนุชนทั้งหลาย ได้รู้จักสิ่งที่เป็น เบื้องอกของศาสนา คือ เบื้องอกของ ธรรมะ ที่คละเคล้าเพิ่มขึ้นมาเรื่อย ๆ

ด้วยเหตุนี้ จึงต้องมีสติ มีปัญญา แยกแยะให้ออกว่า ไหนธรรมะเทียม ลักษณะไหนธรรมะแท้ ให้แน่นนอนเสีย ก่อนถึงจะดี

แต่เมื่อผลปรากฏว่า ระดับอุดมศึกษา หลงบำเรอภาพในการแต่งตัว ของใช้ ต่าง ๆ รวมทั้งระเบียบวินัย และกิริยามารยาทใด ๆ ไม่ค่อยเกรงใจใคร แม้ชนบ ธรรมนิยมประเพณีต่าง ๆ ไม่ค่อยเคารพ หันมาคบคนพาลก็มี ถึงขั้นไม่เชื่อฟัง คุณบิดา มารดา ครูบาอาจารย์ และ บางคนไปหลงไหลสิ่งเสพติด และก่อเรื่อง ยกพวกตีกัน ต่างสถาบันก็มีบ่อย ๆ ถึง ขั้นฆ่ากันตายก็มี

เห็นไหม ? การศึกษาในยุคนี้ที่ว่า ดีก้าวหน้า ที่แท้กำลังดำเนินไปสู่ความ หายนะทางศีลธรรม วัฒนธรรม อยาก จะเรียกว่า กำลังเดินไปสู่เหว เพิ่มกิริยา เลวมาก

บางท่านไปสังเกตเห็นว่า ห้องสมุด หลาย ๆ ที่ยังเต็มไปด้วยหนังสือที่มนุษย์ ไม่ควรอ่าน นี่หมายความว่า มีมากประเภท หนังสือที่ย่อยในกามารมณ์ หรือกามคุณ ต่าง ๆ ทั้งหนังสือประเภทแพชั่นหลากหลาย และหนังสือที่ชักชวนให้ลุ่มหลง ไหลไปกับ พวกไสยศาสตร์ก็มาก นี่เป็นต้น

ถ้าจัดระบบการศึกษา หากเน้น ให้มากด้านศีลธรรม หรือปรมาัตถธรรม ปัญหาทุกอย่างจะไม่เกิดขึ้น ไม่เกิดโดย ปริยาย เรียกว่า แก้ปัญหาถูกจุด จะ อยู่อย่างมีความสุขได้พอสมควร

แต่ว่าเมื่อการศึกษาไม่เป็นไปเพื่อ ศีลธรรม หรือธรรมะเป็นเบื้องหน้าแล้ว เด็ก ๆ ของเราก็หมดทุกอย่าง คือ หมด สมรรถภาพ หมดกำลัง หมดอะไรทุกอย่าง ที่จะต่อสู้กับสิ่งที่มายั่วให้เขาทำบาป นี่ล้วน อันตรายต่อบ้านเมืองทั้งนั้น

กล่าวต่อไปอีกนิดหนึ่งว่า ถ้าใคร ไปอ่านหนังสือดังกล่าวนี้ อุปมาเหมือน ไปเกี่ยวข้องเชื่อโรคที่ร้ายแรง ถ้าใครไป อ่าน ไปดู มีหรือจะพ้นจากเชื่อโรคไปได้ ถ้าอย่างนี้อย่าดู อย่าไปอ่านจะดีกว่า

อยากชี้แนะว่า มั่นธรรมาคน เราจะมีจิต วิญญาณ ที่สูงได้ พุทธิกรรมดีได้ก็เพราะมีความรู้ที่ ถูกต้อง ในด้านธรรมะให้เพียงพอ เรียกว่า ความรู้ต้องคู่กับคุณธรรม สัมมาทิฐิตลอดสาย ลุล่วงได้แน่นอน เจริญธรรม.

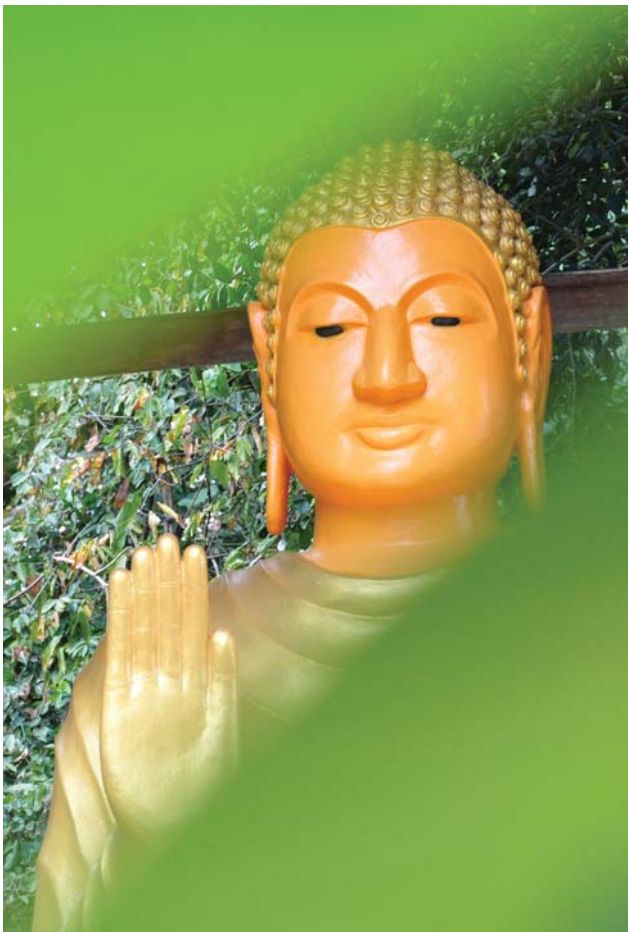
(จากแนวทางพุทธทาส)

ระเบียบจิต

โดย...เรื่องของ “กู”

ปฏิบัติธรรมในชีวิตประจำวัน ตอนที่ ๑

ก่อนที่เราจะเข้าสู่เนื้อหาของเรื่องขอทำความเข้าใจเรื่องของภาษากัน เป็นเบื้องต้นก่อน คือ คำว่า “บุญ กุศล และบารมี”^๑

คำว่า บุญ มีความหมายที่สำคัญอยู่ตรงที่ตรงกันข้ามกับบาป ดังนั้น โดยหลักทั่วไปจึงถือว่าบุญเป็นเครื่องชำระบาป เมื่อชำระบาปได้ก็ทำให้สบายใจ เพราะฉะนั้น เมื่อกล่าวโดยผล บุญก็เป็นชื่อของความสุข ความสบายใจ ความพอใจ ความอึดใจ นั่นเอง

แต่ความหมายของคำว่า บุญที่คนทั่วไปเข้าใจกลับเป็นไปเพื่อการได้กลับมาเกิดอีก ไม่ว่าจะเกิดในสวรรค์ หรือให้เกิดมารวยเกิดมาสวยหล่อ จนทำให้เกิดการเมาบุญและเป็นไปเพื่อกามคุณห้า คือ รูปสวย ๆ เสียงเพราะ ๆ รสอร่อย ๆ กลิ่นหอม ๆ สัมผัสนุ่ม ๆ ซึ่งเป็นเครื่องล่อให้กลับมาเวียนว่ายตายเกิดกันต่อไป ทั้งที่สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ควรละเสีย

^๑ พจนานุกรมธรรม ฉบับพุทธทาส หน้า ๒๕, ๑๒๙.

คำว่า กุศล แปลว่า ความ
ฉลาดก็มี หรือแปลอีกอย่าง
หนึ่งว่าตัดหญ้ารกก็มี มันมี
อาการเหมือนกับล้างบาป

คำว่า บารมี เครื่องใช้ข้าม
เครื่องให้ข้ามไปฝั่งโน้น, ฝั่งโน้น
ก็คือ นิพพาน, หรือเครื่องทำให้
เต็มเปี่ยมบริบูรณ์ ถ้าเรามีบารมี
มาก ก็คือว่า เราได้สะสมสิ่งที่เป็น
ประโยชน์ไว้มาก; เช่น เรา
ให้ทานมาก เราก็มีบารมีในทาง
ทานนั้นสะสมไว้มาก, มันก็ง่าย
แก่การที่จะสลัดสละความยึด
มั่นถือมั่น เป็นต้น

คราวนี้เมื่อเรารวมทั้งสาม
ความหมายเข้าด้วยกัน ก็จะได้ความ
หมายว่าเครื่องละบาปอันทำให้เกิด
ความเกลี้ยงเกลาหรือความสะอาด
แก่จิต เพื่อให้เกิดความเหมาะสมหรือ
ความเบาในการข้ามไปยังฝั่งแห่งพระ
นิพพาน ฉะนั้น การสั่งสม บุญกุศลและ
บารมี ก็แค่เพียงใช้ประโยชน์ในการข้าม
ฝั่ง ไม่ใช่สั่งสมเพื่อจะยึดถือเอาไว้ว่าเป็น
ของกูโดยไม่ยอมปล่อยยอมวาง ดังมี
พระพุทธดำรัส^๒ ดังนี้ คือ

อย่ายึดถือติดแน่นในธรรม
แต่จงใช้เพียงเป็นเครื่องมือ ภิกษุ
ท.! เปรียบเหมือนบุรุษเดินทางไกล
ไปพบแม่น้ำใหญ่ : ฝั่งข้างนี้ก็เต็มไปด้วย
อันตรายน่ารังเกียจ น่ากลัว ฝั่ง
ข้างโน้นปลอดภัย แต่เรือหรือสะพาน
สำหรับข้าม ไม่มีเพื่อจะข้ามไป เขา
ใคร่ครวญเห็นเหตุนี้แล้ว คิดสืบไปว่า
“กระนั้นเราพึงรวบรวมหญ้าแห้ง ไม้
แห้ง กิ่งไม้ และใบไม้มาผูกเป็นแพ
แล้วพยายามเอาด้วยมือและเท้า
ก็จะพึงข้ามไปโดยสวัสดิ์,” บุรุษนั้น
ครั้นทำ ดั่งนั้น และข้ามไปได้โดยสวัสดิ์
แล้ว ลังเลว่า “แพนี้ มีอุปการะแก่
เราเป็นอันมาก ถ้าไหนเราจักทวน
ไปด้วยศึรยะ หรือแบกไปด้วยบ่า
พาไปด้วยกัน” ดังนี้

ภิกษุ ท.! พวกท่านจะสำคัญ
ว่าอย่างไร : บุรุษนั้นจักทำอย่างนั้น
เชียวหรือ? “พระองค์ผู้เจริญ! ชื่อนั้น
หาไม่ได้” ภิกษุ ท.! เขาพึงทำอย่างไร :
ถ้าไหน เขาจะพึงคร่ำมันขึ้นบก หรือ
ปล่อยให้ลอยไปในน้ำ, ส่วนเขาเอง ก็
หลีกเลี่ยงไปตามปรารถนาเท่านั้นเอง : นี้
ฉันใด; ธรรมที่เราแสดงแล้ว ก็เพื่อ
เรือถอนตนออกจากทุกข์ไม่ใช่เพื่อให้
ยึดถือเอาไว้ เปรียบได้กับพวงแพ ก็ฉัน
นั้นเหมือนกัน ภิกษุ ท.! ท่านทั้งหลายผู้

^๒ อริยสัจจากพระโฆสเถระ ภาคต้น หน้า ๔๖.

ได้ฟังธรรมอันเราแสดงแล้ว อันเปรียบ
ด้วยฟุ้งแพ ครอบละธรรมทั้งหลายเสีย
และป่วยกล่าวทำไมถึงสิ่งไม่ใช่ธรรม.
(มู. ม. ๑๒/๒๓๗๐/๒๘๐)

พระองค์ทรงแนะนำให้เราสร้าง
แพสวะแล้วรีบข้ามฟากเสีย อย่างมัว
แต่จะสร้างเรือให้สวยงามแล้วก็ได้
เอาลงน้ำเพื่อใช้ข้ามฝั่งก็เลยไม่สำเร็จ
ประโยชน์ในการใช้เรือ แต่เป็นสร้าง
เรือไว้อวดกันว่า เรือของฉันสวยเรือ
ของฉันใหญ่ เรือของฉันแพง เรือของ
ฉันดีกว่าเรือของเธอ จึงเกิดการแข่ง
บุญ บำบุญ เมามบุญ แล้วก็ทำบุญเพื่อ
ข่มผู้อื่นว่าฉันทำมากฉันทำเยอะ แล้ว
ก็ทุกข์เพราะบุญที่ทำ เพราะมีคนอื่น
ทำมากกว่า ก็เป็นบุญโง่ ๆ

ส่วนเรื่องการสั่งสมบารมีก็
เหมือนกัน ต้องสั่งสมกันไม่รู้กี่ภพกี่ชาติ
จนกว่าจะเต็มตามที่พระพุทธองค์
ท่านเคยสั่งสมมา ถ้าผู้นั้นปรารถนาความ
เป็นพระพุทธเจ้าผู้เขียนก็เห็นด้วย แต่
ถ้าไม่ได้ต้องการเป็นพระพุทธเจ้าขอ
เป็นแค่**อนุพุทธ**^๓ แปลว่า **ผู้รู้ตาม** คือ
พุทธบุคคลเพราะได้ศึกษาตาม ปฏิบัติ
ตาม จนได้ตรัสรู้ตาม ซึ่งง่ายกว่าการที่จะ
ต้องตรัสรู้เองเหมือนเช่นพระพุทธเจ้า
อาจเปรียบได้กับการหุงข้าวในสมัยนี้
คงไม่มีใครใช้ก้อนหินวางเป็นสามเส้า

“...เรือของฉันสวย
เรือของฉันใหญ่
เรือของฉันแพง
เรือของฉันดีกว่า
เรือของเธอ

แล้วเอาหินเหล็กไฟมาตีเพื่อตีไฟโดย
ใช้ฟันแล้ว จึงเอาหม้อข้าววางบนสามเส้า
เพื่อหุง เพราะเดี๋ยวนี้เรามีวิธีที่ง่ายกว่า
คือ ใช้หม้อหุงข้าวไฟฟ้า แค่เสียบปลั๊ก
แล้วกดปุ่มก็ได้ข้าวสวยมาทานแล้ว
แล้วจะย้อนกลับไปใช้วิธีที่ยุ่งยากอีก
ทำไม ?

ฉะนั้น เราก็แค่สร้างแพสวะโดย
ไม่ต้องสร้างเรือสร้างพาย แค่แพสวะ
กับสองมือสองเท้าถีบน้ำข้ามไปก็ถึง
ฝั่งโน้นได้โดยสวัสดิ์ คราวนี้ก็มาถึงเรื่อง
การปฏิบัติสร้างบารมีว่าจะสร้าง
อย่างไร ที่ไหน เมื่อไร ใครต้องปฏิบัติ ?

ก็แค่ปฏิบัติตามทางแห่งอริยมรรคมีองค์ ๘ ทำได้ทุกที่ทุกเวลา อาจมีผู้แย้งว่า อริยมรรคมีองค์แปดเป็นข้อปฏิบัติของผู้ที่ออกบวชเพื่อแสวงหาทางดับทุกข์เท่านั้น ไม่ใช่ข้อปฏิบัติของชาวบ้าน

ถ้าเราใคร่ตรวจดูองค์แห่งอริยมรรคในข้อที่ ๔ สัมมากัมมันตะ การทำกรงานชอบ คือ ไม่เบียดเบียน (ปาณาติปาตา) ไม่ลักทรัพย์ (อทินนาทานา) ไม่ประพฤตินิดในลูกเมียผู้อื่น (กาเมสุมิจฉาจารา) จะเห็นได้ว่าในข้อกาเมสุมิจฉาจารา นี่เป็นข้อปฏิบัติของชาวบ้าน เพราะชาวบ้านยังครองเรือน มีสามีมีภรรยา แต่ไม่ประพฤตินองละเมิด บุตรภรรยาสามีของผู้อื่น เพราะถ้ากำหนดให้เป็นข้อปฏิบัติเฉพาะบรรพชิต ผู้ออกบวชแล้วละก็ ต้องบัญญัติเป็น อพรหมจริยา (ข้อปฏิบัติในศีล ๘) คือ ปฏิบัติพรหมจรรย์ ไม่อยู่กันเป็นคู่เว้นขาดจากการร่วมประเวณี ถึงจะเป็นภรรยาสามีของเราก็ตามที่ จะเห็นได้ว่าพระองค์ทรงเปิดทางให้แก่ทุกคนสามารถที่จะเดินบนทางแห่งมรรครวมกันได้ทั้งฆราวาสและบรรพชิต เพราะพระอริยบุคคล^๔ ๓ อันดับแรก คือพระ

โสดาบัน พระสกทาคามี (สองขั้นนี้ยังเสพกามมีครอบครัว) พระอนาคามี (ไม่เสพกาม จะเป็นฆราวาสก็ได้ หรือจะเป็นบรรพชิตก็ได้)

คราวนี้เมื่อฆราวาสก็ต้องข้ามฝั่งเช่นกัน ก็ต้องอาศัยแพที่จะข้ามไปยังฝั่งโน้นเช่นกัน แล้วจะเอาเวลาที่ไหนมาวัดปฏิบัติธรรมเพื่อสร้างบารมีกันล่ะ ข้อนี้ก็ไม่ว่าก็ทำทุกที่ให้เป็นวัดแล้วก็ทำตัวเองให้เป็นพระสงฆ์ เพราะคำว่าพระสงฆ์ตามความหมายที่เราสวดมนต์ทำวัตรเย็นกันอยู่เป็นประจำ (บทสังฆานุสสติ) จะมีอยู่ท่อนหนึ่งกล่าวว่า “**จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา** คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่, นับเรียงตัวบุรุษได้ ๘ บุรุษ; **เอสะ ณะคะวะโต สาวะกะสังโฆ** นั้นแหละ สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า” แล้ว ๘ บุรุษนั้นมีใครบ้าง (บุรุษในที่นี้ไม่ได้หมายถึงเพศชายหรือเพศหญิง ในความคิดเห็นของผู้เขียนน่าจะหมายถึงเอาความมุ่งมั่นเด็ดเดี่ยวในจิตใจเป็นสำคัญ เช่น คนใจเพชร เป็นต้น)

^๔ แปลว่า ผู้ประเสริฐ ผู้บรรลุมรรคผลในพุทธศาสนา มี ๔ ลำดับ คือ พระโสดาบัน ผู้แรกถึงกระแสนิพพาน พระสกทาคามี ผู้จักเวียนมาในโลกนี้อีกครั้งเดียว พระอนาคามี ผู้จักไม่เวียนมาในโลกนี้อีก และพระอรหันต์ ผู้ถึงนิพพานโดยสมบูรณ์ ที่ต่ำกว่าอริยบุคคล คือ กัลยาณปุณฺณ คนพาล ตามลำดับ (พจนานุกรมธรรม ฉบับพุทธทาส หน้า ๓๓๐).

บุรุษ ๔ คู่ คือ

คู่แห่งพระโสดาบัน โสดาปัตติ-
มรรค เป็นผู้เริ่มมีสัมมาทิฐิที่ถูกต้อง
มีความเห็นถูกต้องหรืออาจกล่าว
ได้ว่าเป็นนักศึกษาความเป็นพระ
โสดาบันมีความรู้ถูกต้องแล้ว **เริ่มรู้**
จักว่า นี่คือ ทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์
ความกำลวงทุกข์ และข้อปฏิบัติ
อันเป็นทางระงับทุกข์ เรียกว่า **รู้แจ้ง**
ในอริยสัจทั้ง ๔ เหล่า เห็นโลกไป
ตามที่เป็นจริง คือ เห็นความไม่เที่ยง
เปลี่ยนแปลง เป็นทุกข์ และเห็นว่า
ไม่มีอะไรน่ายึดมั่นถือมั่นเอาไว้ แต่
ยังไม่สามารถปล่อยวางได้ หรืออาจ
จะเรียกได้ว่า **รู้แล้วแต่ยังละไม่ได้**
เหมือนคนที่เห็นภัยของการยืนอยู่
บนฝั่งนี้แล้วรู้ว่าฝั่งโน้นปลอดภัย
เริ่มกระตือรือร้น เริ่มออกค้นหา
วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อจะต่อแพ
ใช้ข้ามไปยังฝั่งโน้น

ส่วนโสดาปัตติผลรับผลจาก

การนำความรู้ที่ได้มาปฏิบัติ คือ เริ่มละ
ได้บ้างแล้วเกิดความเห็นแจ้งด้วย
ปัญญา หรือเปรียบได้กับผู้ที่ต่อแพเสร็จ
แล้วเอาลงน้ำแล้วเตรียมข้ามฝั่ง
ส่วนคู่แห่งสกทาคามี อนาคามี และ
อรหันต์จะไม่ขอกกล่าวในรายละเอียด
เพราะต้องการชี้ไปที่ความเป็นโสดา-
ปัตติมรรค คือ **ผู้ละความมกมาย ละ**
ความเมาบุญเมาสวรรค์ เพราะ
มีความรู้ที่เป็นปัญญาที่ถูกต้อง
ตามคำสอนของพระพุทธองค์
เป็นเบื้องต้นเพราะลำดับที่ ๒) สกทา-
คามิมรรค สกทาคามีผล ๓) อนาคามี
มรรค อนาคามีผล ก็คงไม่จำเป็นต้อง
อ่านบทความนี้แล้วก็ได้ เพราะท่าน
เหล่านั้นออกจากฝั่งแล้วกำลังข้ามฝั่ง
อยู่ ส่วน ๔) อรหัตมรรค อรหัตผล ท่าน
ถึงฝั่งแล้ว อาจกำลังทำหน้าที่ช่วยผู้
อื่นข้ามฝั่งอยู่อย่างไม่รู้เหน็ดเหนื่อย
อยู่ก็ได้

สำหรับผู้ที่มีความเห็นที่ถูกต้องแล้วเกิดสัมมาทิฐิแล้ว มักจะหาเวลามาวัดฟังธรรมได้ เพราะรู้ว่า **ธรรมะเป็นเรื่องสำคัญสำคัญยิ่งกว่าเรื่องใด ๆ ทั้งสิ้น** เหมือนคนที่กำลังจมน้ำเขาย่อมตะเกียกตะกายพยายามว่ายน้ำขึ้นฝั่งเพื่อเอาชีวิตรอด ฟางเส้นเดียวลอยน้ำมาเขายังคว้าไว้ แต่คนที่ยังไม่รู้ไม่เห็นก็ยังเพลิดเพลินอยู่กับความเอร็ดอร่อยของเรื่องกิน เรื่องกาม เรื่องเกียรติ แล้วก็วนเวียนอยู่ในวัฏสงสารอันเป็นวงกลมไม่รู้จบรู้อัน เพราะสำคัญว่ามันน่าจะสนุกน่าเพลิดเพลิน

และคิดว่าถ้าทำบุญมาก ๆ แล้วจะได้ไปสวรรค์แล้วเสพแต่ความสุข เพราะเขายังไม่รู้ว่าเมื่อหมดสุขเขาก็ยังกลับคืนมาสู่นรก เปรต อสุรกายได้อีก เพราะเป็นบุญที่ถ่วงผู้นั้นไว้ในโลกติดจมนจนถอนตัวไม่ขึ้น...บุคคลเหล่านี้จะเกลียดวัดเกลียดธรรมะ แต่ชอบทำบุญ จึงมีคำแปลก ๆ มีมาในพระบาลีว่า “**จงปฏิบัติศีลให้บริสุทธิ์ และปฏิบัติธรรมให้สุจริต**” แสดงว่า...มีการถือศีลอย่างสกรปรก และปฏิบัติธรรมอย่างสุจริตด้วย...

ธรรมะ
เป็นเรื่องสำคัญ
สำคัญยิ่งกว่า
เรื่องใด ๆ
ทั้งสิ้น

การบวช อยู่ที่บ้าน

ชุมนุม ดตธธธ

โดย...ละอองธรรม

ผู้เขียนได้อ่านหนังสือของพระเดชพระคุณท่านเจ้าคุณพระธรรมโกศาจารย์ (หลวงปู่พุทธทาส) เนื่องในวาระ ๑๐๐ ปี ชาตกาล ๒๕๕๙ ชุดลอยปทุมเรื่อง “บวชอยู่ที่บ้าน” แล้วรู้สึกซาบซึ้งและเข้าใจอะไรหลาย ๆ สิ่งมากยิ่งขึ้น ผู้เขียนต้องขอขอบพระคุณ “ธรรมบทนี้” เป็นอย่างมาก เลยขอนำบทความนี้มาเขียนเพื่อเป็นธรรมสักการะ เนื่องในมงคลกาลนี้

เหตุผลที่จะกล่าว หมายความว่า บางคนมีความน้อยใจ เสียใจว่าไม่ได้บวช เพราะเป็นสตรีเพศ หรือมีสาเหตุอื่น หรือ แม้แต่จะเข้ามาบวช ๙ หรือ ๑๐ วัน ก็ทำไม่ได้ จึงขอเสนอ “วิธีบวชชนิดอยู่ที่บ้าน”

บางคนสงสัยว่า บวชทำไมอยู่ที่บ้าน ? ก็พอตอบได้ว่า เราทำอย่างเดียวกัน ในวัตถุประสงค์ที่มุ่งหมายของคำว่า “บวช” คือ คำว่า ปัพพัชชา แปลตามตัวหนังสือว่า ไปหมดจากที่ควรไป, เว้นหมดจากที่ควรเว้น ก็คือ เว้นหรือไปเสีย “จากการปฏิบัติหรือการอยู่ชนิดที่เป็นทุกข์” หรืออาจจะอาศัยคำอีกคำหนึ่ง คือ คำว่า “พรหมจรรย์” แปลว่า ประเสริฐ, ประพฤติอย่างพรหม

ก็ไม่ได้จำกัดว่าที่บ้าน หรือที่วัด ประพฤติอย่างเต็มที่ หรือเคร่งครัด ติดต่อกันเป็นระยะยาวเป็นการปฏิบัติตลอดชีวิต

“พรหมจรรย์” แปลว่า ประเสริฐ, ประพฤติอย่างพรหม

เดี๋ยวนี้ เราจะถือเอาหลักปฏิบัติ ตาม
ที่มีอยู่อย่างไร ในพระพุทธศาสนานั้น เอามา
ถือไว้เป็นหลักปฏิบัติ ก็จะทำให้เกิดผลอย่าง
เดียวกัน กับพวกที่บวชออกไปอยู่ที่วัด หรือ
ไปอยู่ในป่า

และในบางกรณี บวชอยู่ที่บ้าน จะทำ
ได้ดีกว่าบางคน หรือบางพวกที่ไปบวชเหลวไหล
อยู่ที่วัด หรือแม้อยู่ที่ป่า เพราะฉะนั้น ความ
สำคัญไม่ได้เน้นหนักที่สถานที่ แต่สำคัญเด็ด
ขาดอยู่ที่ **“การประพฤติกระทำ”**

หลักการบวชอยู่ที่บ้าน

ในที่นี้ จะเลือกเอามาสักหมวดหนึ่ง
สำหรับยึดเป็นหลักปฏิบัติแต่ก็มีได้เอามหมวด
เช่น อริยอัฐังคิกมรรค เป็นต้น เป็นหลัก
ทั่วไป จะเอาชนิดที่สูงขึ้นไป ละเอียดขึ้นไป
คือ หมวดธรรม ที่มีชื่อว่า **“อินทรีย์ ๕”**

ขอให้ฟังให้ดีๆ จะปฏิบัติตามพวก
ไหนก็ตาม **จะต้องปฏิบัติให้มีอินทรีย์** ครบ
ทั้ง ๕ ที่เรียกว่า ๕ ก็คือ **สัทธา วิริยะ สติ
สมาธิ ปัญญา**

๑) มีสัทธา มีความเชื่อในธรรม เป็น
เครื่องดับทุกข์ ซึ่ง**สัทธา แปลว่า ความเชื่อ**
เชื่อในธรรมะนั้น ๗ ถึงที่สุด คือเชื่อในธรรม
ที่เป็นเครื่องดับทุกข์ ที่รู้จักทั่วไป ก็เช่น **ศีล
สมาธิ ปัญญา** หรือ อริยอัฐังคิกมรรคมี
องค์ ๘ เราได้ศึกษาแล้วว่า ธรรมเหล่านี้ดับ
ทุกข์ได้จริง หรือว่า ธรรมเหล่านี้ เป็นที่พึ่งได้จริง

แล้วอีกเรื่องหนึ่ง ก็คือ เชื่อตัวเอง ว่า
ตัวเองที่สามารถที่จะปฏิบัติธรรมเหล่านี้ ใน
เนื้อในตัวของตนมีความถูกต้อง เหมาะสมที่
จะประพฤติธรรมเหล่านี้

ตัวอย่างเช่น ว่ารับศีลเอาไป ไปถือที่
บ้าน ก็ต้องทำให้เป็นศีลของบุคคลผู้มีศรัทธา

อย่างแน่นแฟ้น แน่วแน่ โดยเชื่อว่า **ศีลนั้น
เป็นเครื่องดับทุกข์ได้** แล้วก็เชื่อว่า**ตัวเอง
สามารถรักษาศีลได้**

ที่นี้ ก็ปล่อยให้ศรัทธานั้นแหละ ดำเนิน
ไปตามที่ควรจะมีในแต่ละวัน ๗ ของอำนาจ
ศรัทธา ทำให้มีการประพฤติจริง ทำจริง ถึงที่
สุดก็มีกำลังใจประพฤติได้เต็มที่

๒) มีวิริยะ

มีความเพียรกล้าหาญ
ยิ่งมีศรัทธาในธรรมะ หรือในตัวเอง
มาก่อนแล้ว วิริยะก็จะเข้มแข็งถึงที่สุด อาศัย
อำนาจของศรัทธานั้นเป็นพื้นฐาน กระทำอย่าง
กล้าหาญ อย่างพากเพียรในสิ่งที่ควรจะทำ
ทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเรื่องเกี่ยวกับโลก หรือเรื่อง
เกี่ยวกับเหนือโลก

๒.๑ มีความเพียร กล้าหาญในการ
ที่จะป้องกัน คือ ป้องกันไม่ให้สิ่งที่ไม่ควร
เกิดขึ้น ให้เกิดมีขึ้นมา เช่น ศัตรูร้ายกาจกว่า
อะไรหมด ก็คือ กิเลส

๒.๒ สละที่เกิดขึ้นแล้ว ถ้าสิ่งที่ไม่พึง
ปรารถนานั้นได้เกิดขึ้นแล้ว ก็ต้องพากเพียร
เข้มแข็ง กล้าหาญในการที่จะสละมันออกไปเสีย

๒.๓ ต้องสร้างสรรค์ ได้แก่ สิ่งที่ยัง
ไม่มี ความดี ความงาม กุศล สุจริต ทุกอย่าง
ที่ควรจะมีในตน ที่มันยังไม่เคยมี ก็ต้องสร้าง
ให้มีขึ้นมาในตนให้จนได้

๒.๔ ต้องมีการรักษา สร้างสรรค์ขึ้นมา
ได้เท่าไร ต้องมีการศึกษา หรือถึงกับพัฒนาให้
เจริญงอกงามยิ่ง ๗ ขึ้นไป เป็นหน้าที่สุดท้าย
คือ รักษา เหมือนกับว่า หากเงินได้ก็ต้องรักษา
ให้อยู่ในสภาพที่ถูกต้อง ใช้จ่ายในลักษณะที่
ถูกต้อง ให้มีอย่างถูกต้อง

๓) มีสติ

ต้องใช้ในทุกกรณี
สิ่งที่เรียกว่า สตินี้ เป็นธรรมะพิเศษ

เป็นธรรมชาติที่จะต้องมีในทุกกรณี เพราะถ้าทำอะไรไม่มีสติ มันก็ทำอะไรไม่ได้ ไปคิดดูเองก็แล้วกันว่า **เรื่องอะไรทุกเรื่องที่อยู่ที่บ้านเรือน นับตั้งแต่ทำงานชั้นหยาบ เช่น ตักน้ำ ผ่าฟัน ล้างหม้อ ล้างไห ก็ต้องล้างด้วยสติ** ถ้าเป็นเรื่องกิเลสแล้วก็ต้องระมัดระวังยิ่งขึ้น

ดังนั้น จึงต้องมีหลักในขั้นสูงว่า **“มีสติในทุกผัสสะ”** ซึ่งมี ๖ คู่ เราจงรู้จักไว้ให้ดีที่สุดทั้ง ๖ ก็คือ

ตา - รูป   สัมผัส - รส
หู - เสียง   ผิวกาย - โผฏฐัพพะ
จมูก - กลิ่น   ใจ - ธรรมารมณ์

เราต้องรู้จัก ศึกษาธรรมชาติ ทั้ง ๖ คู่นี้ให้ทั่วถึง เพราะว่าอะไร ๆ มันก็สำเร็จมาจากอายตนะ ๖ คู่นี้

เราต้องมีสติ ให้มีการสัมผัสสิ่งนั้น ๆ ด้วยสติ ก็เรียกว่า **สัมผัสด้วยวิชา** ไม่หลบลี้ หลบตา ให้กระทำไปอย่างถูกต้องไม่ผิดพลาดใด ๆ ไม่อาจจะเกิดทุกข์ได้

แต่ถ้าเราผัสสะด้วยอวิชา (ความไม่รู้ที่ไม่จริง) คือ ด้วยความโง่ ก็เกิดทุกข์ ขอให้เรารับหรือรู้สึกอารมณ์นั้น ๆ ด้วยสติ

ด้วยปัญญา และให้ฝึกฝนอยู่เป็นประจำ

ขอให้สนใจ มีสติเท่านั้นแหละ มันก็จะรอดจากความทุกข์ ทุกกรณี ความสุข ความทุกข์ เกิดขึ้น เพราะเราทำผิด หรือทำถูก เมื่อมีผัสสะ ที่เรียกว่า ตามกฎ **“อิทัปปัจจยตา”**

๔) มีสมาธิ พระพุทธเจ้าบัญญัติ ความหมายไว้ดีและสมบูรณ์ที่สุด เป็นสมาธิใหญ่หลวง และมหาศาลว่า **สมาธิ คือ “เอกัคคตาจิตที่มีนิพพาน เป็นอารมณ์”** คือ จิตที่มุ่งต่อพระนิพพานเท่านั้น

จะทำสมาธิแบบไหน ก็แบบทำไปเถอะต่าง ๆ แปรก ๆ ใจความของมัน ก็อยู่ที่ ความมุ่งพระนิพพานเป็นอารมณ์ของจิตที่ตั้งไว้เป็นอารมณ์เดียว ทำเป็นสมาธิแล้ว ก็ทำเป็นวิปัสสนาเห็น **“อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา”** แล้วก็เบื่อหน่ายคลายกำหนด ก็หลุดพ้นมีนิพพานเป็นอารมณ์

นิพพาน คือ ชีวิตที่เยือกเย็น ชีวิตที่ไม่มีความทุกข์เลย

มีสติ เป็นเครื่องชักนำ ทำให้จิตมีสมาธิ ครั้นระลึกได้แล้ว ก็มีการรักษาความรู้ นั้นไว้ให้ยาว ก็เรียกว่า **สัมปชัญญะ** ซึ่งเป็นฝาแฝดกัน

ถ้าเราบวชที่บ้าน ก็หาโอกาสที่จะฝึกสมาธิไม่ว่า จะทำอะไรอยู่ ก็สามารถทำได้ด้วยจิตที่เป็นสมาธิ เช่น ชาวนากำลังไถนาอยู่ ก็ให้จิตอยู่ที่ปลายไถ ถ้าทำสวน เมื่อเอาจอบฟันดิน ก็มีสติอยู่ที่จอบ เวลาล้างจาน ก็ขอให้จิตมันอยู่ที่ตรงปลายนิ้วที่มันถูจาน ฯลฯ

ที่นี่ ก็ทำทุกอิริยาบถ คือ เดิน ยืน นั่ง นอน ก็กำหนดรู้ไปเรื่อย ๆ จะปัสสาวะ อุจจาระ เราพยายามฝึกสติ ให้ประกอบกับสมาธิในทุก ๆ อิริยาบถ

๕) มีปัญญา เมื่อเรามีสติระลึกเอามาแล้ว สัมปชัญญะกำหนดเอาไว้แล้ว ก็อยู่อย่าง เป็นความรู้รอบตลอดเวลา อย่าให้เกิดการปรับปรุงแต่งในจิต อย่าให้ความคิด หรือความรู้เกิดขึ้น มีความหมายเป็นตัวกูของกู

ฉะนั้น เราต้องมีความรู้ที่ถูกต้อง เรื่อง **“อิทัปปัจจยตา”** ว่ามันเป็นไปตามเหตุ ตามปัจจัย และว่า **“ตถตา”** มันจะต้องเป็นอย่างนั้น มันเป็นอย่างอื่นไม่ได้

ยกตัวอย่าง แม่ไก่ฟักไข่ ให้ดีก็แล้วกัน ไม่ต้องคิดว่า **“ลูกไก่จงออกมา”** ถ้าแม่ไก่ฟักไข่ให้ถูกต้องตามธรรมชาติ จะเขี่ย จะกก จะกลับ จะทำให้อุ่น-เย็น ให้มันถูกต้องตามวิธีของการฟักไข่แล้ว ลูกไก่ก็จะออกมาเอง โดยไม่ต้องหวังว่า **“ลูกไก่จงออกมา”** ถ้าแม่ไก่ตัวไหนหวังแบบนั้น ก็เป็น **“แม่ไก่บ้า”**

เพราะฉะนั้น เราต้องมีชีวิตอยู่ด้วยปัญญา มีจิตว่างจากความรู้สึกว่าเป็นตน หรือของตน เกิด เรื่องคิดจะทำให้ดีนั้นอย่างใดก็ได้ แต่อย่าให้มันแลบเลยไปถึงว่า **“เพื่อกู หรือของกู”**

เราจะทำงานหรือมีชีวิตอยู่ด้วยปัญญา อย่าประมาทปัญญา พอกพูนปัญญา คือ ความรู้สึกนึกคิดที่ถูกต้องอยู่ตลอดเวลา

“เมื่อทำงานก็มีปัญญา เมื่อทำงานเสร็จ ได้ผลงาน ก็มีปัญญา” อย่าให้ได้ผลงาน ด้วยกิเลส ตัณหา อย่าให้มันทรมาณใจ

บวชอยู่ที่บ้าน เว้นจากสิ่งที่ควรเว้น โดยประการทั้งปวง แล้วก็ประพฤติหน้าที่ที่ควรประพฤติ ปฏิบัติอย่างดีที่สุด อย่างเต็มกำลัง เต็มสติ ปัญญาสามารถ อย่างดีที่สุด ในหน้าที่ของตน ๆ แล้วก็เป็นผู้สุขอยู่กับการกระทำหน้าที่ ไม่มีกิเลสตัณหาที่จะหวังผล อย่างนั้น อย่างนี้มาสนองกิเลส

ไม่ได้หมายความว่า ให้สึกไปอยู่ที่บ้าน กันเสียให้หมด แต่หมายความว่า **“แม้อยู่ที่บ้าน ก็อย่าน้อยใจ อย่าเสียใจ แม้อยู่ที่บ้านก็สามารถที่จะทำให้ดีที่สุด เพราะคนที่อยู่บ้านมันยังมีมากกว่าคนที่อยู่ที่วัด คนเหล่านี้ไม่ควรจะเสียประโยชน์อะไร ควรจะได้ประโยชน์ทุกอย่างทุกประการ** เท่าที่พุทธบริษัทในพระพุทธศาสนา จะพึงได้ พุทธงาย ๆ ว่า ถ้าทำได้นะ **“บวชอยู่บ้าน น้าอัศจรรย์ กว่าบวชอยู่ที่วัด”**

ผู้เขียนต้องขอบอกแล้วว่า ไม่ได้คัดลอกลงหมดทีเดียว แต่เป็นเนื้อหาส่วนใหญ่ที่หลวงพ่อบุญทาสได้เทศน์ไว้ ถ้าท่านผู้ใดสนใจเพิ่มเติมก็ไปศึกษาหาอ่านในหนังสือเรื่อง **“พบชีวิตจริง”** ๑๑๐ ปี ชาตกาลท่านพุทธทาสภิกขุ ชุตลวยปทุม นะคะ.

สารุ สารุ สารุ

โดย...มูลนิธิสวนแก้ว

ลำไย : *พืชอุตสาหกรรม*

ลำไย

ชื่อวิทยาศาสตร์: *Dimocarpus longan* (มักเขียนผิดเป็นลำไย) มีชื่อเรียกพื้นบ้านว่า ปาลำไย ชื่อภาษาอังกฤษว่าลองแกน (Longan) วงศ์ Sapindaceae

ลักษณะของลำไย

เป็นพืชพื้นเมืองในพื้นที่ราบต่ำของลังกาอินเดียดอนใต้ บังกลาเทศ พม่าและจีนภาคใต้ เป็นพืชไม้ผลเขตร้อนและกึ่งร้อน เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลาง ลำต้นสีน้ำตาล ออกดอกเป็นช่อ สีขาวครีม ผลทรงกลมเป็นช่อ ผลดิบเปลือกสีน้ำตาลอมเขียว ผลสุกสีน้ำตาลล้วน เนื้อลำไยสีขาวหรือชมพูอ่อน เมล็ดสีดำเป็นมัน เนื้ออ่อนเมื่

เกร็ดน่ารู้เรื่องพันธุ์ลำไย

ลำไยพันธุ์อีดอ

เป็นลำไยพันธุ์เบา คือ ออกดอกและเก็บผลก่อนพันธุ์อื่น ชาวสวนนิยมปลูกมากที่สุดเพราะเก็บเกี่ยวได้ราคาดี ตลาดต่างประเทศนิยมสามารถจำหน่ายทั้งผลสดและแปรรูปทำลำไยกระป๋องและลำไยอบแห้ง เป็นพันธุ์ที่เจริญเติบโตดี โดยเฉพาะในดินอุดมสมบูรณ์และมีน้ำพอเพียง ทนแล้งและทนน้ำได้ดีปานกลาง พันธุ์อีดอ แบ่งตามสีของยอดอ่อน ได้ ๒ ชนิด คือ

๑) อีดอยอดแดง

เจริญเติบโตเร็วมากเมื่อเปรียบเทียบกับอีดอยอดเขียวลำต้นแข็งแรง ใบอ่อนมีสีแดง ปัจจุบันอีดอยอดแดงไม่นิยมปลูก เนื่องจากออกดอกติดผลไม่ดี และเมื่อผลเริ่มสุกถ้าเก็บไม่ทันผลจะร่วงเสียหายมาก

๒) อีดอยอดเขียว

มีลักษณะต้นคล้ายอีดอยอดแดง ใบอ่อนเป็นสีเขียวออกดอกติดผลง่าย แต่อาจไม่สม่ำเสมอ นอกจากนี้ ลำไยพันธุ์อีดอยังแบ่งตามลักษณะของก้านช่อผลได้ ๒ ชนิด คือ

อีดอก้านอ่อน เปลือกของผลจะบาง และ

อีดอก้านแข็ง เปลือกของผลจะหนาผลขนาดค่อนข้างใหญ่ ขนาดผลเฉลี่ย ยาว ๒.๗ เซนติเมตร หนา ๒.๔ เซนติเมตร กว้าง ๒.๕ เซนติเมตร ทรงผลกลมแป้น เบี้ยวกว่าข้างเดียว ผิวสีน้ำตาล มีกระหรือตาห่าง สีน้ำตาลเข้ม เนื้อค่อนข้างเหนียวสีขาวขุ่น ปริมาณน้ำตาล ๒๐ เปอร์เซ็นต์ เมล็ดขนาดเล็กใหญ่ปานกลาง รูปร่างแบนเล็กน้อย

น้ำลำไย เพื่อสุขภาพ

สิ่งที่ต้องเตรียม

๑. ลำไยอบแห้ง ๕๐ กรัม
๒. น้ำตาลทรายแดง ๑๒๐ กรัม
๓. น้ำเปล่า ๕๐๐ มล.

วิธีทำ

- ๑) ตวงลำไยอบแห้งและตวงน้ำใส่ลงไป ในหม้อ (ลำไยอบแห้งของเราคัดมาอย่างดี สะอาด สามารถนำไปต้มได้เลยโดยไม่ต้องล้างน้ำ) ยกขึ้นตั้งไฟใช้ไฟกลาง ต้มจนน้ำในหม้อเดือดจัด
- ๒) ใส่น้ำตาลทรายลงไป ต้มต่อไปเรื่อยๆ จนน้ำตาลทรายละลาย ปิดไฟ
- ๓) พักน้ำลำไยทิ้งไว้ให้คลายความร้อนลงไปบ้าง จากนั้นตักใส่แก้ว จะดื่มร้อน ๆ กับขนมปังปิ้งยามเช้าก็เข้าที หรือจะใส่น้ำแข็งเสิร์ฟเป็นเครื่องดื่มคลายร้อนก็หวานเย็นอร่อยชื่นใจ

สรรพคุณของลำไย

ลำไยแห้งมีฤทธิ์ยับยั้งสารก่อมะเร็ง ช่วยลดอนุมูลอิสระในเม็ดเลือดขาว และในอนุภาคอาจนำมาใช้ร่วมกับการรักษาโรคมะเร็งเพราะจะให้ได้ผลที่ข้างเคียงน้อยลงหรือไม่มีเลย ทำให้ลดขนาดการใช้ยาหรือเคมีบำบัดลง ทั้งยังยืนยันสรรพคุณประโยชน์ของลำไยว่ามีสารออกฤทธิ์เหนียวนำเซลล์มะเร็งลำไส้ใหญ่และเซลล์มะเร็งเม็ดเลือดขาวให้ตาย สารที่ยับยั้งความเป็นพิษของสารก่อมะเร็งทางเดินอาหาร สารที่ออกฤทธิ์ลดการเสื่อมสลายของข้อเข่า

ลำไยลอยแก้ว

สิ่งที่ต้องเตรียม

๑. ลำไยสด

๒. น้ำตาลทราย

วิธีทำ

๑) แกะเนื้อลำไยคว้านนำเมล็ดออกมากน้อยตามใจชอบใช้ลำไยสด ๑/๒ กก. น้ำตาลทรายแดง ๑/๒ กก.

๒) เมื่อแกะเนื้อลำไยเสร็จเรียบร้อย (ไม่ต้องล้าง) ก็นำใส่หม้อ เติมน้ำเปล่าลงไป ๓/๔ ของหม้อกะดูด้วยให้พอดีๆ แล้วเติมน้ำตาลทรายแดงลงไปพร้อมกัน

๓) ต้มด้วยไฟอ่อน ๆ ใช้เวลาประมาณ ๓๐ นาที เพื่อความหอมหวนใบเตยใส่ลงไปสักหน่อยแล้วก็ปล่อยให้มันเดือดไปเรื่อย ๆ กลิ่นจะหอมหวนชวนดื่มยิ่งนัก

๔) หลังจากใช้เวลาต้มลำไยสดผ่านไป ๓๐ นาที ปิดไฟ ยกลง กรองด้วยผ้าขาว บางส่วนเนื้อลำไยนั้น ก็ตักใส่ถ้วยไว้ หรือ จะนำใส่ไว้ในหม้อหลังจากกรองแล้วก็ได้

๕) ท่านก็จะได้น้ำลำไยสีสวยเหลืองทองดูอำพัน

เวลาจะทานก็ตักเนื้อลำไยใส่ถ้วย เติมน้ำแข็งป่นเพิ่มความเข้มข้นด้วยน้ำลำไยกลิ่นหอม รสชาติหวาน เย็นชื่นใจ หากว่าชอบนมสดก็เพิ่มเติมลงไปได้ตามชอบ

ชมเมอร์ ปี ๖๐ วัดสวนแก้ว จะมีผลไม้พวก ลำไย มะม่วง ทูเรียน และผลไม้อื่นๆ ที่ออกผลนอกฤดูกาล ออกมาให้เราชาวนักชิม ได้ลิ้มลอง ขอเชิญชวนร่วมอุดหนุนและร่วมทำบุญรับแจกผลไม้ตามกำลังศรัทธา ดังสโลแกนว่า “บุญก็ได้ ใส้ก็เต็ม” เป็นบารมีที่เห็นผลกันในชาตินี้ ชาตินี้ทำบุญแล้วเห็นผลกันจะ ๆ ไม่ต้องรอชาติหน้า นะจะบอกให้

ภาพ...โพธิมา

คณะสงฆ์วัดสวนแก้ว พร้อมด้วยคณะอุบาสก-อุบาสิกาวัดสวนแก้ว และประชาชนทั่วไป ร่วมกันประกอบพิธีบำเพ็ญกุศลสวดวาร ครบ ๑๐๐ วัน สวดพระอภิธรรม เจริญจิตตภาวนา ฟังพระธรรมเทศนา ถวายภัตตาหารเพลแด่พระสงฆ์-สามเณร เพื่อถวายเป็นพระธาตุกุศลแด่ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐ ณ วัดสวนแก้ว จ.นนทบุรี

ช่วง ๓ เดือนที่ผ่านมา หลวงพ่อพยอม ได้เมตตาปรับแสดงธรรมบรรยาย แก่ประชาชนทั่วไป และหน่วยงานต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ณ วัดสวนแก้ว

หลวงปู่พยอม เมตตารับกิจนิมนต์ไป
 แสดงธรรมบรรยายแก่ข้าราชการ พ่อค้า แม่ค้า
 และประชาชนทั่วไป ณ ทำนันทบุรี
 พร้อมกับรับบิณฑบาต และแจกหนังสือธรรมะ
 ตามแนวทางที่ท่านปฏิบัติเป็นประจำ
 (๑ ม.ค. ๒๕๖๐)

งานวันเด็กวัดสวนแก้ว (๓๔.ม.ค. ๒๕๖๐) งานพัฒนาที่หลวงพ่อยอมให้ความสำคัญกับการพัฒนาชุมชนให้มีคุณภาพ

วันเด็กที่ผ่านมา หลวงพ่อพยอม
ให้จัดกิจกรรมการแข่งขันผ่าน
เวทีเสวนาหัวข้อ "ดี ๕ ของชาวพุทธ"
เพื่อปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม
ให้กับเยาวชนให้มีคุณภาพ

หลวงพ่อพยอม บรรยายธรรมเนื่องในวันมาฆบูชาแก่ประชาชนทั่วไป ณ วัดสวนแก้ว และนำสวดมนต์ เจริญจิตตภาวนา เพื่ออุทิศถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ ๙ (๑๑ ก.พ. ๒๕๖๐)

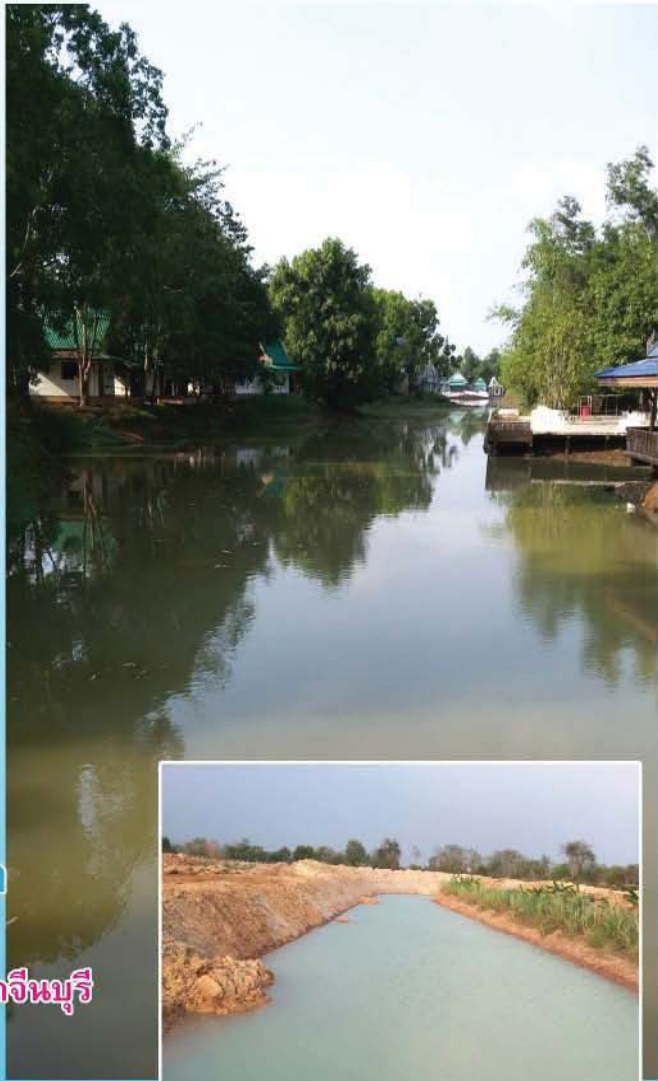

หลวงพ่อพยอม ปรับภูมิทัศน์ภายในสวนเกษตรวัดสวนแก้วใหม่

โดยการสร้างสะพานยกระดับ เพื่อไว้ชมแปลงเพาะชำพันธุ์พืชหลากหลายสายพันธุ์ (๑๐ มี.ค. ๒๕๖๐)

สถานการณเือนาคารน้ำ
จุดแบบแก้มลิง
มูลนิธิสวนแก้ว สาขาภมรินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี
(๙ มีนาคม ๒๕๖๐)

ยิ้มเข้าไว้ ใจไม่ทุกข์

"เราไม่ควรเสียเวลากับ
การรู้สึกแย่ต่อตัวเอง"

โดย...โยมแก้ว สังฆทาน

การรู้สึกแย่กับตัวเอง มักเกิดขึ้นเมื่อมีเรื่องร้าย ๆ เข้ามาในชีวิต และนั่น
เป็นภาวะที่สุขภาพจิตของเราได้อย่างรวดเร็ว

ประเภทที่คิดว่าใคร ๆ ก็โง่คต ยกเว้นฉัน...ทำไมชีวิตฉันต้องเป็นแบบนี้ด้วย
 ฯลฯ จะทำให้เราก้าวต่อไปไหนต่อไหนได้ยากลำบาก

พลังชีวิตของแต่ละคนล้วนมีจำกัด ถ้าเราใช้มันไปกับสิ่งที่ไม่เกิดประโยชน์
 หรือใช้แบบเสียเปล่า ไม่ดีแน่

เราจะรู้ตัวเสมอว่า พลังชีวิตเรามีอยู่เท่าไร และควรจะใช้กับอะไร อย่า
 ก้าวกับการเปลี่ยนแปลง

ถ้าเราไม่สามารถรับการเปลี่ยนแปลงได้ก็คงจะแย่

แต่ถ้าเราพร้อมจะรับการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ๆ ก็จะทำให้เรามีจิตใจที่พร้อม
 และเข้มแข็งไปด้วย

ติดตามใจ

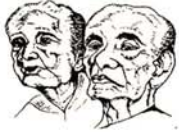
พลาดพลั้ง

โดย...นายมะนาว

การพลาดพลั้ง...กับสิ่งที่หวังไว้
ใช้จะมีเพียงคุณเท่านั้น...ที่พบเจอ
มีไม่น้อยเลยทีเดียว...
ที่ต้องเจออะเจอ...กับเรื่องแบบนี้
...ความพลาดพลั้ง...
ไม่ได้บอกคุณว่า...เลิกซะเถอะ
ไม่มีทางสำเร็จหรอก...
แต่มันแค่บอกว่า...ยังไม่ถึงเวลา
ไม่ใช่คุณไม่มีความสามารถ
เพียงแค่มันขยายโอกาส
ให้คุณ...ได้มีเวลาฝึกฝนตนเอง
ให้มากขึ้นเท่านั้น...

ร่วมด้วยช่วยกันเป็น...ศุระบุญ

**ขอเชิญร่วมอุปถัมภ์สมทบทุน (กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว)
กองทุนละ 100 บาท รับแจกน้ำ 1 แพ็ค
(แทนแจกพระสมเด็จเนื้อผง)**

ปล. เจ้าภาพบุญของ 50 ทุน
มีจัดส่งให้ พิเศษ 100 ทุน
ได้โบนัสบุญ 1 แพ็ค

ผู้มีจิตศรัทธาร่วมสมทบกับกองทุนฯ ได้ที่...ธนาคารกสิกรไทย สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่
กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว เลขบัญชี 382-2-48554-4

กระซิบบุญ...

โครงการบ้านพักผู้สูงวัย ที่สาขากบินทร์บุรี (ปราจีนบุรี)
ใครได้ดื่มน้ำร้อนมีโพธิ์แก้ว เท่ากับจอบฝังใจไว้ครั้ง
ที่เหลือนเวลาอายุ 60 อัม (Up) ลูกหลานไม่ดูแล...เข้าอยู่ได้เลย
(แต่ยังกวาดใบไม้ก็มีสิทธิ์อยู่แล้ว) ปองตง.

ติดต่อร่วมสมทบกองทุนฯ โทร. 0 2595 1946, 0 2921 5023 กด 2
www.kanlayano.org, Email : seniorfund2557@gmail.com

บ๊อคิด “การดื่มน้ำ”

ยังเงหน้าเป็นปัจจัยที่คนต้องดื่ม แต่ดื่มน้ำยังเงให้คนอื่นได้อิมไปด้วย
ทำอย่างไร ! เราดื่มไม่ได้อิมแต่ตัวเรา
คนแก่คนชราพลอยได้อิมไปกับเราด้วย
ก็ขอให้มาช่วยเอาน้ำจากโครงการ
“กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว”

“บุญก็ได้
ไว้ก็ได้”

แม้เมื่อแก่ตัวสูงวัย
ขออย่าได้อุดได้อยาก
ขอให้มิกินอิม นอนอุ่น

ขอเจริญพร

ใบพิจารณาแสดงกุศลเจตนา

อุปถัมภ์สมทบกองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว อ.นนทบุรี

๕๕๕๕๕

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว/ยศ) Name.....

(นามสกุล) Lastname.....

ที่อยู่/Address.....

City..... State..... Zip Code.....

โทรศัพท์/Phone (.....).....

โทรสาร/Fax (.....).....

มีจิตศรัทธาบริจาคทรัพย์ (ทุนละ ฿ 100 บาท หรือตามกำลังศรัทธา)

สมทบกองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว.....ทุน รวม.....บาท

สมทบกองทุนผ่าน ธนาคารกสิกรไทย สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่

กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว เลขที่บัญชี 382-2-48554-4

๕๕๕๕๕

ขออนุโมทนาสาธุบุญ ท่านผู้อุปถัมภ์สมทบกองทุนฯ ในครั้งนี้ จงเป็นตบะ เดชะ พลวปัจจัย
อำนวยชัย อำนวยผล ให้ท่านและครอบครัวจงประสบแต่ความสุขความเจริญด้วยจตุรพิธพรชัย มีอายุ
วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณธนสารสมบัติ ให้มีอิม นอนอุ่น ในยามท่านสูงวัย ทุกท่านเทอญฯ

๕๕๕๕๕

กระขิบบุญ : สมทบ 1 กองทุน รับแจกน้ำดื่มร้อนพร้อมไฟร์แก้วพายอาร์ไอ 1 แพ็ก (แทนแจกพระสมเด็จเนื้อผง)

100 กองทุน เพิ่มโบนัสนุญอีก 1 แพ็ก (50 แพ็ก มีบริการจัดส่งน้ำถึงบ้าน หรือจุดนัดให้บริจาคต่อ)

(สมทบทุนตั้งแต่ 500 บาท ขึ้นไป ประสงค์โบนุญโมทนาบัตร โปรครระบุ ชื่อ-ที่อยู่ ในการเสียภาษี)

ชื่อ..... นามสกุล.....

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย/ตรอก..... ถนน..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทร.....

ติดต่อสอบถาม / แสดงสลิปการโอนเงิน

โทร. 0 2921 5023 กด 2 Line ID : 08 5658 1221

E-mail : seniorfund2557@gmail.com

1. พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)	จำนวน 10,000 บาท
2. คุณสุทธิพร บุญภักดี	จำนวน 3,000 บาท
3. คุณคณพัฒน์ หงษ์ประธานพร	จำนวน 2,000 บาท
4. คุณทงกต์ มณีโชติ	จำนวน 1,500 บาท
5. คุณยวงรัตน์ วิเต็ล	จำนวน 1,400 บาท
6. คุณนวลอะออย สำแดง	จำนวน 500 บาท
7. คุณจินตนา พุทธโกษา	จำนวน 500 บาท
8. คุณดวงใจ เย็นใจ	จำนวน 500 บาท
9. คุณบุษยา พัฒนพงษ์	จำนวน 400 บาท
10. คุณวราภรณ์ อุปถัมภ์	จำนวน 300 บาท
11. คุณพิชชา แสงบุญยิ่ง	จำนวน 300 บาท
12. รายนามผู้บริจาค รายละเอียด	จำนวน 200 บาท
(1) คุณเสอาด หาปราโมทย์	(2) คุณงามเนตร ฉัตรไชยรัชต์
(3) คุณจิตติภา โมรานิล	(4) คุณเสที่อน หุ่นทอง
(5) พล.ต.โสภณ ประจักษ์สุวรรณ	(6) คุณธีรพงศ์ สิทธิเชนทร์
(7) คุณสมบูรณ์ ประดิษฐ์งาน	(8) คุณวิริยา เวทยปกรณ
(9) คุณทองแดง เกาหอม	(10) คุณดอน เกาหอม

PT&T
COMMUNICATIONS

บริษัท แปซิฟิกโทรคมนาคมและโทรศัพท์ จำกัด
PACIFIC TELECOMMUNICATION & TELEPHONE CO., LTD.
Tel. 0-2933-9301 (Auto) Fax. 0-2593-1113

กวินศักดิ์ (โอ) ธนนันทสร
 โทร./ไลน์ไอดี 0624618787

ที่ปรึกษาประกันวินาศภัย

• ประกันภัยรถยนต์ประเภท 1-5 • พ.ร.บ. •
 • ประกันอัคคีภัย • โรงงาน • บ้าน • ร้านค้า • อุบัติเหตุส่วนบุคคล
 รายได้ส่วนหนึ่งร่วมสมทบกองทุนสมาคมชีพ วิศวกรรมแก้ว
 อีเมล: mrsomsaka@gmail.com
 114269 อ.กาญจนนิคม ส.บวรวิทย์พัฒนา อ.บางฉวีทอง นนทบุรี 11110

ให้คำแนะนำ บริการ และตอบปัญหาการทำประกันรถ

คุณไม่ใช่เราขอ

ปัญหาที่สร้างความยุ่งยากพอควร คือ การจัดการกับสัมภาระ
ที่ค่อนข้างจะสร้างปัญหา มาก ดังนี้

เราจะเก็บของที่มากเกินไป...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะนำของที่เก่าเกินไป...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะรวบรวมของที่ชำรุดแล้ว...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะรื้อบ้านเก่าบ้านพัง...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะล้างสติกเกอร์สี...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะเก็บเสื้อผ้าไม่ใช้แล้ว...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะลากรถพังรถเก่า...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะจัดการของที่ไม่ใช้ทุกชนิด...	ไปทิ้งที่ไหน

หากท่านมีปัญหาตามที่กล่าวมานี้ เราแก้ไขได้
เพียงกดโทรศัพท์หมายเลข

0 2921 5023, 0 2921 5601-4

กต 1 หรือต่อ 201-208, 210

Fax : 0 2595 1222 E-mail : Kanlayano@gmail.com

เพื่อความรวดเร็ว กรุณาโทรติดต่อเจ้าหน้าที่ “โดยตรง”
เพื่อนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ในการไปรับของบริจาค

ใจสมัคร สมาชิกวารสารกัลยาโณ ฉบับที่ 29

ชื่อ..... นามสกุล.....
 บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย/ตรอก..... ถนน.....
 ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์..... โทร..... E-mail .....

สถานที่ให้ส่งวารสารกัลยาโณ

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย/ตรอก..... ถนน.....
 ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์..... โทร.....

สถานที่สมัครและส่งใบสมัครสมาชิก

มูลนิธิสวนแก้ว วัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี 11140

อัตราค่าสมาชิกวารสารกัลยาโณ

- 1. 1 ปี 4 ฉบับ ราคา 200 บาท (รวมค่าจัดส่ง) หรือ
- 2. อุปถัมภ์ค่าจัดพิมพ์ตามกำลังศรัทธา จำนวนเงิน.....บาท
 เริ่มฉบับที่..... ประจำเดือน..... พ.ศ.....

ส่งจ่ายในนาม

มูลนิธิสวนแก้ว วัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี 11140
 ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางใหญ่ มูลนิธิสวนแก้ว

เลขที่บัญชี 269-2-12533-1

หรืออุปถัมภ์ได้โดยตรงกับมูลนิธิสวนแก้ว (ทุกวัน)

ผู้ร่วมสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ของมูลนิธิสวนแก้ว

โทรศัพท์ 0 2595 1444, 0 2921 5023 กด 0

แฟกซ์ 0 2921 5022

หรือส่งจ่ายในนาม...มูลนิธิสวนแก้ว
ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางใหญ่

มูลนิธิสวนแก้ว

เลขที่บัญชี 269-2-12533-1

วัดสวนแก้ว ต.บางเลน

อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

ติดต่อและประสานงาน

มูลนิธิสวนแก้ว

โทร. 0 2595 1444, 0 2921 5601-4,
0 2921 5023, 0 2921 6310,
0 2921 6391, 0 2595 1946,
0 2595 1947, 0 2921 6262
แฟกซ์ : 0 2595 1222

ติดต่อสอบถามเรื่องอื่นๆ
กด 0

รับบริจาคสิ่งของ
กด 1 หรือต่อ 201-208, 210

E-mail : kanlayano@gmail.com

รับกิจนิมนต์และค่ายจริยธรรม
กด 2 หรือต่อ 110, 111

E-mail : bookkan54@gmail.com

Line ID : 08 5658 1221

โครงการมูลนิธิสวนแก้ว

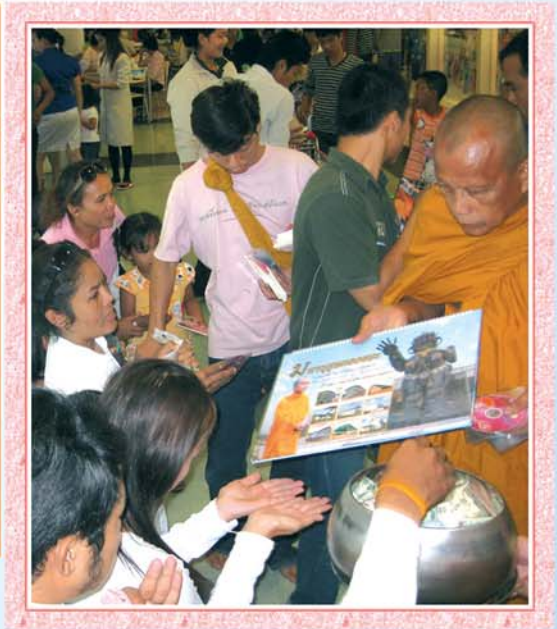
1. โครงการบวชเณรภาคฤดูร้อน
2. โครงการเข้าค่ายอบรมจริยธรรม
3. โครงการร่มโพธิ์แก้ว
4. โครงการเวทีบำเพ็ญประโยชน์
5. โครงการลอกคราบ
6. โครงการกระบอกสารออกกิลเลส
7. โครงการช่วยน้องท้องหิว
8. โครงการรณรงค์ผู้ไม่รู้หนังสือ
ให้มีโอกาสได้เรียน
9. โครงการสลดมาฟื้นฟู
10. โครงการที่พักคนชรา
11. โครงการสะพานบุญ
จากผู้เหลือใจจานผู้ขาด
12. โครงการซูปเปอร์มาร์เก็ตผู้ยากไร้
13. โครงการสวนแก้วเนอร์สเซอรี่
14. โครงการเพื่อการเกษตรและสิ่งแวดล้อม
15. โครงการปอหมักสิ่งปฏิกูล
ตามแนวโครงการพระราชดำริ
16. โครงการบ้านพักชะชีวิต
17. โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช
18. โครงการคอนโดสุนัข

กระบอกลม สมทบสร้าง **ธนาคารน้ำ**

เป็นการรักษาพระชนม์ชีพ
ของพระองค์ท่านให้ยั่งยืนยาวนานกับพวกเรา
เพราะพระองค์ตรัสว่า **“น้ำคือชีวิต”**

วัดสวนแก้ว 55/1 ม.1 ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140
มูลนิธิสวนแก้ว นนทบุรี
ฝ่ายประชาสัมพันธ์ 0 2595 1444, 0 2595 1946,
0 2921 5023, 0 2921 5602-3,
0 2921 6262 กด 0
โทรสาร 0 2921 5022
สะสมบุญวันละนิด จิตแจ่มใส

ทำบุญ กับพระพยอม กฤษยาโน...
รับหนังสือ **“มหาบุรุษกองขยะ”** ภาพ 4 สีทั้งเล่ม

รายได้สมทบทุน โครงการแกวักกฤตกรรมกรตงาน

สนใจติดต่อได้ที่...มูลนิธิสวนแก้ว
โทร. 0 2921 5023 กด 0

หมา ที่น่าสงสาร น่าอนาถใจ หมาที่ถูกทอดทิ้ง เขาเรียกว่า หมาจรจัด หรือหมาวัด
ที่คนเอามาทิ้ง และคนก็ข้างเอามาปล่อยกันเยอะ ถ้าปล่อยให้มันแพ่นพ่านอยู่ตามบริเวณวัด
เวลามีลูกมันจะดู...เลยต้องทำเป็นที่เลี้ยงดูให้กับมัน ให้อยู่เป็นที่
จึงเกิดโครงการ **“คอนโดสุนัข”** วัดสวนแก้ว นนทบุรี
ปัจจุบันมีหมา-แมวที่อยู่ในโครงการ 1,000 กว่าตัว
ท่านใดมีเมตตา ปันน้ำใจให้หมา-แมว (บริจาคอาหารหมา-แมว)
ติดต่อได้ที่มูลนิธิสวนแก้ว (หน้ามูลนิธิ)
โทร. 0 2921 5023 กด 0

รักหมา เลี้ยงหมา อย่าทิ้งหมา

บุญช่วย : ช่วยให้มีน้ำ แก้วกฤตภัยธรรมชาติ
ต้องมีธนาคารน้ำ ร่วมช่วยกันสร้าง
“กองทุนธนาคารน้ำ วัดสวนแก้ว”
ผ่าน...ธนาคารกสิกรไทย (ออมทรัพย์) สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่
บัญชีเลขที่ 013-1-41776-4

ISSN 1906-6317

